

*Міністерство культури України
Харківська державна академія культури
Бібліотека*

*До 90-річчя
Харківської державної академії культури*

Віват, Академіє!

Дайджест

*Випуск 8
(2017–2018)*

2017–2018

*Харків
ХДАК
2019*

УДК 378.6:008(477.54-25)«2017/2018»(048)

В 41

Рекомендовано до друку
вченою радою Харківської державної академії культури
(протокол № 11 від 26 червня 2019 р.)

Укладачі: С. В. Євсеєнко, О. М. Левченко

Під редакцією С. В. Євсеєнко

Віват, Академіє! Вип. 8 (2017–2018) : дайджест / М-во культури України, Харків. держ. акад.
В 41 культури, Бібліотека ; [уклад.: С. В. Євсеєнко, О. М. Левченко ; під ред. С. В. Євсеєнко]. —
Харків : ХДАК, 2019. — 120 с.
ISBN 978-966-8308-63-5

Дайджест містить матеріали про діяльність Харківської державної академії культури, опубліковані в центральних та місцевих газетах за 2017–2018 рр., і є хронологічним продовженням дайджесту «Віват, Академіє!» (2014–2016), який вийшов друком у 2017 р.

Видання призначене дослідникам історії м. Харкова, вищої освіти, Харківської державної академії культури.

УДК 378.6:008(477.54-25)«2017/2018»(048)

ISBN 978-966-8308-63-5

© Харківська державна академія культури, 2019

©Євсеєнко С. В., Левченко О. М., укладання, 2019

©Євсеєнко С. В., редагування, 2019

ВІД УКЛАДАЧІВ

Дайджест «Віват, Академіє!» містить статті, замітки з газет про наукову, освітню та культурну діяльність колективу Харківської державної академії культури, інтерв'ю з її керівництвом, фрагменти публікацій про викладачів, студентів, випускників ХДАК.

Відкриває видання вступна стаття «Концепти науково-освітньої й управлінської діяльності закладів вищої освіти культури і мистецтв». Її автори — доктор історичних наук, професор, дійсний член Національної академії мистецтв України, заслужений діяч мистецтв України, ректор ХДАК В. М. Шейко і доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник культури України, проректор з наукової роботи ХДАК Н. М. Кушнарєнко.

Запропонований восьмий випуск дайджесту охоплює матеріали за 2017–2018 рр. і містить 150 публікацій. Основний текст подано за роками в прямій хронології. Після кожної статті вказано назву газети, дату виходу друком публікації. Серед переглянутих газет — «Культура і життя», «Урядовий кур'єр», «Голос України», «Зеркало недели», «День», «Освіта України», «КП в Україні», «Сьогодні», «Время», «Вечерний Харьков», «Слобідський край», «Харьковские известия», «Трибуна трудящих» та ін. До дайджесту увійшли також матеріали з газети Харківської державної академії культури «Бурсацький узвіз», яка з 2009 р. є офіційно зареєстрованим друкованим засобом масової інформації й являє собою літопис найважливіших академічних подій. Переважна більшість переглянутих видань — це газети, які отримує бібліотека ХДАК. Використано фонди ХДНБ ім. В. Г. Короленка, окремі матеріали надали викладачі академії.

Укладачі не претендують на повне охоплення матеріалу. Тексти подано в авторській редакції. Пропущені речення, абзаци позначено знаком <...>.

Дайджест містить допоміжні покажчики: персоналій, творчих колективів ХДАК, періодичних видань, матеріали яких використано у виданні, з посиланнями на сторінки в тексті. У покажчику персоналій наведено прізвища тільки викладачів, співробітників, студентів та випускників ХДАК, а також учасників інтерв'ю (респондентів). До покажчика творчих колективів ХДАК увійшли всі фольклорні гурти, театри, хори, про які згадувалося в газетах за означений період. У покажчику періодичних видань подано перелік газет, матеріали з яких використано в дайджесті.

Видання має свою історію.

Уперше дайджест, підготовлений співробітниками бібліотеки ХДАК під назвою «Що написано пером...», опубліковано в 1995 р. У виданні відображено 66 газетних публікацій та їх фрагментів, що вийшли друком упродовж 1991–1994 рр. У 1998 р. вчена рада ХДАК прийняла рішення щодо зміни назви дайджесту «Що написано пером...» на «Віват, Академіє!». Дайджест набув статусу продовжуваного видання, що виходить друком із певною періодичністю нумерованими випусками.

Сподіваємося, що видання стане в нагоді дослідникам історії м. Харкова, вищої освіти, Харківської державної академії культури.

КОНЦЕПТИ НАУКОВО-ОСВІТНЬОЇ Й УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

Харківська державна академія культури (ХДАК) — головний заклад вищої освіти галузі культури і мистецтв України, фундатор і лідер вітчизняної культуролого-мистецької та бібліотечно-інформаційної освіти, який у вересні 2019 р. відзначатиме 90-річний ювілей. У цьому сенсі особливого значення набуває аналіз найважливіших векторів кадрового забезпечення освітньої та наукової, творчо-виконавської динаміки ХДАК.

Моніторинг та аналіз напрацювань ХДАК у 2017–2018 н. р. здійснено в таких аспектах: кадрова політика, забезпечення якості освітніх послуг, ліцензування та акредитація освітньої й освітньо-наукової діяльності в академії.

Харківська державна академія культури в останнє десятиліття зацентувала на інтеграції науки й освіти, зорієтувалась не на кількісні, а на якісні — ціннісні — параметри соціальних змін. Тому саме людський капітал став основним чинником прогресу. Майже 70% науково-педагогічного складу ХДАК — професори, доктори наук, доценти, кандидати наук, дійсні члени галузевих академій України, заслужені діячі мистецтв України, народні, заслужені артисти України, заслужені працівники культури та заслужені художники України. Ці показники значно перевищують середні по ЗВО культури і мистецтв України.

Кадрова політика — один зі стратегічних пріоритетів розвитку ХДАК, оскільки асекурація якісними науково-педагогічними кадрами є запорукою високого рівня освітньо-виховного і науково-творчого процесу в академії. Авторитетним та високопрофесійним є ректорський корпус академії. Майже 30 років її очолює ректор В. М. Шейко — доктор історичних наук, професор, дійсний член Національної академії мистецтв України, заслужений діяч мистецтв України, один із найавторитетніших і найпродуктивніших учених — культурологів, праці котрого мають найвищий рівень цитування. <...>

У 2017–2018 н. р. у ХДАК функціонувало 7 факультетів, 26 кафедр. Деканами факультетів є висококваліфіковані фахівці, відомі своїми науковими і творчими здобутками за межами України: факультет культурології очолює О. В. Кравченко, професор, доктор культурології; управління та бізнесу — В. Ю. Степанов, професор, доктор наук з державного управління; соціальних комунікацій — А. А. Соляник, професор, доктор педагогічних наук; кіно-, телемистецтва — З. І. Алфьорова, професор, доктор мистецтвознавства; музичного мистецтва — Т. В. Большакова, професор, заслужений діяч мистецтв України; хореографічного мистецтва — Б. М. Колногузенко, професор, народний артист України; театрального мистецтва — І. О. Борис, доцент, заслужений діяч мистецтв України.

Потужним є кадровий корпус завідувачів кафедр ХДАК: 16 докторів наук, професорів та 8 кандидатів наук, доцентів (92,3% від їх складу). Так, кафедру менеджменту і адміністрування очолює А. О. Дегтяр, доктор наук з державного управління, професор; інформаційних технологій — Г. Г. Асєєв, доктор технічних наук, професор; журналістики — В. А. Маркова, доктор наук із соціальних комунікацій, професор; інформаційної, бібліотечної та архівної справи — І. О. Давидова, доктор наук із соціальних комунікацій, професор; психології — А. М. Большакова, доктор психологічних наук, професор; туристичного бізнесу — С. І. Лиман, доктор історичних наук, професор; теорії та історії музики — О. Г. Рощенко, доктор мистецтвознавства, професор; фортепіано — заслужений діяч мистецтв України, професор О. Д. Складов; соціальної педагогіки — А. О. Рижанова, доктор педагогічних наук, професор; історії, музеєзнавства та пам'яткознавства — І. О. Шандра, доктор історичних наук, доцент; народних інструментів — А. Я. Сташевський, доктор мистецтвознавства, професор; майстерності актора — А. А. Кікоть, доктор культурології, професор; мистецтвознавства, літературознавства та мовознавства — С. Б. Рибалко, доктор мистецтвознавства, професор та ін.

Високий рівень науково-педагогічного складу є надійним професійним підґрунтям для інноваційного розвитку всіх основних напрямів діяльності ХДАК: освітньої, наукової, творчо-виконавської, виховної тощо. Усе різноманіття форм інноваційної діяльності ХДАК можна поділити на основні напрями:

- генерування інноваційних ідей щодо розвитку всіх напрямів діяльності ХДАК;
- освітня і наукова діяльність як чинник підтримки і розвитку інновацій.

Нині з більшості напрямів інноваційної діяльності ХДАК має відповідну інфраструктуру. Передусім це широкий спектр освітніх та освітньо-наукових програм. У 2018 р. ХДАК здійснила прийом на навчання за ступенем «бакалавр» за 14 спеціальностями та 25 спеціалізаціями...

<...>

За третім освітньо-науковим рівнем «доктор філософії» в аспірантурі ХДАК здійснено набір за 4 науковими спеціальностями: 034 «Культурологія», 025 «Музичне мистецтво», 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа», 231 «Соціальна робота».

У 2017–2018 н. р. розширено освітню діяльність академії. Успішно ліцензовано нову освітню програму «Інфокомунікації в документно-інформаційній діяльності» за спеціальністю 126 «Інформаційні системи та технології», акредитовано спеціальності 021 «Аудіовізуальне мистецтво та виробництво», 242 «Туризм» за другим (магістерським рівнем), а також спеціальності 6.030.302 «Реклама і зв'язки з громадськістю (за видами діяльності)» за першим (бакалаврським) рівнем. Провідні науково-педагогічні працівники ХДАК узяли активну участь у створенні державних стандартів вищої освіти нового покоління за освітніми спеціальностями галузей знань «Культура і мистецтво», «Гуманітарні науки» та розробці освітніх програм, навчальних планів ХДАК за новими спеціальностями ступенів бакалавр і магістр. Важливим фактором позитивної динаміки є затребуваність випускників ХДАК, їхнє швидке адаптування до вимог ринку й успішне професійне зростання.

У 2017–2018 н. р. у ХДАК системно, послідовно і неформально здійснюється наукова діяльність, результати якої перевіряються в студентських аудиторіях, оприлюднюються в наукових монографіях, статтях, доповідях на наукових конференціях, в авторських програмах, інноваційних наукових та освітніх методиках тощо. Забезпечується доступ усіх суб'єктів освітньо-наукового процесу до наукового контенту в усіх його форматах: нонелектронному й електронному. Освітня й наукова діяльність у ХДАК — це взаємопов'язані системи. Академія має високий освітянський і науковий авторитет та громадське визнання результатів досліджень.

<...>

У ХДАК створено відповідну наукову інфраструктуру, основними складовими якої є:

- аспірантура, докторантура;
- дві спеціалізовані вчені ради з правом захисту докторських (кандидатських) дисертацій з культурології, мистецтвознавства й соціальних комунікацій;
- два фахові збірники наукових праць: «Культура України» та «Вісник Харківської державної академії культури»;
- проведення щорічних міжнародних і всеукраїнських конференцій, серед яких: «Культурологія і соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку», «Культура та інформаційне суспільство ХХІ століття», «Пам'яткоохоронні традиції Слобожанщини», «Герменевтика в науках про дух» та ін.;
- залучення викладачів і співробітників ХДАК до виконання науково-дослідних робіт, розробки тем, зареєстрованих в УкрІНТЕІ;
- функціонування багатьох авторитетних наукових шкіл культуролого-мистецького та інформаційно-бібліотечного спрямувань;
- участь провідних учених ХДАК у редакційних колегіях наукових журналів і збірників наукових праць, організаційних комітетах наукових конференцій, експертних, спеціалізованих радах тощо;

– інформаційна підтримка наукових досліджень бібліотекою, електронною читальною залом, комп'ютерним центром тощо.

Наукова інфраструктура ХДАК створює належні умови для ефективного функціонування системи наукових досліджень, орієнтування на успішне розроблення її вченими та молодими науковцями довгострокових фундаментальних і прикладних досліджень, що відбивають сучасні напрями розвитку науки, забезпечують розвиток наукового потенціалу академії. Нині в ХДАК успішно студіюються дві фундаментальні державні НДР: «Вітчизняна та світова культура: історико-теоретичні аспекти» та «Документально-комунікаційні структури суспільства: інноваційні стратегії розвитку», зареєстровані в УкрІНТЕІ.

Одним із ключових показників результативності наукових досліджень є кількість захищених докторських і кандидатських дисертацій викладачами ХДАК, підготовлених монографій, підручників та навчальних посібників. За останні 5 років викладачі академії захистили 18 докторських і 32 кандидатські дисертації. Зокрема у 2017–2018 н.р. захищено 3 докторські і 4 кандидатські дисертації. За цей період співробітники академії опублікували понад 1 тис. наукових статей і тез доповідей, 12 монографій, 27 підручників і навчальних посібників, більше 200 програм курсів і навчально-методичних матеріалів. Водночас важливими показниками результативності науково-дослідної роботи є участь викладачів у рейтингових конференціях, публікація статей у журналах і наукових збірниках із високим імпаکت-фактором. Одна третина публікацій викладачів друкується у виданнях наукових і освітніх установ Європи та США культуролого-мистецького профілю.

Одним із показників високого рівня науково-дослідницької діяльності є активна участь ХДАК у створенні єдиного культуролого-мистецького й інформаційного науково-освітнього простору як в Україні, так і за її межами. ХДАК має розвинуті зв'язки з багатьма українськими та зарубіжними ЗВО з окремих напрямів культурології, мистецтвознавства, соціальних комунікацій, що свідчить про високу конкурентоспроможність наукової продукції закладу. Яскравий приклад співробітництва — творча співпраця ХДАК з Національною академією мистецтв України (НАМУ). Це розроблення, спільно з Інститутом культурології НАМУ, фундаментальної НДР «Українська культура: історико-культурологічні виміри». ХДАК разом з НАМУ успішно реалізують інші наукові проекти — численні наукові конференції, симпозиуми, круглі столи, майстер-класи. Серед найпопулярніших — міжнародний симпозиум з питань культурно-мистецької освіти, міжнародні та всеукраїнські наукові конференції «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку», «Культура та інформаційне суспільство ХХІ століття», «Герменевтика в науках про дух» тощо.

<...>

Отже, за кадровим потенціалом, масштабами освітньої і наукової діяльності Харківська державна академія культури має всі підстави, щоб долучитись до вітчизняних дослідних університетів, набути більшої автономії на освітньо-науковому просторі України.

Шейко В. М.,

доктор історичних наук, професор, ректор ХДАК

Кушнарєнко Н. М.,

доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи ХДАК

Вісник Харківської державної академії культури : зб. наук. пр. — Харків, 2018. — Вип. 53. — С. 16–28.

2017

А. Анничев

ОСНОВОПОЛОЖНИК МОЗАИЧНОЙ ЦВЕТОПИСИ

В харьковской галерее «АВЭК» состоялась презентация выставки современного украинского живописца Олега Лазаренко, входящего в состав художественного объединения «Буриме».

<...>

<...> Многорадужное излучение, исходящее от картин, заставило задуматься и обратиться к анонсу, дабы понять, что же происходит со мной и восторгающимися посетителями выставки. Читаю: «Современный украинский художник, живописец, основоположник художественно-технического приема написания картин — «мозаичная цветопись». Как выяснилось, это единственный в нашей стране специалист, овладевший, а может быть, создавший художественный прием мозаичной цветописи. Художник создал запоминающиеся портреты многих видных личностей — Г. Сковороды, Т. Шевченко. Л. Курбаса, К. Малевича. С. Сапеляка и других общественных и творческих деятелей Украины. Олег Лазаренко является создателем и участником многочисленных выставок современного искусства за рубежом. Работы живописца хранятся в престижных художественных коллекциях Украины и зарубежья. Его произведения, участвующие в масштабных художественных проектах «Цивилизация любви» и «Апостольское запричастие», получили высокое благословение Украинской православной церкви.

<...>

ИЗ ДОСЬЕ «ВРЕМЕНИ»

Свой отсчет объединение «Буриме» ведет с конца 1980-х, а первая совместная выставка членов этого художественного союза была организована в 1991 году. Задумывали творческий проект не художники, а дизайнеры и архитекторы харьковского филиала Всесоюзного научно-исследовательского института технической эстетики. Ныне в состав «Буриме» входят такие видные мастера изобразительного искусства, как Александр Бойчук, *Валентин Грицаненко*, Александр Лысенко, Александр Шеховцов и автор представленной выставки.

Время. — 2017. — 7 февраля. — С. 8.

В ВИХРЕ ВАЛЬСА

Награждение лучших танцевальных пар Харькова премией памяти *Алексея Литвинова* состоялось 9 февраля в школе танцев Ukrdanceteam.

Премия имени выдающегося хореографа учредила Федерация «Национальная танцевальная лига» совместно с Харьковским городским советом. Ее получили танцоры, которые успешно представляли Украину на международных соревнованиях в течение года, а именно заняли призовые места на различных международных соревнованиях в Англии, Франции, Голландии и т. д.

Также во время мероприятия танцорам, которые стали финалистами на чемпионате мира в Париже, вручили удостоверения кандидатов в мастера спорта.

Как рассказал директор Департамента по делам семьи, молодежи и спорта Алексей Чубаров, в ближайшее время будет подписан договор о сотрудничестве между Харьковским городским советом и Федерацией «Национальная танцевальная лига», которая предоставит план развития спортивных бальных танцев в городе Харькове.

«Харьков всегда был лидером в бальных танцах, и Алексей Литвинов сделал неоценимый вклад в их развитие как в Харькове, так и в Украине. Сейчас ситуация с танцами в городе, к сожалению, ухудшилась, школы стали разобщены. Мы же хотим вернуть добрую славу танцевальной столице

Украины. Поэтому работа федерации будет направлена на объединение танцевальной семьи Харькова. Городской совет совместно с федерацией планирует оказывать помощь перспективным танцорам в поездках на зарубежные соревнования», — рассказал Алексей Чубаров.

Харьковские известия. — 2017. — 11 февраля. — С. 1.

А. Морозова

ГОРОЖАН ПРИГЛАШАЮТ В ДЕРЕВНЮ

21 февраля в Харьковском областном организационно-методическом центре культуры и искусства состоится концерт, посвященный селу Ключниковка Миргородского района Полтавской области.

Мероприятие входит в цикл «Фольклорные гостиные».

— Это цикл фольклорных концертов, в каждом из которых мы рассказываем о традициях одного села, — рассказывает заведующая лабораторией исследований нематериального культурного наследия Харьковского областного организационно-методического центра культуры и искусства Галина Лукьянец. — Цель таких гостиных — не только воссоздать жанровые фольклорные традиции, но и передать их нашим гостям. Вместе с посетителями мы разучиваем песни, приглашаем к танцам и играм. Первые три концерта были посвящены слобожанским селам, а следующий концерт будет посвящен полтавскому селу Ключниковка.

Концертная программа составлена по уникальным записям, которые были сделаны харьковскими специалистами еще в 1980–1990-х годах прошлого столетия. <...> В концерте выступят фольклорные группы «Муравский шлях» (Харьковский областной организационно-методический центр культуры и искусства), «Фарби» (*Харьковская государственная академия культуры*); «Мережка» (Харьковский центр детского и юношеского творчества № 1), «Щебетушки» (Харьковский областной центр детского и юношеского творчества); «Слобожаночка» (Харьковский высший колледж искусств), «Стежка» (Харьковский национальный университет искусств).

<...>

Вечерний Харьков. — 2017. — 18 февраля. — С. 12.

Т. Адамович

ТАК НЕ ИГРАЛ ЕЩЕ НИКТО!

25–26 февраля в Харькове состоялся Всеукраинский научно-методический семинар «Цимбальное искусство: педагогическое достояние и перспективы», в котором приняли участие 30 специалистов из 6 областей Украины (преподаватели школ эстетического воспитания, руководители и методисты методических учреждений образования сферы культуры, представители художественных учебных заведений и учреждений). Проведение такого мероприятия на Слобожанщине свидетельствует о заслугах харьковской цимбальной школы, основателем которой является признанный мастер своего дела, заслуженный деятель искусств Украины Елена Костенко.

Торжественная церемония открытия семинара проходила в Харьковском музыкальном училище им. Лятошинского, где перед гостями выступили участники концерта «Цимбальные малыши». Мастерство юных цимбалистов поразило зрителей незабываемые эмоции и впечатления.

Программа мероприятия также включала пленарные заседания, ознакомление с педагогическим опытом ведущих преподавателей харьковской школы цимбального искусства, мастер-классы, открытые уроки, доклады, презентация учебно-методической литературы. Представители из Киева, Ровно, Мариуполя, Кропивницкого, Ужгорода, Харькова говорили о существующих проблемах в начальном художественном образовании, а также обсудили перспективы развития цимбального искусства в частности. <...>

<...>

<...> На сцене Харьковского национального университета искусств им. И. П. Котляревского звучали оригинальные произведения для цимбал, переводы классической музыки, лучшие образцы украинской классики и произведений наших современников.

Среди исполнителей — студентки ХГУ им. Лятошинского Майя Зрительная и Анастасия Куш, студентки ХНУМ им. И. П. Котляревского Анна Аулова и Анастасия Шморгун; преподаватели харьковских школ эстетического воспитания и музыканты известных творческих коллективов Михаил Кужба, Ольга Юрченко, Олеся Власенко. Участниками концерта были ансамбль народной музыки «Стожары» и ансамбль «Цимбандо» ХГАК (руководитель *Александра Савицкая*), харьковский ансамбль «Весела банда» и гости из Киева — ансамбль «Авантюра» под руководством Виктора Дмитренко, известного исполнителя-цимбалиста и композитора. Каждого из них тепло представила зрительской аудитории заслуженный работник культуры Украины, ведущая концерта Тамара Самоварова.

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 4 марта. — С. 9.

Ю. Щукина

В РЕЖИССЕРСКОМ ТРЕНДЕ — ЖЕНСКАЯ КЛАССИКА, А ГЛАВНЫЙ ПРИЗ ПО ТЕАТРАЛЬНОЙ КРИТИКЕ ХАРЬКОВ ВРУЧИЛ ЛЬВОВУ

24–25 февраля на театральном факультете Национального университета искусств имени И. Котляревского проходила IV Всеукраинская научно-практическая конференция памяти театроведа Евгения Русаброва, многие годы преподававшего в этом вузе, известного в Украине талантливого и необычайно эрудированного театрального критика. <...>

В этом году конференция не только подтвердила статус всеукраинской, но и подала заявку на статус международной (в программе — доклады из Москвы и Таллина). Кроме преподавателей и студентов ХНУИ им. И. Котляревского, в работе конференции приняли участие аспиранты столичных вузов и институтов О. Дорофеева и А. Пашкевич (КНУТКиТ им. И. Карпенко-Карого и Института проблем современного искусства), завлит Полтавского областного академического театра кукол Е. Ткаченко, и — по сложившейся традиции — студенты кафедры театроведения и актерского мастерства Львовского национального университета им. И. Франко. Свои доклады вынесли на обсуждение представители харьковской театральной общественности: актриса театра им. Т. Шевченко и руководитель театра «Винора» И. Кобзарь, завлит академического театра им. Т. Шевченко Е. Лыбо, актрисы академического театра кукол им. В. Афанасьева С. Гукасян-Коробейникова и Е. Грабина и завлит того же театра И. Лобанова. Научный ценз конференции поддержала ее постоянная участница, представительница Центральной научной библиотеки ХНУ им. В. Н. Каразина Ю. Полякова. Также среди участников в этом году двухдневного форума — преподаватели и студенты *академии культуры*.

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 7 марта. — С. 7.

В. Мовчан, А. Чепалов

И ВНОВЬ ОТВАЖНЫЙ РОБИН...

К ПРЕМЬЕРЕ МЮЗИКЛА МАРКА КАРМИНСКОГО В ХНАТОБЕ

На протяжении многих столетий не утихают споры историков и литераторов о том, кем на самом деле был Робин Гуд. Диапазон мнений — от защитника бедных и угнетенных — до принца воров и разбойников. <...> Без преувеличения можно сказать, что в 1970-е годы конкурентоспособным трактовке многих знаменитостей стал музыкальный спектакль двух харьковчан композитора Марка

Карминского и его соавтора Виктора Дубровского, построенный на пьесе драматурга начала века Сергея Заяицкого. Разница была в одном — у Заяицкого Робин Гуд трактовался в духе предводителя бедноты в борьбе против буржуев, а у харьковских авторов был лиричным и даже романтическим парнем. Не зря же М. Карминский так и назвал свое произведение «романтический мюзикл». <...>

М. В. Карминский написал много песен, фортепианных пьес, хоров и даже опер (две из них с успехом были поставлены на харьковской сцене). Его имя носит одна из музыкальных школ Харькова, в репертуаре ее учеников много произведений замечательного автора. Неудивительно, что Харьковский оперный театр обратился к наследию своего земляка, сделавшему имя композитора столь популярным. Недавно вдова композитора Ирина Матвеевна передала постановщикам партитуру мюзикла. Каким будет Робин Гуд в новой трактовке? Об этом зрители узнают уже 18–19 марта на премьерных спектаклях. Над спектаклем работают дирижер Павел Багинский, режиссер Алексей Дугинов, художник Денис Ковалев и балетмейстер *Леонид Марков*.

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 9 марта. — С. 7.

Д. Кириченко

«КАРТОТЕКА» — ЭТО ТЕАТР АБСУРДА

В *Харьковской государственной академии культуры* состоялась пресс-конференция всемирно известного польского режиссера, актера, профессора театрального искусства и Заслуженного деятеля культуры Польши — Анджея Щитко.

Встреча была посвящена приближающейся премьере спектакля «Картотека», которая состоится 17 марта 2017 г. в Харьковском академическом украинском драматическом театре им. Т. Г. Шевченко по одноименной пьесе Тадеуша Ружевича. Постановка спектакля является частью проекта «Восточное партнерство» и поддерживается Генеральным консульством Республики Польша в Харькове.

Благодаря повышенному интересу аудитории к особенностям театрального искусства и открытости со стороны режиссера, пресс-конференция прошла на свободной и легкой волне. Стоит отметить также прекрасную работу переводчика конференции — Василия Сагана, который перевел и адаптировал пьесу «Картотека» с польского языка для украинского зрителя. В зале также присутствовал заслуженный артист Украины — *Евгений Плаксин*, исполнитель одной из главных ролей в спектакле «Картотека». Актер не единожды высказал свои положительные впечатления о совместной работе с Анджеем Щитко.

— Это уютный режиссер, с которым можно работать и утром, и днем, и вечером, и даже ночью, — сказал Евгений Плаксин. — Анджей интересен, потому что прост. Я встречал людей, которые имели множество званий и наград. Казалось бы, откроются двери, и персону с таким количеством званий просто никак не пройдет туда. Но в зал входит обычный мужчина. И ты думаешь: «Как? Разве это герой?» — Вот это и важно. Об этом и спектакль <...>

Харьковские известия. — 2017. — 14 марта. — С. 6.

КОНЦЕРТЫ

ФИЛАРМОНИЯ. НОВЫЙ ОРГАНЫЙ ЗАЛ

<...>

31 марта, 18.30 — XIX Международный фестиваль «С. Рахманинов и украинская культура», хоровой Олимп и его Величество орган. Исполнители: *Академический хор Харьковской академии культуры*, художественный руководитель и дирижер кандидат искусствоведения, доцент *Вячеслав Бойко*.

Вечерний Харьков. — 2017. — 25 марта. — С. 13.

ХАРЬКОВ ПРЕВРАТИТСЯ В ОДНУ БОЛЬШУЮ СЦЕНУ

Артисты отметят Всемирный день театра творческим вояжем, экспериментальными спектаклями и околосценическим креативом. В городе пройдет восьмидневный фестиваль «Я и Села Брук» и театральный флешмоб.

Четвертый театральный фреш-фестиваль «Я и Села Брук» стартует 26 марта.

— Харьков представляет собой огромное театральное пространство, где есть не только государственные и негосударственные театры, но и огромное количество молодежи из двух вузов, которые готовят театралов, масса театральных студий с необычным поиском и исследованиями, — считает инициатор и председатель организационного комитета фреш-фестиваля «Я и Села Брук» **Владимир Гориславец**. — Поэтому задача фестиваля — дать молодежи возможность себя проявить. «Я и Села Брук» — это общетеатральная молодежная тусовка, в которой предполагаются поиски, эксперимент, это восемь дней театрального путешествия, где театр будет стыковаться с музыкой, поэзией, живописью.

В этом году в фестивале принимают участие независимые коллективы из разных городов Украины. Но, по словам Владимира Гориславца, организаторы прежде всего акцентируют внимание на активном участии инициативных и творческих людей нашего региона.

— Мы приветствуем неклассические театральные техники и форматы и в этом году расширили музыкальную программу, — говорит консультант фестиваля «Я и Села Брук» Анна Строкова. — Мы считаем, что театральные практики гораздо шире, чем классическое понятие театра.

В программе фестиваля — более трех десятков мероприятий: спектакли, блиц-показы, мастер-классы, лекции, концерты, перформансы и другие околотеатральные эксперименты. Фестиваль станет презентацией и обсуждением работ интересных исследователей-драматургов.

— Театральный мир находится в отдельном пространстве, каждый театр — это некий микроклимат. И мне кажется, нужно обратить внимание на то, что Харьков дает огромное число драматургов, которые получают высокие оценки на мировых и европейских конкурсах. В Харькове должны появляться новые Шекспиров, — не сомневается Владимир Гориславец.

<...>

Вечерний Харьков. — 2017. — 25 марта. — С. 13.

В СТАРОМ САЛТОВЕ БУДЕТ ПРОДАВАТЬСЯ АУТЕНТИЧНАЯ ВЫПЕЧКА

В Старом Салтове откроется Музей живого хлеба. Предполагается, что жители окрестных сел будут продавать на ярмарках аутентичную украинскую выпечку.

В Каразинском университете 24 марта прошел научно-практический семинар по народоведению «Тісторобні традиції українців». Одна из основных целей мероприятия — привлечь музееведов, этнологов и население Слобожанщины к созданию в поселке Старый Салтов Волчанского района Музея живого хлеба, где будут представлены образцы аутентичной украинской выпечки.

25 марта мероприятие переместится в Старый Салтов. Здесь выступят народоведы — продемонстрируют этнографические фильмы о традициях работы с тестом, народные коллективы, пройдут ярмарка-продажа традиционной выпечки, мастер-классы по лепке свадебного каравая.

— Большинство наших соотечественников очень мало знают о традициях выпекания хлеба, — считает кандидат исторических наук, заведующая кафедрой музееведения и памятниковедения **Харьковской государственной академии культуры Елена Жукова**. — Если спросить у обычного украинца, какие виды хлеба он знает, он назовет хлеб, булку, батон, коржик, бублик, и не больше. На

самом деле существуют десятки видов хлеба, который выпекался под разные праздники и обряды. Наша задача — популяризировать традиции. С другой стороны, в небольших населенных пунктах очень остро ощущаются экономические, социальные и культурные проблемы. Людям в депрессивных регионах негде работать, и одним из путей выхода из кризиса может стать обращение к традициям, превращение их в объект для туристов. Это содействует притоку людей к таким населенным пунктам, а у местных жителей появится заинтересованность в традициях, созданию рабочих мест в отрасли зеленого туризма. Поэтому мы покажем жителям Старого Салтова, как почти из ничего, имея только знания традиций, можно создавать яркие и креативные туристические продукты.

<...>

На встречу с жителями Старого Салтова и окрестных сел организаторы семинара пригласили ученых из Киева и Львова, у которых уже есть опыт возрождения хлебных традиций, приносящих неплохие деньги. Наталья Аксенова надеется, что этот опыт вдохновит жителей Слобожанщины.

<...>

Вечерний Харьков. — 2017. — 25 марта. — С. 2.

К. Погребная

У НАС В ГОСТЯХ «Я И СЕЛА БРУК»

В Харькове стартовал театральный фреш-фестиваль «Я и Села Брук», который проходит в нашем городе уже не первый год.

Мероприятие объединяет режиссеров, актеров, музыкантов, танцоров и поэтов, дает непривычное авангардное представление о театре. Инициатор проекта — **Владимир Гориславец**, главный режиссер харьковского театра «Котелок».

Кто же такая Села Брук, заинтересовалось Misto. КН UA у инициатора проекта.

«Получается — «Я и нечто непонятное». Когда у нас интересуются, кто такая Села Брук, мы врем: отвечаем, что это незаконнорожденная дочь гениального современного режиссера Питера Брука, которая предоставила нам средства для организации нашего фестиваля. На самом деле «Я и Села Брук» — обманное название: это слово «курбалесия», перевернутое в обратную сторону», — говорит Владимир Гориславец.

Старт фестиваля традиционно — день рождения великого украинского режиссера Леся Курбаса.

Фестиваль будет проходить 8 дней на 5 локациях. Вход на все мероприятия свободный. В программе фестиваля — блиц-показы, перформансы, тренинги, мастер-классы, акции, концерты и даже спектакль для деток от 5 лет. Каждый показ будет завершаться дискуссией, на которую приглашены искусствоведы, режиссеры и критики.

Открытие и закрытие будут проведены в форме перформанса, который творится здесь и сейчас. Каждый день в рамках фестиваля будут выступать харьковские музыкальные группы.

Харьковские известия. — 2017. — 30 марта. — С. 4.

М. Иванов

ШАРЖИ ИЗ ГИПСА И ГЛИНЫ

<...>

Харьковский художник и скульптор **Александр Швецов** создает уникальные статуэтки-шаржи, каждая из которых представляет собой целый мини-спектакль. Работа умельца — это целая жизнь реального человека или нескольких людей с их характерами, увлечениями, привычками и достижениями. А стиль скульптора-шаржиста основывается не только на умении творить, но и чувствовать людей, понимать их чувство юмора и психологию.

Жизнь 33-летнего Александра уже давно неразрывно связана с искусством. Мужчина окончил местную *академию культуры*, в которой затем работал преподавателем. Несколько лет назад он увлекся столь необычным направлением, как миниатюра-шарж, делая забавные статуэтки высотой 25-35 сантиметров и таким же диаметром. Прототипами сюжетов в гипсе и глине стали реальные люди. <...>

Сегодня в портфолио мастера около 40 работ, из которых около половины — индивидуальные заказы, в том числе и из других стран. <...>

<...> Момент, когда герои скульптур видят себя в шарже, является одним из ключевых в работе умельца. Александру важно узнать психологию своего заказчика, чтобы понять, где находится грань допустимого, насколько у человека развито чувство юмора, может ли он посмеяться над собой. <...>

<...> Собираательные образы различных профессий для нашего героя — особая тематика, к которой он подходит с большим интересом. Всего за несколько минут Александр изобразил на бумаге, каким он видит харьковского журналиста. Получился молодой парень в одежде патриотичной расцветки, который все время куда-то спешит.

Тех, кто тоже хочет попробовать проверить в себе навыки скульптора-шаржиста, Швецов предупреждает: задача не из легких, и научиться делать что-то быстро и хорошо вряд ли получится. И, главное, всегда следует помнить: прежде чем сделать шарж на другого человека, нужно как можно лучше понять его увлечения и чувство юмора, чтобы не обидеть.

Сегодня. — 2017. — 14 апреля. — С. 9.

КОНЦЕРТЫ

ФИЛАРМОНИЯ. НОВЫЙ ОРГАННЫЙ ЗАЛ

<...>

26 апреля, 18.30 — Kharkiv contemporary 2017. Академический хор Харьковской филармонии имени Палкина. Художественный руководитель — Андрей Сиротенко. *Академический хор Харьковской академии культуры*. Художественный руководитель — лауреат международных конкурсов *Вячеслав Бойко*.

<...>

Вечерний Харьков. — 2017. — 22 апреля. — С. 13.

О. Рощенко

ВСЕУКРАЇНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ «ГЕРМЕНЕВТИКА В НАУКАХ ПРО ДУХ»

Мета Всеукраїнської науково-практичної конференції «Герменевтика в науках про дух», що 29 березня 2017 року вперше відбулася у *ХДАК*, полягає в тому, щоби завдяки спільному методу пізнання об'єднати в єдиному науковому часопросторі напрями сучасної гуманітаристики, представлені кафедрами і факультетами ВНЗ. Адже герменевтика як наука та мистецтво розуміння текстів культури, вчення про способи та прийоми розкриття властивих їм змістів (здебільшого, прихованих), об'єднує, за Вільгельмом Дільтеєм, у священну цілісність «науки про дух», виокремлюючи їх від наук точних та природознавчих. Початок ХХІ століття належить до одного з ренесансних сплесків в історії герменевтики, об'єкт дослідження якої надзвичайно поширився порівняно з добою її виникнення. <...>

Теми доповідей до програми конференції подали 80 вчених з вишів України. Змістовні виступи доповідачів, що представляли різні напрями герменевтики — від філософського до юридичного (герменевтика права), від культурологічного до мистецтвознавчого, — плідні дискусійні обговорення

питань зі сукупності знань, уособленої науками про дух, презентація чотирьох монографій досліджень науковців ХДАК (*Ю. В. Воскобойнікової, В. Н. Миславського, Н. О. Рябухи, В. М. Щепакіна*) з питань мистецької культурології, творча зустріч із композитором О. Г. Польовим (викладачем Одеської національної академії музики ім. А. В. Нежданової) переконливо довели актуальність дослідницького поля шляхів розуміння текстів культури. Отже, цілком закономірно, що проведена наприкінці першого місяця весни Всеукраїнська конференція «Герменевтика в науках про дух» однині стане щорічним науковим заходом ХДАК. Це означає, що принципова нескінченість як уособлення герменевтичного пізнання будь-коли створених людством текстів різного роду успадкована науковим форумом у відповідності до правила стародавньої цивілізації «подібне — подібним».

Бурсацький узвіз. — 2017. — Квітень. — С. 1.

А. Польшакова

ВІД ХАРКОВА ДО ВРОЦЛАВА: КВІТНЕВІ ДИСКУСІЇ МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ

6 квітня 2017 р. в **ХДАК** відбулася III студентська інтернет-конференція «Інформація. Наука. Бібліотека. Весна». Захід був присвячений обговоренню сучасного стану бібліотек та впровадженню в їх діяльність новітніх технологій.

Конференція мала статус міжнародної, оскільки в її роботі взяли участь студенти із Вроцлавського університету, Інституту журналістики Київського університету ім. Б. Грінченка, Львівського національного університету ім. І. Франка та нашої академії. <...>

<...>

Студентка нашої академії **Людмила Чоха** представила доповідь, у якій йшлося про технологію створення бібліотечного бренду, що поєднує «історію» про бібліотеку, слоган, логотип, та ті емоції, які переживає реципієнт. На думку дослідниці, застосування брендингу як одного з маркетингових інструментів є ключовим фактором у просуванні будь-якої бібліотечної установи.

<...>

... конференція стала майданчиком для обміну думками молодих науковців — перспективних фахівців бібліотечної справи. <...> Сам формат проведення конференції засвідчив, що бібліотеки та бібліотечні працівники модернізуються відповідно до викликів глобалізованого світу.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Квітень. — С. 2.

І. Мащенко

ШВИДШЕ! СМІЛИВІШЕ! ТЕАТРАЛЬНІШЕ!

ПЕРШІ ВЕСНЯНІ ТЕАТРАЛЬНІ ІГРИ ХДАК

Нещодавно в стінах театрального корпусу *Харківської державної академії культури* відбулися заходи, присвячені Міжнародному дню театру. Глядачам представили незвичайну форму театралізованого дійства. Це була стилізація формату проведення Олімпійських ігор.

Сценічний майданчик перетворився на імпровізований давньогрецький амфітеатр, де журі, команди-учасниці та вболівальники розміщувалися по секторах. Оформлення кожного сектора відповідало певній епосі. Режисерами-постановниками було обрано чотири найяскравіші моменти розвитку театрального мистецтва: давньогрецький театр — зародження театрального мистецтва та таких понять як «хор» та «актор»; «Кабукі» — традиційний японський театр зі співом, музикою, складним гримом і костюмом, що має важливе символічне значення; «Commedia dell'arte» — народний італійський театр імпровізації; Театр Сучасності — з використанням інноваційних комп'ютерних технологій.

<...>

Після параду команд для відкриття Перших весняних театральних ігор до слова було запрошено заслуженого діяча мистецтв України, доцента, декана факультету театального мистецтва ХДАК — **І. О. Бориса**. Честь запалити урочистий театральний ліхтар було надано заслуженому діячу мистецтв України, професору, завідувачу кафедри режисури **С. І. Гордєєву**.

<...>

«Швидше! Сміливіше! Театральніше!» — саме ці слова стали ідеєю художнього задуму режисерів-постановників дійства. Ними виступили студенти 3 курсу заочної форми навчання (гр. 1 М) факультету театального мистецтва. Утілювали юні творці свій задум під керівництвом куратора курсу — кандидата мистецтвознавства, старшого викладача кафедри режисури **Р. Г. Набокова** та викладача кафедри режисури — **І. О. Мащенко**.

<...>

Бурсацький узвіз. — 2017. — Квітень. — С. 10.

М. Шмегіровська

ЯКОСЬ У АРТ-ПІДВАЛІ...

Уже втретє студенти факультету кіно-, телемистецтва представляли творчі роботи в арт-підвалі муніципальної галереї. Цього року відкриття виставки відбулося 14 грудня завдяки спільним зусиллям викладачів операторської майстерності **Є. О. Павлова, А. М. Алфьорова** та їхніх учнів. Вони презентували свої фото- та відеороботи, рівень яких вражає. Деякі студенти представляли свої творіння вперше. Захоплювала різножанровість виставки. Портрет, пейзаж, натюрморт, репортажна зйомка — у кожній із робіт відбивається власний стиль та світобачення автора.

Виставка стала чудовою можливістю для наших талановитих студентів по-іншому поглянути на свої творіння, зробити перші кроки у світ сучасного візуального мистецтва за межами академії. Муніципальна галерея славиться тим, що тут свої фотознімки виставляли і сучасні творці, і метри фотозйомки. Керівник галереї зазначив, що ця платформа завжди відкрита для талановитої молоді з новими ідеями і творчими здобутками. Побажаємо нашим студентам досягати нових вершин!

Бурсацький узвіз. — 2017. — Квітень. — С. 12.

ДАВАЙТЕ ПОЗДРАВИМ!

<...>

9 мая — день рождення ректора *Харьковской государственной академии культуры* **Василя Николаевича Шейко**.

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 6 мая. — С. 2.

В. Шейко

9 МАЯ — ДЛЯ МЕНЯ СВЯТОЙ ДЕНЬ

<...>

9 мая 2017 года — юбилейная дата в жизни **Василя Николаевича Шейко**. Имя этого выдающегося ученого-культуролога, яркого представителя высшей отечественной школы, хорошо известно не только в Украине, но и за ее пределами. 28 лет он возглавляет *Харьковскую*

государственную академию культуры. Василий Шейко сумел превратить заурядный в прошлом библиотечный институт в один из самых престижных вузов Украины. Родившись в День победы над нацизмом, он привык побеждать. А может, именно эта дата повлияла на его характер и его судьбу?

— Василий Николаевич, Вы руководите вузом с 1989 года. В каком состоянии он тогда был, и какие проблемы пришлось решать в первую очередь?

— Хочу заметить, что я не собирался быть ректором. К тому времени я был практически москвичом. Получив престижную работу, жилье, я приехал в Харьков, чтобы только отметить эти приятные события со своими товарищами. К нам присоединился бывший ректор *Анатолій Лаврентьевич Оприщенко*, он мне рассказал, что он скоро уходит с должности, и в вузе будут выборы нового ректора. Я, смеясь, сказал, что я тоже подам заявление на эти выборы. Я пошутил, но заявление подал, и вот выиграл выборы, набрав почти 87% голосов, и мне довелось остаться. А потом мне пришлось решать колоссальную проблему. 89-й год. Потом 90-й, 91-й. В небытие уходит Советский Союз, а с ним и необходимость подготовки менеджеров культуры. А значит, становится совершенно ненужным факультет культурно-просветительской работы, к тому же закрываются библиотеки, библиотекарей не нужно готовить, и вузы закрывают. Был проект постановления Кабинета Министров о закрытии вузов культуры. Мне пришлось выступить против этого, я поехал на заседание Кабмина, спорил, доказывал. К нам послали комиссию в количестве 15 человек, и три недели нас проверяли. После проверки глава комиссии Лесь Танюк зашел ко мне в кабинет и сказал: «Я ваш поклонник, отныне я всегда буду защищать интересы вашего вуза, и я даю вам добро». И закрытие вузов культуры отменили. А когда эту самую главную задачу удалось решить, взялись за все остальное.

— Вы широко известны как ректор, который особое внимание уделяет подготовке новой генерации специалистов, необходимых сфере культуры независимой Украины. Что стало толчком для введения новых образовательных и научных специальностей?

— Прежде всего требование времени. Нам нужно было меняться, готовить востребованных специалистов, чтобы вызвать к себе интерес. И тогда был намечен план, который большинству казался несбыточным, нереальным, но я искренне верил, а иначе у нас бы ничего не получилось. У нас не было ни аспирантуры, ни докторантуры, около 30% преподавателей со степенями и званиями, ни одного доктора наук, профессора, в общем, учебное заведение буквально выживало. На сегодня у нас 70% преподавателей с научными степенями и учеными званиями, среди которых 50 докторов и профессоров, народных, заслуженных артистов, заслуженных деятелей искусств и работников культуры. Раньше было 2 специальности, сегодня около 20, к тому же — бакалаврат, магистратура, аспирантура, докторантура, спецсоветы по защите кандидатских и докторских диссертаций.

В начале 1990-х годов мы выработали концепцию открытия новых специальностей с учетом новых потребностей жизни страны. Ее реализация коренным образом изменила облик вуза. Мы первыми в Украине начали подготовку социальных педагогов, культурологов, историков-музееведов, хореографов и сегодня остаемся единственным в регионе вузом, который осуществляет обучение по таким востребованным профессиям, как менеджер социокультурной деятельности, телережиссер, телеоператор, режиссер эстрады и массовых представлений... Кстати, наша академия стала одним из первых вузов, которые открыли магистратуру по специальности «медиа-коммуникации».

Ученым нашей академии принадлежит также идея создания и открытия такой уникальной и необходимой сегодня специальности, как «документоведение и информационная деятельность». Поначалу было трудно с такими специальностями, как «телеискусство», «хореография», подобных специалистов готовили только в Москве и Ленинграде. Приходилось идти на риск, включать в преподавательский состав людей без специального высшего образования. Сегодня таких проблем нет, у нас десятки учебных художественных коллективов, которые являются своеобразными творческими лабораториями. Например, наш вузовский театр народного танца «*Zanovim*» каждое лето гастролирует по странам Европы, изучает одновременно зарубежный опыт.

— Какие специальности на сегодняшний день самые популярные, и как знания и навыки, полученные в Академии, позволяют выпускникам реализовать себя в профессиональной сфере? Насколько они востребованы?

— У нас очень небольшие наборы и очень высокие конкурсы на все специальности. Наибольшей популярностью у абитуриентов, конечно, пользуются творческие факультеты, в частности хореографического и театрального искусства, кино-, телеискусства. Конкурс на эти факультеты составляет в среднем до 100 человек на место, по другим специальностям доходит до 10 человек. Потому что у нас в целом по вузу ведется системная индивидуальная работа со студентами. На искусствоведческих факультетах — это 75–80%, а иногда к одному студенту-дирижеру приходит сразу 4 преподавателя (аранжировщик, дирижер и два концертмейстера), и это на один час занятий. Более того, иногда к ним присоединяется еще хор и оркестр, то есть еще 90 человек. Мы даем очень дорогое и очень качественное образование. Хотя для студентов стоит это недорого, есть небольшое количество бюджетных мест.

Наши выпускники — социальные педагоги, библиотекари-библиографы, культурологи, историки-музееведы и др. — в совершенстве владеют информационной сферой и методологией сбора информации с помощью компьютера, оказываются чрезвычайно востребованными в социуме. Однако госструктура сегодня не готова дать «зеленую улицу» такого рода специалистам. То есть мы опережаем время. Но мы же не можем готовить специалистов на вчерашний день, мы смотрим в завтрашний день. Выпускники этих специальностей востребованы за границей. Например, наши танцоры-бальники, лауреаты международных конкурсов тоже очень востребованы за рубежом. Одна наша выпускница-режиссер уже поставила пять спектаклей в Киеве в театре им. Ивана Франко.

— Скажите, какие у Вас как у ректора планы на обозримое будущее? Как дальше будет развиваться Академия?

— Мы будем развивать ее, исходя из анализа того, что потребует от нас жизнь. Вот что будет востребовано, туда и будем двигаться, постоянно заглядывая вперед. Сейчас очень быстро меняется информационный поток, мы постоянно изменяем и совершенствуем программы. Это раньше десятилетиями учили одно и то же. Теперь мы в поиске, в движении, мы не останавливаемся ни на секунду. И на первый план выходит задача не просто вложить в людей знания, а научить их учиться. Потому что теперь на всю жизнь не научишь. Специалист должен самосовершенствоваться постоянно. А что касается новых специальностей, то со следующего года мы начнем готовить психологов. Раньше в нашем вузе такой специальности не было. Вообще, мы постоянно расширяем перечень наших программ. Но я боюсь слишком откровенно об этом говорить. Потому что наши идеи часто заимствуют.

Я хочу отметить, что, конечно, все достижения возможны только благодаря нашему коллективу, который, несмотря ни на что, постоянно совершенствуется, работает, творит. К нам приходит творческая молодежь, но мы очень бережно относимся к нашему основному профессорско-преподавательскому составу. Это наша база, наша основа. Именно благодаря им мы добиваемся успехов, идем вперед.

— Если бы Вы сегодня поступали в вуз, какой бы выбрали, и какую специальность?

— Я бы выбрал все то же самое. Музыкальная школа, музыкальное училище, Харьковская академия культуры, потом аспирантура в Москве, потом работа здесь. Это моя судьба. Я бы все повторил, наверное, только некоторые ошибки бы исправил.

— Как Вы думаете, на Вашу жизнь повлияло то, что Вы родились 9 мая? Этот день для Вас значит больше, чем просто день рождения?

— Думаю, повлияло. Для меня это святой день. Я раньше узнал, что это День победы, а только потом, что это мой день рождения. Так что для меня гораздо важнее, что 9 мая — День победы. А с годами, когда от растущего количества лет день рождения уже не очень-то и радует, значение этого великого праздника, наоборот, становится все больше и выше. Его невозможно недооценивать и не понимать. Так что сегодня я с удовольствием присоединяюсь ко всем поздравлениям, которые звучат в

эти дни, и хочу пожелать моим землякам, прежде всего, мира в Украине, пусть в наших домах будет тепло, уютно, спокойно, пусть каждый из нас становится не только духовно, но и материально богаче.

Харьковские известия. — 2017. — 6 мая. — С. 9.

В. Галаур

ХУК АКТИВІЗУЄ МОЛОДЬ

Перспектива. На Харківщині дедалі активніше залучають студентів і молодих науковців до надання експертної підтримки ініціативам об'єднаних територіальних громад. Про це розповів заступник голови — керівник апарату Харківської облдержадміністрації Анатолій Бабічев, презентуючи проекти, спрямовані на роботу з ОТГ. Він підкреслив, що значну роль у роботі з об'єднаними громадами відіграє Харківський університетський консорціум (ХУК), який ефективно залучає донорські організації для реалізації проектів у цій галузі.

Основні зусилля консорціуму спрямовані на реалізацію соціальних програм.

«Наші фахівці працюють не лише на активізацію громад, а й на залучення студентської молоді й молодих науковців до реалізації соціальних програм. У нас з'явилися замовлення про участь у конкурсі і вступі до вищих навчальних закладів саме на ті спеціальності, за якими потрібно готувати фахівців громад: публічне управління, адміністрування, менеджмент», — розповідає президент ХУК Людмила Белова.

Вона зазначила, що у програмах з роботи з ОТГ беруть участь Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна, Харківський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України та *Харківська державна академія культури*.

Під час презентації програм наголошували, що основна мета проектів — це поліпшення якості надання послуг, підвищення ефективності місцевого самоврядування, а також місцевий економічний розвиток. Програма DOBRE, розрахована на 5 років, уже працює у східному регіоні з 15 об'єднаними громадами. У Харківській області у програмі беруть участь Роганська і Мереш'янська об'єднані територіальні громади, ще дві ОТГ долучаться найближчим часом.

Як пояснили керівники програми, в межах її реалізації експерти допомагають створити стратегічні плани розвитку ОТГ, а для партнерів DOBRE передбачено й певну фінансову допомогу громадам.

Координатор проекту DOBRE експерт Всеукраїнської громадської організації «Поруч» Марія Тищенко уточнила, що фахівці вже вивчили проблеми громад, тож працюватимуть над питанням реалізації прав осіб з інвалідністю та внутрішньо переміщених.

Урядовий кур'єр. — 2017. — 11 травня. — С. 8.

ЗВЕЗДЫ ПОМОГУТ БЕЗДОМНЫМ ДЕТЯМ

13 мая в 18.00 в ККЗ «Украина» состоится праздничный концерт ко Дню матери с участием народных артистов Украины и заслуженных деятелей культуры и искусств. Мероприятие посвящено Всемирному Дню Матери.

Мероприятие пройдет под лозунгом: «Мы не можем добавить дней к их жизни, но можем добавить жизни в их дни». Участники концерта — Ольга Сумская, народная артистка Украины, Виталий Борисюк, заслуженный артист Украины, *Людмила Кудрич*, заслуженная артистка Украины, певец и композитор, человек-праздник Александр Кварта, а также Хафиз Дарбар, заслуженный артист Украины, Олеся Гаврилович, Цыганский театр Владимира Карафетова, детская вокальная группа «KINDERMIX», народный детско-юношеский театр «Дети будущего».

Все средства от продажи билетов праздничного мероприятия будут перечислены в «Центр социально-психологической реабилитации детей» г. Харькова.

Вход матерям-героиням и ветеранам ВОВ — свободный, при наличии документа.

Благотворительный концерт пройдет под патронатом Харьковского городского головы и при поддержке Департамента труда и социальной политики и Департамента по делам семьи, молодежи и спорта.

Харьковские известия. — 2017. — 11 мая. — С. 3.

М. Каністратенко, Н. Кушнарєнко

ЗНАНА ПОСТАТЬ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОЇ НАУКИ Й ОСВІТИ УКРАЇНИ

9 травня *Василеві Шейку* — обдарованій особистості, видатному діячеві культури і мистецтва, ініціативному організатору-менеджеру, авторитетному педагогу, талановитому вченому, засновнику й лідеру культурологічної освіти і науки в Україні — виповнилося 75 років.

Життєвий і творчий шлях В. Шейка пов'язаний із *Харківською державною академією культури* (ХДАК) — фундатором, провідним вищим навчальним закладом України в галузі культурно-мистецької та бібліотечно-інформаційної освіти і науки, де він стрімко підіймається кар'єрними сходами від викладача до проректора з наукової роботи.

Ще в юнацькі роки Василь Миколайович визначився зі своїм головним покликанням — служінням культурі й мистецтву. Енергійний і креативний, він активно студіює проблеми історії та теорії світової й української культури, культурного будівництва в Україні, української інтелігенції, докладає значних зусиль щодо фундування та розвитку культурології як наукової і навчальної дисципліни, набуває безперечного пріоритету в розбудові її теоретико-методологічних засад.

Знаковою подією в житті В. Шейка можна вважати його обрання 20 грудня 1989 року — вперше на альтернативних засадах абсолютною більшістю голосів — ректором найдавнішого в Україні інституту культури. На той час у вищому навчальному закладі підготовка фахівців здійснювалася лише за двома освітніми спеціальностями: «Бібліотекознавство і бібліографія» та «Культурно-освітня робота». Не було ні аспірантури, ні докторантури, ні спеціалізованих учених рад, науковий цenz педагогічного складу ледве сягав 20%. Молодий, ініціативний, амбітний — у хорошому сенсі цього слова, організатор-менеджер нового покоління, він формує нову управлінську команду і ставить перед нею, здавалося б, нереальне завдання: вивести інститут на світовий науково-освітній рівень.

Особистий творчий хист В. Шейка, помножений на вміння об'єднати навколо себе для досягнення мети колег-однодумців, забезпечили високу результативність використання його потенційних можливостей, стратегічного мислення — для якісно нового рівня розвитку ХДАК із підготовки високопрофесійних, конкурентоспроможних на вітчизняному і світовому ринках праці фахівців, наукових і науково-педагогічних кадрів у галузі культури і мистецтва. Невипадково вже у 2005 році (з ініціативи європейської спільноти) В. Шейко одним із перших ректорів Харківщини підписав у місті Болонї Велику хартію університетів, що юридично підтвердило входження академії до світового освітньо-наукового простору.

Завдяки його таланту, авторитету, енергійності й цілеспрямованості докорінно змінилися зміст і структура освітнього процесу. Замість двох — нині в структурі академії 8 факультетів, 29 кафедр, Центр міжнародної освіти і співробітництва, Центр безперервної освіти. Академія здійснює підготовку фахівців за 15 магістерськими і бакалаврськими програмами. Вперше в Україні тут започатковано нові освітні спеціальності: «Соціальна педагогіка», «Музезнавство й охорона пам'яток культури», «Культурологія», «Документознавство та інформаційна діяльність».

У подальшому спектр підготовки фахівців у галузі культури і мистецтва розширився завдяки введенню сучасних висококонкурентних спеціальностей. Серед них: «Хореографія», «Менеджмент соціокультурної діяльності», «Кіно-, телемистецтво», «Туризм», «Соціальна психологія» та інші. В академії успішно діють аспірантура з дев'яти, докторантура з шести наукових спеціальностей; дві

спеціалізовані вчені ради із захисту докторських (кандидатських) дисертацій з культурології, мистецтвознавства та соціальних комунікацій, до складу яких входять провідні українські вчені.

Докорінно змінився колектив науково-педагогічних працівників. Науковий ценз викладацького складу ХДАК сягнув 70%. Нині в академії працюють 36 докторів наук, професорів, 134 кандидати наук, доценти, 25 народних, заслужених артистів, заслужених діячів мистецтв, заслужених працівників культури України. Потужний кадровий склад забезпечує якісне вирішення надскладних і стратегічно важливих освітньо-наукових завдань вишу.

На базі ХДАК виходять друком два авторитетні фахові збірники наукових праць — «Культура України» та «Вісник ХДАК», що входять до міжнародних наукометричних баз, до складу редакційних колегій яких залучено провідних учених не лише України, а й інших країн світу. Це суттєво підвищило імідж видань на вітчизняному і світовому науковому просторі. Уперше — з ініціативи Державної наукової установи «Книжкова палата України імені Івана Федорова» — ХДАК стала співзасновником всеукраїнського авторитетного науково-практичного журналу «Вісник Книжкової палати»; провідні науковці академії — не лише члени редколегії, а й активні дописувачі. Означені періодичні і продовжувані видання є базовими осередками презентації молодими науковцями України результатів своїх дослідницьких розвідок.

В академії результативно функціонують понад 30 наукових шкіл культурно-мистецького та бібліотечно-інформаційного спрямувань, творчо-виконавських колективів студентів і викладачів, широковідомих в Україні та світі. Гордість академії — десятки студентських творчих колективів, лауреатів найпрестижніших всеукраїнських і міжнародних конкурсів та фестивалів: студентський театр народного танцю «*Заповіт*», театр сучасного танцю «*ЕСТЕТ*», ансамбль бального танцю, театр-студія «*ЕКМАТЕДОС*», навчальний театр «*Академія*», театр естрадного співу «*СТЕП*»; оркестри: естрадно-симфонічний, народних, духових інструментів, камерний оркестр *ACADEMUS*; хори — академічний, український народний; ансамбль скрипалів *Vivat, Akademia!*, ансамблі народної музики: «*Стожари*», «*Цим-Бан-До*»; фольклорні гурти «*Фарби*», «*Сніваймо!*», «*Зарина*»; джазовий оркестр «*Big-Bend*»; фольклорні ансамблі «*Гільце*», «*Лада*», «*Магніфіка*», ансамбль *SYMBOLSTREAM*; студентська репортерська майстерня, фотоклуб та інші. Понад 100 студентів академії щорічно стають переможцями міжнародних, всеукраїнських, регіональних мистецьких конкурсів і фестивалів.

В. Шейко є ініціатором, організатором і активним учасником численних всеукраїнських і міжнародних наукових форумів (симпозіумів, конференцій, конкурсів, фестивалів, круглих столів, майстер-класів тощо), які проводяться на базі ХДАК. Серед найпопулярніших — «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку», «Культура та інформаційне суспільство XXI століття», «Пам'яткоохоронні традиції Слобожанщини», «Інформація. Наука. Бібліотека. Весна» тощо.

Результатом плідної багаторічної праці Василя Миколайовича стало формування потужної наукової культурологічної школи, перетворення академії на сучасний науково-освітній центр мистецької та культурологічної освіти, відомий далеко за межами України. Академія — дійсний член Міжнародної федерації бібліотечних асоціацій та установ (ІФЛА), Організації Європейської співдружності в галузі бібліотечно-інформаційної освіти (БОБКАТССС), Європейської асоціації бібліотечно-інформаційної освіти та наукових досліджень (ЕВКЛІД). ХДАК має широкі освітні та наукові зв'язки з Університетом Роберта Гордона (Велика Британія), Університетом штату Іллінойс (США), Вищою Королівською школою бібліотекознавства (Данія), Амстердамським університетом і Вищою політехнічною школою (Нідерланди), Вищою школою бібліотекознавства та інформатики й Українським вільним університетом (Німеччина), Харбінським університетом та Харбінським інститутом просвіти (КНР), Вищою гуманітарно-економічною школою (Польща). Згідно з укладеними угодами, академія здійснює міжнародний обмін викладачами, науковцями, студентами, надаючи можливість своїм студентам продовжувати навчання за кордоном. Провідні вчені академії

неодноразово запрошувалися до ВНЗ Європи та світу для читання лекцій, участі в наукових конференціях тощо.

Повною мірою розкрився талант ректора В. Шейка не тільки як сучасного організатора-менеджера, натхненника наукових здобутків вишу, а й талановитого яскравого вченого-дослідника, котрий власним прикладом надихає не одне покоління науковців на плідну, копітку працю на ниві науки. Повсякденні турботи про долю академії, які потребують багато часу й енергії, не змогли завадити подальшим плідним науковим пошукам В. Шейка, зростанню його наукового доробку.

Ювіляр — автор понад 770 праць з питань історії та теорії культури, інформаційної культури. Зокрема, Василь Шейко видав понад 40 монографій та підручників <...>

Наукові інтереси Василя Миколайовича Шейка зосереджені на дослідженні історії української і світової культури, розробці теорії цивілізаційної еволюції в добу глобалізму, вивченні регіональних аспектів розвитку української культури та персоналій її видатних діячів, розбудові теоретико-методологічних засад культурології. Визнанням наукових досягнень В. Шейка стало його обрання у 2002 році членом-кореспондентом Національної академії мистецтв України зі спеціальності «Естетика та культурологія», нагородження срібною медаллю «За багаторічну плідну працю в галузі культури» Української академії наук національного прогресу.

З 2003 до 2007 року В. Шейко був головою спеціалізованої вченої ради академії із захисту докторських (кандидатських) дисертацій зі спеціальності «Теорія та історія культури». З 2007 до 2010 року, а потім із 2016-го й донині, як провідний культуролог України, вперше в історії академії — очолює експертну раду МОН України з культурології та мистецтвознавства. У 2007 році В. Шейко став провідним науковим співробітником Інституту культурології Національної академії мистецтв України і керівником загальнодержавної фундаментальної НДР «Культура України: культурологічні виміри»; з 2011 року — перший президент Української асоціації культурологів. В. Шейко безпосередньо є науковим керівником ще однієї державної НДР, зареєстрованої в УкрІНТЕІ, — «Вітчизняна та світова культура: історико-теоретичні аспекти».

Вагомий результат багаторічної плідної праці провідних учених ХДАК під безпосереднім керівництвом В. Шейка — впровадження в Україні двох нових наукових галузей — «Культурологія» та «Соціальні комунікації», затверджених Постановою Кабінету Міністрів України № 1718 від 13 грудня 2006 року. Він ініціював і став одним із основних розробників номенклатури нових наукових спеціальностей, їхніх базових формул, програм кандидатських і вступних іспитів із зазначених наукових галузей. Отже, завдяки науковому хисту В. Шейка культурологічна наука набрала нових обертів на вітчизняному і світовому дослідницькому просторі.

За особливі заслуги перед українським суспільством, вагомий особистий внесок у розвиток освіти, науки і культури — В. Шейко нагороджений кількома орденами та медалями: Почесною грамотою Верховної Ради України, срібною та золотою медалями Національної академії мистецтв України, Почесною відзнакою Міністерства культури України «За досягнення в розвитку культури і мистецтв» тощо. Він — повний кавалер ордена «За заслуги».

Нині ювіляр — на злеті творчих сил і таланту. Він — людина, симпатії і тяжіння до якої незмінні в усі часи: і в пору молодості, і в пору зрілості. Щиро бажаємо йому міцного здоров'я, добробуту, наснаги, життєвих гараздів, примноження наукових і педагогічних здобутків, успішного здійснення найсмівливіших ідей! Упевнені, що наступні роки відкриють нові грані його особистості: ученого, педагога, організатора, громадянина!

Культура і життя. — 2017. — 12 травня. — С. 6–7.

ЩО ВІДБУВАЛОСЬ ЗА СТИНАМИ МАЄТКІВ

Соціокультурний проект «Дивовижна країна: казкові палаци і садиби України» починає роботу з 16 по 31 травня 2017 року в Обласному організаційно-методичному центрі культури і мистецтва.

Кафедра музеєзнавства і пам'ятокознавства *Харківської державної академії культури* представляє палацово-паркове мистецтво України у межах проекту «Дивовижна країна». Україна — красива, загадкова та багата на історичні події країна. Перед відвідувачами предстануть казкові палаци, романтичні садиби, пишні маєтки, що стали не лише довершеними зразками репрезентативної архітектури, а й свідками життя відомих постатей.

Під час роботи експозиції відвідувачі зможуть зануритися в казковий світ старовинних палаців і садіб України і отримати унікальні знання з садібної архітектури, оздоблення, смаків і життя власників. Дізнайтеся про великі історії кохання, що розгорталися в романтичних парках старовинних садіб, та розкрийте історичні факти та легенди пам'яток палацово-паркового мистецтва.

<...>

Трибуна трудящих. — 2017. — 13 травня. — С. 8.

ДЛЯ ВАС, МАМЫ!

В преддверии Международного дня матери, который отмечался в воскресенье, в Харькове в киноконцертном зале «Украина» прошел благотворительный концерт.

Мероприятие состоялось под патронатом Харьковского городского головы Геннадия Кернеса. Матери-героини и ветераны Второй мировой войны смогли посетить его бесплатно, а средства от проданных билетов организаторы пообещали передать в Центр социально-психологической реабилитации детей.

В благотворительном концерте приняли участие народная артистка Украины Ольга Сумская, заслуженные артисты Украины Виталий Борисюк и *Людмила Кудрич*, Олеся Гаврилович, Хафиз Барбари, певец и композитор Александр Кварта, Цыганский театр Владимира Карафетова, детская вокальная группа «KINDERMIX», народный детско-юношеский театр «Дети будущего».

Всех мам с праздником поздравили заместитель Харьковского городского головы по вопросам здравоохранения и социальной защиты населения Светлана Горбунова-Рубан и организатор праздничного концерта президент Международной Академии по защите прав человека Юрий Гордиенко.

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 16 мая. — С. 1, 2.

ДОРОГОЮ НАДІЙ

Сьогодні, 20 травня, відбудеться фестиваль для дітей з обмеженими можливостями. Вихованці навчально-виховного спеціалізованого комплексу № 8 відвідають музей бойового братерства в Соколовому, після чого для них проведуть інтерактивні заходи на базі відпочинку, а також командний ігровий квест. Гостей свята пригостять польовою кашею і покатають на конях та віслюках.

Дітей буде супроводжувати педагогічний і медичний персонал, а також волонтери музейного відділення *Харківської державної академії культури* та Харківської гімназії № 14.

Трибуна трудящих. — 2017. — 20 травня. — С. 1.

УКРАИНА — «УДИВИТЕЛЬНАЯ СТРАНА»

«Знание истории помогает почувствовать себя частью нации». Под таким девизом в Областном организационно-методическом центре культуры и искусства начал работу образовательно-выставочный проект «Удивительная Украина: сказочный мир старинных дворцов и усадеб».

По словам организаторов, Украина — красивая, загадочная и богатая на исторические события страна. Именно поэтому сотрудники кафедры музееведения и памятниковедения *Харьковской*

государственной академии культуры в рамках проекта с 15 по 31 мая на фотовыставке предложат узнать больше о сказочных дворцах, романтических усадьбах, где кипели страсти и завязывались роковые любовные отношения известных писателей, поэтов, музыкантов, помещиков.

Представленные пышные поместья стали не только совершенными образцами репрезентативной архитектуры, но и вечными свидетелями жизни известных людей.

Во время открытия экспозиции посетители вместе с организаторами проекта окунули в сказочный мир старинных дворцов и усадеб Украины.

К слову, их географическое местоположение на карте Украины также отмечено на презентации в выставочном зале. Так, исторически важные объекты — старинные замки находятся в 15 областях уже современной Украины.

На открытии выставки посетители узнали, как в Украине возникло дворцово-парковое строительство, получили уникальные знания по усадебной архитектуре, отделке, вкусам и жизни владельцев представленных сооружений.

Экскурсии планируют проводить каждые полчаса с момента начала работы выставки. А интерактивные формы работы с посетителями будут проводиться по предварительной записи. Такие формы общения в выставочном зале, по мнению организаторов проекта, позволят увидеть сквозь призму времени, кто и как жил в усадебных комплексах, изображенных на фото, узнать большие истории любви, развернувшиеся в романтических парках старинных усадеб, раскрыть исторические факты и легенды памятников дворцово-паркового искусства, прикоснуться к событиям, интриг и страстей, которые происходили за стенами поместий.

Харьковские известия. — 2017. — 20 мая. — С. 6.

С. Северина

ТЫ ТАНЦЕВАЛ СЕГОДНЯ?

<...> Несколько дней назад в Первой столице на ура завершился 8-й Международный фестиваль бального танца «Зеркальная струя». <...>

— Бальные танцы и город Харьков, можно сказать, синонимы, потому что благодаря многолетней активной деятельности *Алексея Игоревича Литвинова* этот вид в городе завоевал бешеную популярность, — рассказывает основатель и руководитель школы бального танца «Силуэт», организатор Международного фестиваля бального танца «Зеркальная струя», член Совета директоров федерации «Национальная танцевальная лига Украины» Геннадий Хавкин. — Благодаря Алексею Харьков — одним из первых городов Украины, а в то время и Советского Союза, в этом смысле невероятно активно рос и развивался. По сей же причине Харьков по-прежнему считают меккой бального танца в Украине. Хотя, конечно, не следует преуменьшать роль и других регионов. Спортивные бальные танцы сегодня развиваются по всей Украине более чем активно.

<...>

— А искусство Алексея Литвинова как-то повлияло на Вас?

— Да, конечно! Я думаю, оно повлияло вообще на все русскоязычное население планеты, которое занимается танцами, потому что все с ним каким-то образом соприкоснулись. Лично моим прямым педагогом он не был, но когда в 90-е годы открылись границы СССР и отовсюду начала поступать информация о том, как же все-таки правильно танцевать, — а ведь до этого мы, в общем-то, не знали, что такое танцы, только смотрели зарубежные видео и пытались копировать картинку, — в город стали приезжать иностранные педагоги. Их Алексей Литвинов очень активно приглашал в Харьков, и раз в два месяца какой-нибудь очень именитый иностранец проводил семинар. Конечно же, все харьковчане ходили на эти занятия! Собирались у Алексея Игоревича в клубе и учились, учились, учились!.. <...>

Харьковские известия. — 2017. — 20 мая. — С. 7.

ХАРЬКОВЧАНЕ НАГРАЖДЕНЫ ГОСУДАРСТВЕННЫМИ НАГРАДАМИ

Президент Украины Петр Порошенко подписал указ о присуждении государственных наград по случаю Дня науки.

Об этом сообщается на официальном сайте главы государства. Среди награжденных — несколько харьковчан.

В частности, ректор Харьковского государственного университета питания и торговли Александр Черевко награжден орденом «За заслуги» II степени.

Почетное звание «Заслуженный деятель науки и техники» присвоено заведующему кафедрой *Харьковской государственной академии культуры Андрею Дегтярю* и заведующей кафедрой Национального фармацевтического университета Виктории Кисличенко.

Вечерний Харьков. — 2017. — 22 мая. — <https://vecherniy.kharkov.ua/news/132861/>.

ВЫСОКИЕ НАГРАДЫ

Президент Украины Петр Порошенко подписал указ о присуждении государственных наград по случаю Дня науки.

Среди награжденных — несколько харьковчан. В частности, ректор Харьковского городского университета питания и торговли Александр Черевко награжден орденом «За заслуги» II степени.

Почетное звание «Заслуженный деятель науки и техники» присвоено заведующему кафедрой *Харьковской государственной академии культуры Андрею Дегтярю* и заведующей кафедрой Национального фармацевтического университета Виктории Кисличенко.

Харьковские известия. — 2017. — 25 мая. — С. 3.

Д. Зеленская

ТУРИСТИЧЕСКУЮ КАРМУ ХАРЬКОВА ИСПОРТИЛ СЛОГАН

В Харьковском областном центре культуры и искусств, что на Пушкинской, 62, открылась выставка «Дивовижна Україна». Это образовательно-выставочный проект о старинных усадьбах и дворцах Украины.

Выставка знакомит с 80 объектами историко-культурного наследия Украины.

— Чтобы посмотреть их вживую, нужно объездить всю Украину. А у нас все объекты сконцентрированы в одном выставочном пространстве, — говорит кандидат исторических наук, заведующая кафедрой музееведения и памятниковедения *Харьковской академии культуры Елена Жукова*.

ЭКСКУРСИИ СТАЛИ ТЕАТРАЛИЗОВАННЫМИ

Посетители выставки смогут узнать об архитектурных особенностях представленных исторических объектов, о событиях, происходивших на тех или иных территориях, и выдающихся людях, которые там бывали.

Студенты академии культуры разработали ряд тематических экскурсий. Предусмотрены экскурсии также и для узкокодифференцированных групп посетителей — к примеру, для школьников, сотрудников туристической сферы.

Помимо экскурсий, запланированы интерактивные мастер-классы, тренинги о том, как превратить заброшенные усадьбы в туристические жемчужины региона.

— В современных украинских музеях наряду с традиционными экскурсиями и лекциями все чаще стали использоваться новые формы общения с посетителями, потому что пассивная подача

информации не позволяет удерживать внимание. Молодежи неинтересно тратить деньги и время на экскурсию, если информацию легко можно найти в интернете или посмотреть видеозапись лекции. Поэтому вместо обычных экскурсий теперь предлагают театрализованные — посетителям намного интереснее активно участвовать в происходящем, — рассказывает студентка первого курса специальности «музееведение, памятниковедение» Харьковской академии культуры *Анастасия Лузан*.

<...>

Вечерний Харьков. — 2017. — 25 мая. — С. 4.

ПОВІДОМЛЕННЯ **НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ**

Згідно зі Статутом та Положенням «Про вибори до Національної академії мистецтв України» надаємо список кандидатур, рекомендованих (на підставі публікації в газеті «Урядовий кур'єр» від 12 квітня 2017 року) дійсними членами (академіками) та членами-кореспондентами НАМ України, вченими (науковими) радами наукових установ та вищих мистецьких навчальних закладів, документи яких надійшли в установленому порядку до 12 травня 2017 року включно.

<...>

Відділення синтезу пластичних мистецтв **Секція естетики та культурології** **У дійсні члени (академіки)**

реєстр № 03/02 *Шейко Василь Миколайович* — м. Харків

<...>

Урядовий кур'єр. — 2017. — 25 травня. — С. 13.

ИДИТЕ ЗА МЕЧТОЙ!

Харьковский городской голова Геннадий Кернес побывал на праздниках последнего звонка в двух харьковских школах и пообщался с выпускниками.

<...>

В 132-й специализированной школе Геннадий Кернес после торжественной линейки остался неформально пообщаться с выпускниками.

«Хочу пожелать вам одного — не бойтесь. Слушайте все советы, но идите за мечтой и живите своей жизнью. Большинство из вас станет студентами, в Харькове есть для этого все условия, чтобы продолжить учебу, заниматься спортом, отдыхать и найти свою любовь. Наш город комфортный и красивый, по-настоящему европейский. И куда бы вы не отправились, пусть вас сопровождает удача», — сказал ребятам городской голова.

<...>

Праздник, посвященный окончанию учебного года, состоялся в Центральном парке культуры и отдыха им. Горького. Ребята от души повеселились на пенном шоу, послушали выступление студентов *Харьковской академии культуры*, приняли участие в конкурсах с призами.

Харьковские известия. — 2017. — 27 мая. — С. 1, 6.

А. Пивень

ТЯСЯЧИ ДЕТЕЙ ПОПРОЦАЛИСЬ СО ШКОЛОЙ

В последнюю пятницу мая во всех общеобразовательных школах Харькова прошел праздник последнего звонка.

В мероприятиях примут участие около 118 тыс. школьников, в том числе около 3 тыс. детей, переехавших в Харьков из зоны АТО, сообщили в пресс-службе горсовета.

В этом году аттестаты о полном среднем образовании получают 6 тыс. 395 учащихся. Выпускные вечера пройдут 26 июня.

Праздник, посвященный окончанию учебного года, прошел также в парке им. Горького — были и пенное шоу, и выступление студентов *академии культуры*, и конкурсы с призами, и дискотека.

Вечерний Харьков. — 2017. — 27 мая. — С. 3.

ШКОЛА, ПРОЩАЙ!

В пятницу, 26 мая, школьники города приехали в парк Горького, чтобы вместе отметить окончание учебного года и наступление летних каникул.

Праздник последнего звонка «Школа, прощай!» начался в парке с акции «Посади дерево», школьники высадили каштаны на аллее парка. А днем на главной сцене началось пенное шоу. На выпускников вылили сотни килограммов пены, в которой молодежь танцевала под современные хиты! Также гостей праздника ждала сальса-шоу и открытое занятие по латиноамериканским танцам, выступление студентов *Харьковской академии культуры*, конкурсы с призами от партнеров парка.

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 30 мая. — С. 1.

О. Косачова

ДНІ НАУКИ В АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ

Наприкінці квітня у *Харківській державній академії культури* відбулася щорічна Всеукраїнська науково-теоретична конференція молодих учених «Культура та інформаційне суспільство XXI століття». Науковий захід традиційно проводився під патронатом ректора ХДАК *Василя Миколайовича Шейка* — доктора історичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України, дійсного члена Міжнародної академії інформатизації при ООН.

Згідно з регламентом 20 квітня о 10.00 відбулося пленарне засідання, яке вітальним словом відкрила *Наталія Миколаївна Кушнарєнко* — доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник культури України, дійсний член Міжнародної академії інформатизації при ООН, проректор з наукової роботи ХДАК, науковий консультант засідання:

— Тематична конференція, яку започаткувала наша академія, розпочала свою роботу ще в 1993 році. Спочатку вона була регіональною, згодом вийшла на всеукраїнський рівень, і щороку в ній беруть участь все більше і більше молодих науковців. Цьогоріч відбуватиметься засідання 15 секцій. Заявлено 320 учасників із 10 регіонів України. Переконана, що будуть гарячі дискусії, які додадуть усім присутнім наснаги, творчого завзяття, подальших наукових злетів і досягнень!

Тематика доповідей пленарного засідання охоплювала широкий спектр сучасного наукового дискурсу. Усі доповідачі підготували надзвичайно цікаві та інформативні наукові матеріали, які супроводжувалися мультимедійними презентаціями й торкалися актуальних проблем. <...>

<...>

Усі доповіді супроводжувалися діаграмами, схемами, графіками, таблицями, репродукціями картин живопису, фото та відео. У цілому, в роботі цьогорічної конференції взяли участь доктори наук, кандидати наук, докторанти, аспіранти, магістри, студенти з різних регіонів України та зарубіжжя. На конференції виголошено доповіді представників понад як з 10 міст України: Харкова, Києва, Дніпра, Полтави, Запоріжжя та ін. Так, тільки зі столиці в конференції взяли участь представники п'яти вишів, зокрема Київського національного університету культури і мистецтв, Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова, Київського національного авіаційного університету.

Наукові дискусії відбувалися в межах роботи 15 секцій. <...>

<...>

КРУГЛИЙ СТІЛ «ВИДАТНІ ХАРКІВ'ЯНИ ТА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ЕЛІТА ХАРКОВА

На другий день роботи конференції відбулося засідання круглого столу «Видатні харків'яни та інтелектуальна еліта Харкова». Модератором проекту вже другий рік поспіль став Філіп Дикань, відомий у місті журналіст, знавець історії Харкова, автор проекту «Харьковские старости», керівник прес-центру Kharkiv Today. На засіданні круглого столу були присутні понад 60 осіб, серед яких: студенти, магістри, аспіранти, професорсько-викладацький склад академії, співробітники ХДАК, відомі культурні та громадські діячі міста.

<...>

Усі доповіді супроводжувалися жвагими дискусіями та обговоренням.

<...>

МАЙСТЕР-КЛАС «КУЛЬТУРА КИТАЙСЬКОЇ КАЛІГРАФІЇ»

Програму конференції другого дня продовжив майстер-клас «Культура китайської каліграфії», який провели іноземні студенти ХДАК: аспірантка **Ян Чен** та студент **Ян То**. Розповівши про базові культурні «стовпи» Китаю, доповідачі підготували для присутніх вікторину щодо знання китайської історії. Після цього вони поглиблено проаналізували сутність побудови, історію та види китайської каліграфії й провели майстер-клас із вирізання ієрогліфів.

ЗАКЛЮЧНЕ ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

На заключному пленарному засіданні було заслухано звіти представників секцій; переглянуто відео-звіт щодо роботи конференції у цілому; нагороджено найактивніших учасників конференції. Оргкомітет конференції бажає молодим ученим подальших наукових досягнень і успіхів!

Бурсацький узвіз. — 2017. — Травень. — С. 1–6.

НАУКА ПОЗА МЕЖАМИ ВНЗ: ЗВІТ ПРО ПРОВЕДЕННЯ КРУГЛОГО СТОЛУ КАФЕДРИ ФІЛОСОФІЇ ТА ПОЛІТОЛОГІЇ

26 квітня на базі Харківського літературного музею відбувся круглий стіл кафедри філософії та політології **ХДАК** на тему: «Алгоритми авторства у сучасній культурі» за участю студентів, аспірантів, викладачів академії, співробітників музею та всіх охочих.

Харків'яни різного віку та життєвих орієнтирів зібралися разом, аби обговорити авторство в найширшому сенсі — не тільки як культурфілософську, мистецтвознавчу, правову проблему, але й як здатність кожної людини змінювати звички, набувати нових навичок, розширювати кругозір, тобто працювати над собою, своїм внутрішнім світом і зовнішнім виглядом.

<...>

Бурсацький узвіз. — 2017. — Травень. — С. 7.

І. Лісніченко

ХОРОВИЙ ОЛІМП

31 березня в рамках XIX Міжнародного фестивалю «Рахманінов і українська культура» в органній залі Харківської філармонії відбувся дивовижний концерт «Хоровий Олімп і його величність орган». Чарівною музикою тишив слухачів віртуоз органної музики Станіслав Калінін, але головною перлиною цього вечора став студентський *академічний хор Харківської державної академії культури* на чолі з художнім керівником *В'ячеславом Геннадійовичем Бойком*. Ведучою концерту була проректор з науково-педагогічної та творчо-виконавської роботи, доктор мистецтвознавства, професор ХДАК *Олена Георгіївна Рощенко*.

У першому відділенні під супровід органу хор виконав французькою мовою «Cantique de Janne Rossine» Г. Форе і деякі частини із «Missa Festiva» О. Гречанінова. З перших нот слухачі змогли відчувати дивовижну силу поєднання голосу з чаруючим звучанням органу і насолодитися ним сповна.

Друге відділення хор повністю співав а'cappella: звучали твори сучасного композитора, викладача ХДАК — *Гайденка Ігоря Анатолійовича*, — зокрема хорова мініатюра «Всякому городу нрав і права...» на вірші Г. С. Сковороди, колядка «Дивна ніч», яка дала можливість слухачам зануритися в таємничу атмосферу Божого народження тощо. Також лунали твори інших українських композиторів — М. Ластовецького, І. Шамо, В. Герасимчука. Тонка чуттєва лірика майстрів хорової мініатюри нікого не залишила байдужим, а емоційне виконання хору тільки посилювало задум композиторів.

Крім того, лунали твори сучасних зарубіжних музикантів, які захопили слухачів своєю новизною, оригінальністю звучання і незвичною інтерпретацією. Так, виконання твору Деніела Ельдера «O magnum misterium» (що в перекладі означає «велике таїнство») занурило слухачів у чаруючий світ незвичайного і непізанованого космосу, а оригінальна інтерпретація твору Д. Рунестада «Noyn poyn» з імітаціями різних звуків викликала бурхливе захоплення аудиторії. Головною окрасою всієї концертної програми стала маловідома обробка народної пісні «Чоботи» С. В. Рахманінова: жартівлива народна пісня прозвучала бадьоро й грайливо.

Фінальним акордом концерту стали композиція «Многая літа» і вітальне слово хористів, адресоване художньому керівникові та диригентові хору ХДАК В. Г. Бойку на честь ювілею, який Маестро святкував днями.

Глядачі ще довго не відпускали хор зі сцени і дарували свої оплески та привітання. Атмосфера в залі була дуже теплою і сприяла творчому й натхненному настрою. Уже за доброю традицією на концерт прийшли підтримати хоровий колектив викладачі та концертмейстери кафедри хорового диригування. Було приємно бачити знайомі обличчя.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Травень. — С. 8.

А. Шерстюк

ПРИКЛАД ВИСОКОГО ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ТА ЯСКРАВОГО ТАЛАНТУ

Професія хорового диригента, яку здобуваю в стінах Альма матер, — це передусім величезна щоденна праця, постійне вдосконалення та самореалізація власних творчих ідей. Прикладом високого професіоналізму та яскравого таланту особисто для мене є художній керівник нашого *загальноакадемічного хору В'ячеслав Геннадійович Бойко*. Приходячи щодня до хорового класу, він за допомогою лише декількох слів уміє налаштувати на робочий лад і зарядити нас, своїх вихованців, артистизмом і неймовірною творчою енергією! В'ячеслав Геннадійович вкладає в нас не лише диригентські вміння і навички, а й виховує людські якості, які є запорукою професійного успіху, — працездатність, наполегливість, відповідальність, самовіддачу, зібраність, закоханість у свою справу... Так, звичайний урок перетворюється у Маестро, Учителя з великої літери, на захоплюючий творчий

процес, де немає розподілу на «керівник – учень», а кожен є частиною спільної справи — підкорення хорового олімпу.

Тож дякуємо Вам, В'ячеславе Геннадійовичу, за глибокі знання, за безцінні настанови і за творчу енергію, яку завжди випромінюєте. Дякуємо за те, що наближаєте нас до вершин виконавської віртуозності.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Травень. — С. 8.

А. Кошелев, І. Донченко, К. Тацілкіна

ДЕНЬ ВИШИВАНКИ У ХДАК

З нагоди Дня вишиванки, котрий відзначається в Україні у кожен третій четвер травня, в Академії відбулася акція «Одягни вишиванку до ХДАК». Чимало студентів, викладачів та працівників прийшли цього весняного дня у вишитих сорочках, аби долучитися до святкувань усієї України.

18 травня Академія барвила вишиванками білого та чорного кольорів із різноманітними орнаментами. Людей у національному одязі можна було зустріти і на лекціях, і в бібліотеці, і в їдальні, і в академічному скверіку. На перервах усі з задоволенням робили фото напам'ять. Основна мета акції, як зазначають і викладачі, і студенти, — це збереження українських цінностей, вираження своєї національної та громадянської позиції, сприяння культурній освіченості та збагаченню духовної свідомості кожного громадянина.

Завершився всесвітній День вишиванки у ХДАК колористичним концертом за участю загальноакадемічних творчих колективів, зокрема театру народного танцю «Заповіт» (художній керівник — **Б. М. Колногузенко**), ансамблю народної музики «Стожари» (керівник — **О. В. Савицька**) та фольклористичного гурту «Фарби» (керівник — **Г. М. Бреславець**). Усі присутні поринули в неймовірно-святкову атмосферу, починаючи з традиційного щиросердного вітального слова ректора академії **Василя Миколайовича Шейка** та благословення від представника духовенства отця Олександра.

Глядачі ні на мить не відводили очей від того, що відбувалося на сцені. Передусім причарувала увагу урочиста хода учасників свята під музичний акомпанемент ансамблю «Стожари». Піднесений настрій концерту надали й хвилюючі звуки пісні-гімну «Україно, колыско моя» у виконанні заслужених артисток України, доцентів кафедри українського народного співу ХДАК **Олени Шишкіної** і **Вікторії Осипенко**.

«Заповіт», як завжди, вразив усіх своїми неперевершеними хореографічними композиціями, які базувалися на основі українського народного танцювального фольклору від Слобожанщини до Закарпаття.

Також у рамках святкового дійства попередньо було оголошено конкурс, за умовами якого перемагав той факультет, найбільша кількість представників якого прийшла у вишиванках. Переможцем став факультет театального мистецтва.

Безсумнівно, такий грандіозний, неперевершений та емоційно-хвилюючий концерт запам'ятається усім надовго!

Бурсацький узвіз. — 2017. — Травень. — С. 10.

М. Иванов

НАСЛЕДИЕ ЗОДЧЕГО ГУБЕРНИИ

<...>

В конце XIX века в Харькове трудился зодчий Борис Покровский. В отличие от знаменитого коллеги и однофамильца, Владимира Покровского, о биографии Бориса Семеновича сохранилось не так много информации. Известно, что он окончил Петербургское строительное училище, затем

работал помощником архитектора в Харьковской строительной и дорожной комиссии. В 1858-м он занял пост городского архитектора, а в 1867-м — губернского.

Многое о таланте зодчего сегодня могут рассказать его здания, каждое из которых давно разменяло свою первую сотню лет. Целых пять его домов сохранились в начале ул. Сумской, до сих пор украшает Бурсацкий спуск спроектированное им здание нынешней *академии культуры*...

<...>

ВИЗАНТИЙСКИЕ МОТИВЫ ДЛЯ УЕЗДНОГО УЧИЛИЩА

На месте нынешнего здания академии культуры еще в 1825-м возвели корпус уездного училища. В 1880-е Покровский совместно с архитектором Толкуновым расширили, надстроили и украсили фасад здания. Получилась красивая постройка в духе так называемого русско-византийского стиля, которая органично смотрится на Бурсацком спуске. Этим памятником архитектуры харьковчане любят и ныне.

Сегодня. — 2017. — 2 июня. — С. 19.

А. Макаренко

ОТКРЫВАЕТ ХАРЬКОВЧНАМ ЯПОНИЮ И СОБИРАЕТ КИМОНО

Искусствовед *Светлана Рыбалко* может подолгу рассказывать об удивительной японской культуре, которую она изучает уже около 30 лет. Это пристрастие профессора *Харьковской государственной академии культуры* вылилось в коллекционирование кимоно XX века, о котором она рассказала «Сегодня».

Японской культурой Светлана Рыбалко заинтересовалась еще в студенческие годы. «Я готовилась к экзаменам в библиотеке и в перерывах отвлекалась на прочтение редких книг и журналов. В одном из них я нашла потрясающую статью о японской гравюре. Я так увлеклась, что каждый день приходила в библиотеку и выписывала новые книги и журналы по японской гравюре, а позже уговорила своего научного руководителя тему курсовой посвятить японскому искусству», — вспоминает Светлана.

Впервые харьковчанка попала в Японию в 2005 году по приглашению друзей. «Я ехала изучать коллекции, которых нет ни в Украине, ни в Европе, но моим самым ярким впечатлением оказались люди, уклад их жизни и умение сохранять человечность. В Японии все работают по 18–20 часов, и даже в таком режиме люди очень доброжелательны, вежливы и проявляют сочувствие», — поделилась искусствовед. Она совершила девять экспедиций в разные уголки Японии, где и решила, что будет изучать кимоно как объект, в котором сфокусированы живопись, литература, религия и история. В коллекции харьковчанки — около двадцати нарядов: часть из них ей подарили, другие она приобрела сама. В собрании есть высокохудожественная одежда, тканая, вышитая вручную, для замужних и незамужних девушек, для чайной церемонии. Некоторые образцы профессор использует для обучения студентов, демонстрирует на мастер-классах по надеванию кимоно. Как оказалось, сделать это — целый труд, который у мастера займет минимум полчаса. По словам Светланы, чтобы надеть кимоно, нужна сила рук, дисциплина и последовательность действий. У всех складок на кимоно есть точное местонахождение, а чтобы одеть полный комплект японского наряда, нужно использовать 8–9 разных поясов. Да и костюм должен соответствовать сезону, времени и месту.

В Японии кимоно чаще носят не в сочетании с современной одеждой, а в полном комплекте. «Даже у тех японцев, которые говорят, что не носят кимоно, есть как минимум пять нарядов. Первый раз кимоно надевают на ребенка в сороковой день жизни, когда дитя несут в храм представить богам. Затем — в возрасте трех, пяти и семи лет на праздник Сити-го-сан и в день совершеннолетия — 21 год. Также японцы надевают кимоно на свадьбу, получение дипломов, в этом же наряде они отправляются в мир иной», — рассказала нам Светлана.

Бережно хранимые в футлярах из рисовой бумаги костюмы искусствовед достала и представила на выставке, которая на днях открылась в областном центре культуры и искусства (ул. Пушкинская, 62) и будет работать до 5 июля.

Сегодня. — 2017. — 9 июня. — С. 7.

НАРЯДЫ СТРАНЫ ВОСХОДЯЩЕГО СОЛНЦА

Выставка «Шелковый ветер: японское кимоно XX ст.» открылась в Областном организационно-методическом центре культуры и искусства.

Автор выставки — исследователь японской культуры, профессор **Светлана Рыбалко**. Как отмечают организаторы, в своем проекте она соединила настоящие японские артефакты, которые олицетворяют искусство наряда Страны восходящего солнца, с экспедиционными и архивными материалами. Проект, по замыслу автора, является диалогическим, интерактивным, с «открытым» финалом.

Гости выставки смогут увидеть девичье фурикодэ, которое японцы называют «цветком среди всех кимоно», детские праздничные наряды, элегантные наряды для женщин, а также японские аксессуары. Также во время работы выставки будут проводиться лекции по истории японской одежды.

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 10 июня. — С. 8.

Д. Брюханов

ДА ЭТО ЖЕ «ВСАДНИК БЕЗ ГОЛОВЫ»!

В рамках городского проекта «Ночь музеев» на импровизированной театральной площадке, подле галереи «Слобожанская», молодой театр «Вариант» показал фарсовое, или площадное, действо — «Всадник без головы», созданное по мотивам рассказа Вашингтона Ирвинга «Легенда о сонной лошине». Спектакль оказался ярким и совершенно нестандартным, чем и захватил внимание публики. Значительную поддержку театру оказали: Вера Лагутина, директор галереи «Слобожанская», народный артист Украины Алексей Кужельный, заслуженный деятель искусств **Игорь Борис** и депутаты Харьковского облсовета Анатолий Васенин и Ирина Лопатина.

Народный (площадный) театр, по крайней мере в Харькове, — зрелище достаточно редкое, от чего еще более интересное. Главный руководитель, по совместительству и режиссер, Тимофей Бинюков, студент-магистр ХНУМ им. Котляревского, основал «Вариант» еще два года назад, выпустив с того момента три полноценных спектакля. Последний проект — «Всадник без головы», уникальная авторская работа, созданная в манере фарса, или театра Дель-арте, впервые была показана 8 мая в Киеве, а уже после этого была представлена на суд харьковского зрителя. Экспрессивная, местами незамысловатая, но оттого не менее интересная, постановка разыгрывалась в темноте, при выставленных на улицу прожекторах, но это только добавило необычности атмосфере происходящего.

Харьков, конечно, город необычный и полный талантов, но подобных зрелищ мне давно не приходилось видеть. Трое актеров, студенты **ХГАК** и ХНУМ, два парня и девушка, устроили не просто костюмированное представление с песнями, танцами и шутками, а нечто гораздо большее. <...>

... «Всадник» — отличный пример смешения различных театральных культур. Своего рода «салат» был показан на украинском, русском и суржике одновременно, с переодеваниями, образами-масками и импровизацией, создав в итоге уникальный проект.

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 10 июня. — С. 9.

О. Особова

«НАМ ВКРАЙ НЕ ВИСТАЧАЄ КНИЖОК, ЗА ЯКИМИ ПОТРІБНО ВЧИТИСЯ ШКОЛЯРАМ»

Бібліотека в нинішніх умовах — це не тільки книгосховище, а й центр спілкування, діалогу, неформальної освіти, дозвілля. Особливо це актуально для територій, наближених до АТО, де велика кількість переселенців. Вони як ніхто мають потребу в різних освітніх та реабілітаційних послугах, які безкоштовно надають на базі бібліотек. Але ці заклади, особливо евакуйовані із зони конфлікту, переживають нині нелегкі часи, намагаючись працювати по-новому. Про це розмова з директором евакуйованої з Луганська обласної універсальної наукової бібліотеки *Інною Риб'янцевою*.

— Інно Павлівно, ваш робочий кабінет заповнений новими книжками. Виходить, фонд зростає?

— Так, це остання на сьогодні партія — від Міністерства культури отримали майже 1000 книжок — дуже цікавих. А загалом поповнення фондів обласної бібліотеки відбувається завдяки видавцям, які стали для нас друзями, і волонтерів. Адже весь свій фонд ми залишили в Луганську.

<...>

— Нині бібліотекар також перебуває на передньому краї інформаційного фронту...

— Так, і це теж великий напрям нашої методичної роботи з колегами з районних та сільських бібліотек. Адже серед директорів є такі, хто розгубився в нинішніх обставинах. За моїми спостереженнями, дехто, наприклад, не хоче говорити про війну. Позиція така: ми про це мовчимо, бо людям «це набридло». Але ж ми всі в цьому живемо!

Тому цього року проводимо багато семінарів на тему інформаційної безпеки. Хто як не бібліотекар, людина, до якої приходять з різними питаннями, повинна вміти вибудувати розмову та розтлумачити державну політику? Бібліотека має стати сучасним дискусійним майданчиком. І ми як обласний науково-методичний центр — обласна бібліотека першими подаємо приклад такої роботи.

ДОСЬЄ «УК»

Інна Риб'янцева. Закінчила *Харківський бібліотечний інститут*. Очолює колектив Луганської бібліотеки з 1984 року. Ініціатор впровадження електронних технологій в бібліотеці. Нагороджена орденом Княгині Ольги III ступеня.

Урядовий кур'єр. — 2017. — 13 червня. — С. 4.

П. Гусев

ВЕРА ХАРИТОНОВА ПОСВЯТИЛА ТЕАТРУ МУЗКОМЕДИИ ПОЧТИ 30 ЛЕТ

Сегодня, 15 июня, на улице Волонтерской, 56 открывается мемориальная доска в честь примдонны оперетты, заслуженной артистки Украины *Веры Харитоновой*.

Вера Харитоновна была не просто примдонной, она была живым воплощением тех прекрасных качеств, которыми наделена оперетта, рассказывают в Харьковском академическом театре музкомедии. В этой актрисе, как в музыке Кальмана, Штрауса и Легара, переплетались красота, молодость, любовь, темперамент и страсть. Природа наделила ее южной и яркой сценической внешностью, кипучим темпераментом, и, конечно же, голосом, который искрился, переливался, завораживал и интриговал вечной загадкой женственности.

Свою профессиональную сценическую деятельность Вера Харитоновна начала в Харьковском театре музыкальной комедии, которому посвятила почти тридцать лет (1982–2010). Имея прекрасный голос — лирико-колоратурное сопрано полного диапазона, красивого тембра, а также прекрасную сценическую внешность и яркие актерские способности, актриса быстро освоила репертуар и исполнила практически все ведущие партии. А начинала она с партий субреток — Адели («Летучая мышь»), Арсени («Цыганский барон»), Параси («Сорочинская ярмарка»), Сесиль («Робин Гуд»).

А потом были незабываемые образы героинь — изысканная трепетная парижанка Одетта, кокетливая соблазнительница Галатея, решительная Розалинда, экзотическая Саффи, очаровательная Эдит Флавоц, светская дама Теодора, нежная и скромная Роз-Мари, гордая Марица, ироничная Анна Главари и, конечно же, Сильва.

Вера Харитонова была блестящей исполнительницей не только партий классической оперетты, но и мюзиклов, и музыкальных комедий. Трудно забыть, например, ее трогательно сентиментальную, такую беззащитную и настолько безоглядно любящую своего ревнивого мужа, Кэтти из музыкальной комедии «Моя жена — лгунья». А ее сказочная Фея в музыкальной сказке «Золушка» была буквально воплощением детской мечты о магии и колдовстве сказки! Слушателей покорял ее волшебный голос, исполнительское мастерство и актерское исполнение.

За почти тридцать лет на сцене Харьковского академического театра музыкальной комедии оперетта стала для Веры Харитоновой призванием, истинной радостью творчества. Она всегда была интересна, любопытна, увлекала непосредственностью и куражом.

Умерла Вера Харитонова 22 октября 2015 года. Похоронена в Харькове на 13-м кладбище.

Вечерний Харьков. — 2017. — 15 июня. — С. 6.

А. Прихожаева

ТЕАТРАЛЬНЫЙ ДОМОВОЙ

Для многих жителей самого большого в Украине Харьковского района — наш славный театр музыкальной комедии является любимым. Не случайно здесь очень часто организовываются всевозможные торжества для взрослых жителей пригорода и практически ежемесячно для малышей и школьников проводятся культпоходы на просмотр наилучших детских спектаклей этого театра. Все зрители в восторге не только от чудесной музыки и профессиональной игры актеров, но и от великолепной сценографии, неповторимых декораций представлений. Все это дело рук главного художника театра музыкальной комедии, лауреата Муниципальной премии в области изобразительного искусства Тараса Шигимаги, творческий вечер которого проходит сегодня, 17 июня.

Тарас Петрович Шигимага — мастер декорационного искусства. Он создает не просто костюмы и художественное оформление сцены, а выстраивает визуальный ряд по особым законам ритма и восприятия. Его подвижная декорация всегда легко трансформируется под любую даже самую сумасшедшую идею. Художник не просто обозначает место действия и одевает артистов, а придумывает новую модель мира, которая соответствует замыслу и теме спектакля.

Творческий вечер главного художника театра Тараса Шигимаги посвящен его 60-летию со дня рождения и 40-летию творческой деятельности. Для самого юбиляра и зрителей была подготовлена масса неожиданностей и сюрпризов, видеоколлажи и видеопоздравления, которые придумали для него коллеги, друзья, ученики и семья юбиляра: супруга, дочь, зять и внук.

В творческом вечере принимают участие лучшие артисты театра, артисты хора и балета, симфонический оркестр театра под управлением заслуженного деятеля искусств Украины Ярослава Сорочука, а также представители театральной секции Союза художников, Национального союза театральных деятелей Украины, Харьковского художественного училища, Харьковского дома актера, клуба художников «Гостиная на Дворянской», харьковских театров и артисты цирка. Все это — составные части незабываемого театрального вечера, наполненного музыкой, танцами, шутками, множеством сюрпризов.

Тарас Шигимага родился в семье харьковских художников. <...>

Учился в Киевском государственном хореографическом училище (1968–1969 года). Окончил Харьковское государственное художественное училище, мастерская П. Шигимаги, Г. Батия, А. Плотникова, и *Харьковскую государственную академию культуры*, курс *М. Энтина*.

Одержимий живописью, художник соединяет фантастику и реализм. В его работах, исполненных в технике масляной живописи и графики, главенствуют чистые тона, упорядоченная композиция и строгость линий. Участник выставок с 1977 г.

Творческую профессиональную деятельность начал художником-декоратором в Харьковском государственном академическом театре оперы и балета им. Н. Лысенко. А с 1979 года служит в Харьковском академическом театре музыкальной комедии: сначала художником-постановщиком, а затем главным художником театра.

Преподавал в Харьковском государственном институте культуры, а с 1999 года преподает в Харьковском художественном училище.

За 40 лет работы у него десятки персональных выставок, множество оперетт, драм, музыкальных комедий, сказок, спектаклей в десятках разных театров, работа более чем с 50 режиссерами, оформление около 150 театральных постановок, эскизы к тысячам костюмов. Этапными в творчестве художника стали спектакли: «Принцесса цирка», «Моя прекрасная леди», «Сватанье на Гончаровке», «Бабий бунт», «Любовь в стиле джаз», «Авантюристы», «Цыганский барон», «Ивасик-Телесик», «Проделки Ханумы».

Провел несколько персональных выставок. Принимал участие в ряде коллективных международных выставок и в оформлении городских и областных праздников...

Его работы хранятся в частных собраниях Украины, Канады, Германии.

Все мы, члены большой семьи Харьковской оперетты, очень гордимся тем, что рядом с нами работает и творит один из лучших театральных художников современности — Тарас Петрович Шигимага — наш «театральный домовый», как ласково его называют коллеги.

Трибуна трудящих. — 2017. — 17 червня. — С. 6.

«КРОКОВЕЄ КОЛО»: ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ!

Протягом березня–травня 2017 року Обласним організаційно-методичним центром культури і мистецтва спільно з громадською організацією «Спілка етнологів та фольклористів міста Харкова» за підтримки Департаменту культури і туризму Харківської обласної державної адміністрації проводився XVI відкритий фестиваль-конкурс традиційної народної культури «Кроковеє коло» для дітей та молоді.

Фестиваль «Кроковеє коло» — унікальний для регіону і широко знаний за його межами щорічний проект, націлений на вивчення, збереження та відновлення в дитячому та молодіжному середовищі звичаїв, обрядів, традицій, автентичного співу, національного вбрання та художніх ремесел нашого краю, а також активізацію науково-дослідницької роботи в цих напрямках. Цього року фестиваль зібрав понад 500 учасників з міста Харкова та Харківської області.

Роботи конкурсантів оцінювали члени журі: Олександр Сергійович Вакулєнко, провідний методист обласного організаційно-методичного центру культури і мистецтва, голова Харківського обласного осередку Національної Спілки майстрів народного мистецтва, заслужений майстер народної творчості України; Михайло Юрійович Бондарєнко, голова Харківського відділення Всеукраїнської спілки молодих дослідників фольклору; Ольга Євгенівна Євсєєва, завідувач відділу народного мистецтва Слобожанщини Харківського художнього музею, член Національної Спілки майстрів народного мистецтва, майстер з вишивки; **Наталія Петрівна Олійник, аспірант Харківської державної академії культури**, голова Спілки етнологів та фольклористів м. Харкова.

<...>

Трибуна трудящих. — 2017. — 21 червня. — С. 1.

ПОГОВОРИТЕ С РЕЖИССЕРОМ

22 июня в 17.00 в галерее «Мистецтво Слобожанщини» Харьковского областного организационно-методического центра культуры и искусства состоится открытое интервью с главным художником и режиссером Харьковского театра для детей и юношества *Аркадием Чадовым и Андреем Лебедем*.

Галерея представляет открытое интервью в формате «Театры Харьковщины» с главным художником и режиссером-постановщиком Харьковского театра для детей и юношества Аркадием Чадовым и Андреем Лебедем.

На встрече Вы сможете услышать, как рождается спектакль, от самых первых его создателей. Аркадий Чадов и Андрей Лебедь расскажут о том, как они пришли в театр, кто были их учителя, о совместной работе художника и режиссера театра, об умении согласовывать свои действия с творческими намерениями и возможностями всего театрального коллектива.

Также присутствующие смогут услышать ответы на интересующие их вопросы.

Аркадий Чадов родился в 1964 году. Закончил театрально-декорационное отделение Харьковского художественного училища (мастерская заслуженных художников Украины Шигимаги Петра Антоновича и Батия Григория Ивановича, 1990 г.) и художественно-графический факультет Харьковского педагогического института им. Г. С. Сковороды (1996 г.).

Как художник Чадов А. А. осуществил сценографическое оформление около 30 спектаклей на сценах Харькова, Симферополя, Полтавы, Днепропетровска. Является автором художественного оформления творческих вечеров, массовых мероприятий и тематических представлений. С 1999 года преподает спец. дисциплины в Харьковском художественном училище и *Харьковской государственной академии культуры*.

С 1999 года Чадов А. А. — член Национального союза театральных деятелей Украины, Национального Союза художников Украины. Обладатель престижной премии им. Ф. Нирода в области сценографии от Национального союза театральных деятелей Украины (2008 г.); признан лучшим сценографом Всеукраинского фестиваля «ТЮЗы Украины», г. Макеевка (2007 г., 2009 г.) и Международного театрального фестиваля им. Чехова «Москва — город мира» (2009 г.).

Награжден грамотами Министерства культуры Украины, Харьковской областной государственной администрации, Харьковского областного совета.

Андрей Лебедь родился в 1986 году. Закончил режиссерское отделение Харьковской государственной академии культуры (2008 г.). В этом же вузе преподает актерское мастерство.

Лауреат муниципальной премии имени Марьяна Крушельницкого за лучшую режиссуру (2010 г.). Его спектакль «Тайна Снежной королевы» представлял город на I Международном фестивале театров для детей и юношества «ТЮЗ – 2007».

В Харьковском театре для детей и юношества Андрей Лебедь осуществляет разноплановые постановки для детской, подростковой и взрослой аудиторий. Спектакли характеризуют режиссера, с одной стороны, как художника с тонким поэтическим мироощущением, а с другой — как мастера создания яркого и красочного театрального действия.

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 22 июня. — С. 6.

А. Прихожаева

СВЕТ НЕМЕРКНУЩЕЙ ЗВЕЗДЫ ОПЕРЕТТЫ

В середине июня в Харькове состоялось открытие мемориальной доски в честь заслуженной артистки Украины, лауреата творческой премии имени Валентины Чистяковой, доцента, примадонны

Харьковской оперетты *Веры Федоровны Харитоновой*. Памятная доска размещена на доме № 56 по улице Волонтерская (бывшая Социалистическая).

Автор барельефа — известный скульптор, заслуженный художник Украины, лауреат Международной премии Ильи Репина — Катиб Мамедов (Катиб Сафар оглы Мамедов). Он является автором прижизненных скульптурных портретов современников, а также мемориальных досок и памятников, посвященных таким известным личностям, как Н. Соболев, Низами Гянджеви, Тарас Шевченко, Гейдар Алиев, Муслим Магомаев, Юрий Никулин, Джузеппе Верди, Джакомо Пуччини и многих других.

На открытии собрались представители местных властей, а также родственники, друзья и поклонники Веры Харитоновой. Торжественную церемонию вел инициатор ее создания, директор, главный режиссер, заслуженный деятель искусств Украины Игорь Николаевич Коваль. В церемонии увековечивания памяти известной артистки приняли участие представители областных и городских властей. <...>

Прозвучало много добрых слов — официальных и торжественных, горестных и искренних, со слезами и дрожью в голосе. Но все же главным в этот день была мысль о том, что сегодня увековечили память известной артистки, которая популяризировала театр музыкальной комедии.

<...>

Вера Харитонова была не просто примадонной оперетты. Она была живым воплощением всех тех прекрасных качеств, которыми обладает сама оперетта. В ней, как в музыке Кальмана, Штрауса, Легара, переплелись красота, молодость, любовь, темперамент и страсть. Природа наделила ее яркой сценической внешностью, кипучим темпераментом, и, конечно же, голосом, который искрился, переливался, очаровывал и интриговал вечной загадкой женственности.

За почти тридцать лет на сцене Харьковского академического театра музыкальной комедии оперетта стала для Веры Харитоновой призванием, истинной радостью творчества. Ее замечательный голос — лирико-колоратурное сопрано, красивого тембра и яркие актерские способности, позволили ей быстро войти в репертуар театра и исполнить почти все ведущие партии. А начинала она из партий субреток — Адели («Летучая мышь»), Арсены («Цыганский барон»), Параси («Сорочинская ярмарка»), Сесиль «Робин Гуд». А потом были незабываемые образы героинь — изысканная трепетная парижанка Одетта, кокетливая соблазнительница Галатея, решительная Розалинда, экзотическая Саффи, волшебная Эдит Флавон, светская дама Теодора, нежная и скромная Роз-Мари, гордая Марица, ироническая Анна Главари и, конечно же, Сильва. Создавая именно этот образ, Вера Харитонова была бесконечно страстная и искренняя. Именно за это Веру Харитонову обожал зритель.

Она была блестящей исполнительницей партий классической оперетты, мюзикла и музыкальных комедий. Трудно забыть, например, ее трогательно сентиментальную, такую беззащитную и столь безоглядно любящую своего ревнивого мужа, Кэтти из музыкальной комедии «Моя жена — лгунья». А ее сказочная Фея в музыкальной сказке «Золушка» была буквально воплощением детской мечты о магии и волшебстве сказки! Слушателей покорял ее чарующий голос, исполнительское мастерство и актерское исполнение.

Кроме работы в театре Вера Харитонова вела большую концертную деятельность. Она была участницей многих праздничных концертов города и области, а также телевизионных и радиопередач. Стремясь к полноте выражения своего творческого диапазона, певица в соавторстве с музыкантом, заслуженным деятелем искусств Украины *Александром Складаровым* задумала и воплотила ряд замечательных сольных концертных программ, где она блестяще исполняла романсы. Более сорока сольных концертов прошли на сценах города и области при полных аншлагах, среди них такие, как «В ритме вальса», «По страницам любимых оперетт», «Любови прекрасные мгновения», «Возвращение романса», «Песни сердца»... А в 2004 году вышел ее компакт-диск «Песни сердца».

Неоднократно Вера Харитоновна представляла культуру України за рубежом. Її тепло привітали поклонники музики в Австрії на Інтернаціональному музикальному фестивалі к 1000-літтю Австрії в місті Нойхофен, а також в містах Німеччини. Вона була учасницею Міжнародного фольклорного фестивалю, присвяченого Дню Венгурського королівства в Будапешті.

Вера Харитоновна щедро ділилася з молодими артистами своїм досвідом, будучи доцентом кафедри українського народного співу *Харківської державної академії культури*, доцентом кафедри вокально-хорової підготовки вчителя Харківської гуманітарно-педагогічної академії, доцентом кафедри музикального мистецтва естради і джазу Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського.

Своїм творчістю видатна українська співачка і артистка оперети Вера Федорівна Харитоновна зробила вагомий внесок у розвиток музикально-театрального мистецтва України.

Трибуна трудящих. — 2017. — 24 червня. — С. 6.

ПОВІДОМЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ

Згідно зі Статутом Національної академії мистецтв України, повідомляємо список дійсних членів (академіків) та членів-кореспондентів Національної академії мистецтв України, обраних на сесії Загальних зборів НАМ України, що відбулися 20 червня 2017 року.

<...>

Секція естетики та культурології
Відділення синтезу пластичних мистецтв
У дійсні члени (академіки)

1. *Шейко Василь Миколайович* — м. Харків

<...>

Президент Національної
академії мистецтв України,
академік
Перший віце-президент,
академік

А. В. Чебикін

М. І. Яковлєв

Урядовий кур'єр. — 2017. — 30 червня. — С. 13.

БУТИ ЧИ НЕ БУТИ СТУДЕНТОМ ХДАК?!!

Шановні абітурієнти! Щороку ви — різні. У кожного своя мрія, свої уявлення про майбутню професію, лекції, викладачів, гуртожиток... Але об'єднує вас одне: нестримне бажання поринути у вир студентського життя. У стінах якого вишу ви плануєте його провести? Чим ви керуєтесь при виборі своєї професії: власною думкою чи сімейною традицією, батьківською порадою, престижністю обраного фаху, а, можливо, пропозицією друзів вступити до того ж самого інституту, що й вони, щоб вчитися разом? Зачекайте!.. Прислухайтеся до свого серця і чиніть так, як воно вам підказує. Але, стоячи перед вибором — бути чи не бути студентом того чи іншого вищого навчального закладу, факультету і спеціальності, — не забудьте про власні здібності, орієнтуйтеся не на інших, а на своє внутрішнє «Я», учіться не там, «де всі», здобуваючи професію «як усі», а там, де вам цікаво, де ви будете отримувати справжнє задоволення від навчального процесу і студентського життя в цілому.

Сподіваємося, що вступ до *Харківської державної академії культури* для багатьох із вас стане першим кроком до здійснення найзаповітнішої мрії! Чекаємо на вас, невтомні цінителі культури та мистецтва!

Бурсацький узвіз. — 2017. — Червень. — С. 1.

СТАНЬ НА КРОК БЛИЖЧЕ ДО СВОЄЇ МРІЇ З ФАКУЛЬТЕТОМ КУЛЬТУРОЛОГІЇ!

Факультет є одним із провідних наукових та навчальних осередків культурологічної освіти в Україні; забезпечує цілісну концепцію культурологічної освіти за такими спеціальностями:

«Культурологія» (спеціалізація «Фундаментальна та прикладна культурологія») — дає широку гуманітарну освіту, виховує високоерудованих, філософськи «підкованих», творчо мислячих, духовно багатих фахівців, які прагнуть осмислити сучасні культурні процеси. Завдяки набутим навичкам і знанням випускники-культурологи можуть проводити науково-дослідну, аналітичну й консультаційну роботу в театрах, музеях, галереях, філармоніях, студіях, можуть реалізувати себе у сфері медіа-індустрії, в журналістиці, видавничій справі й редагуванні, рекламі, соціальних дослідженнях, а також на викладацькій ниві.

«Менеджмент соціокультурної діяльності» (спеціалізація «Менеджмент культури та соціальний маркетинг») — готує фахівців із високим рівнем професіоналізму у сфері сучасного соціокультурного менеджменту й маркетингу. Випускники можуть працювати в рекламних, маркетингових і PR-агенціях, органах державного управління, засобах масової інформації, продюсерських студіях, інформаційних агенціях, консалтингових фірмах тощо.

«Журналістика» (спеціалізація: «Реклама та зв'язки з громадськістю в соціокультурній сфері»; «Культурна журналістика») — професія, що змінює світ, відповідає сучасним світовим кваліфікаційним стандартам, користується неабияким попитом серед роботодавців. Випускники спеціальності зможуть працювати у сфері масової інформації, інформаційно-аналітичних центрах, друкованих та електронних ЗМІ, видавництвах і друкарнях, дизайн-студіях тощо.

«Музезнавство, пам'яткознавство» (спеціалізація: «Музейно-екскурсійна діяльність») — готує кваліфікованих спеціалістів у сфері музейної справи, зокрема істориків-музезнавців, майбутніх співробітників музеїв, арт-галерей, туристичних фірм тощо. Великий обсяг аудиторних годин відводиться на вивчення історії та історіографії України, всесвітньої історії, спеціальних історичних дисциплін, що дає підстави давати випускникам кваліфікацію «музезнавець-історик». До того ж випускники отримують досить ґрунтовну практичну підготовку з археології, архівознавства, музейно-експозиційної та педагогічної діяльності.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Червень. — С. 1.

ПРИЄДНУЙСЯ ДО СПИСКУ УСПІШНИХ СТУДЕНТІВ ФАКУЛЬТЕТУ УПРАВЛІННЯ ТА БІЗНЕСУ!

Факультет є досить молодим і перспективним, він динамічно розвивається у зв'язку з зростанням кількості організацій та підприємств у соціально-культурній сфері і потребою у фахівцях, які здатні реалізувати сучасні підходи в управлінні та бізнесі, які набули практичних навичок для здійснення інноваційного менеджменту, створення інфраструктурних умов із метою їх інвестиційної привабливості. Підготовка фахівців здійснюється за такими спеціальностями:

«Менеджмент» (спеціалізація «Менеджмент маркетингової діяльності») — готує високопрофесійних фахівців, які в майбутньому будуть виконувати організаційно-управлінську, комерційну, аналітичну діяльність у галузі менеджменту, маркетингу, адміністрування та економіки соціально-культурної сфери, управління інноваційною діяльністю, соціальної активізації праці в умовах конкуренції та ринкових відносин у підприємствах різних форм господарювання.

Туризм (спеціалізація «Туризмознавство») — готує кваліфікованих фахівців у сфері туристичного бізнесу. Студенти мають можливість набути навичок роботи з технології та організації обслуговування в готелях і туристичних комплексах, організації екскурсійної діяльності, анімаційних послуг. Особлива увага приділяється мовній підготовці студентів — передбачено поглиблене вивчення іноземних мов.

Психологія — на сьогодні є затребуваною, конкурентоспроможною спеціальністю, яка охоплює майже всі сфери життєдіяльності людини: освіта, економіка, право, політика, охорона здоров'я, промисловість, шоу-бізнес, суспільні відносини, особиста сфера буття людини. Завдяки професійній психологічній освіті випускники отримують можливість досягти успіху та забезпечити своє майбутнє, змінюючи на краще життя інших людей. Місця їх роботи: консультаційні центри з надання психологічної допомоги; продюсерські центри; телевізійні мистецькі проекти (конкурси та шоу-програми); мистецькі колективи та гастрольні організації; освітні та наукові установи; медичні установи та реабілітаційні центри; центри по роботі з дітьми та підлітками; органи внутрішніх справ; політичні організації, бізнес структури; приватна діяльність із надання психологічних та освітніх послуг.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Червень. — С. 2.

ВСТУПАЙ НА ПЕРСПЕКТИВНИЙ ФАКУЛЬТЕТ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ!

Факультет засновано шляхом реорганізації двох факультетів: документознавства та інформаційної діяльності і бібліотекознавства та інформатики — найстарішого факультету академії, фундатора книгознавчої та бібліотечно-інформаційної освіти в Україні. Підготовка фахівців здійснюється за такими спеціальностями:

«Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» (спеціалізації: «Інформаційна та документаційна діяльність»; «Бібліотечно-інформаційна діяльність») — готує фахівців, які успішно працюють із системами електронного документообігу, інформаційними системами і базами даних в інформаційних підрозділах управлінської сфери, зокрема в органах державної влади, інформаційних центрах науково-освітньої сфери, адміністративно-кадрових і ділових службах підприємств, установ, фірм. Також готує фахівців, які зможуть працювати в бібліотечно-інформаційних установах, зокрема бібліотеках, електронних і патентних службах, рекламних агентствах, інформаційно-аналітичних центрах, видавництвах, редакціях журналів і газет, редакційно-видавничих відділах тощо.

Соціальна робота (спеціалізація: «Анімаційна соціально-педагогічна діяльність») — навчаючись за даною спеціальністю (уперше на теренах України фахівців із «Соціальної педагогіки» почали готувати саме у ХДАК з 1991 року), студенти набувають умінь розробляти й управляти соціальними проектами, сприяти молодіжній субкультурі, організовувати волонтерську діяльність, анімаційне дозвілля з дітьми, дорослими й людьми похилого віку, людьми з особливими потребами.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Червень. — С. 2.

РОЗКРИЙ СВІЙ БАГАТОГРАННИЙ ТАЛАНТ НА ФАКУЛЬТЕТІ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА!

Головне завдання факультету — підготовка висококваліфікованих спеціалістів у галузі музичного мистецтва. Його гордістю є зіркові випускники і творчі колективи, відомі далеко за межами України. Фахове навчання здійснюється за такими спеціалізаціями:

«Народні інструменти» — дає можливість студентам досконало освоїти гру на акордеоні, балалайці, баяні, бандурі, гітарі, домрі, цимбалах... Випускники в майбутньому обіймають посади артистів оркестрів та ансамблів народних інструментів, очолюють дитячі колективи, працюють викладачами в середніх та вищих навчальних закладах.

«Народний спів» — ця спеціалізація забезпечує підготовку спеціалістів у галузі народної вокальної підготовки, готує солістів самодіяльних народних хорів та фольклорних ансамблів. Загальноакадемічні колективи (фольклорні гурти «*Фарби*» і «*Лада*», вокальний ансамбль «*Зорина*»)

запрошуються до участі в міських концертах та святах, виступають на міжнародних фольклорних та мистецьких фестивалях.

«Хорове диригування» — готує висококваліфікованих музикантів, які залюблені в диригентську діяльність та хоровий спів. «Естрадний спів» — формує естрадно-вокальну школу України, яка виховує високопрофесійних виконавців зі своєю творчою манерою та своїм стилем-іміджем. Випускники запрошуються солістами до оперних та музично-драматичних театрів, концертних установ, працюють солістами джазових та вокально-інструментальних ансамблів та викладачами в різних навчальних закладах. В академії активно функціонує студентський театр естрадної пісні «СТЕП».

«Музичне мистецтво естради» / «Оркестрові духові та ударні інструменти» — студенти даних спеціалізацій опановують гру на флейті, кларнеті, тубі, трубі, тромбоні, саксофоні, гітарі, бас-гітарі, ударних інструментах і складають основу духового, джазового оркестрів. По закінченні навчання випускники запрошуються до провідних симфонічних та духових оркестрів України, біг-бендів.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Червень. — С. 3.

ПІДКОРЮЙ ВЕРШИНИ СЦЕНІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ НА ФАКУЛЬТЕТІ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА!

Професії актора і режисера естради є найяскравішими в сучасному світі. Оволодіти сценічною теорією і практикою, вмінням органічно діяти в різноманітних жанрах, опанувати своє тіло, розвинути творчі здібності допоможе саме факультет театрального мистецтва, що здійснює навчання за такими спеціалізаціями:

«Акторське мистецтво драматичного театру та кіно» / «Режисура естради та масових свят» — дає можливість студентам отримати високу фахову підготовку з театрального мистецтва і в майбутньому працевлаштуватися режисерами та акторами обласних державних академічних музично-драматичних театрів, а також режисерами та ведучими радіо й телебачення, режисерами театральних самодіяльних об'єднань, викладачами фахових дисциплін у театральних вищих та середніх навчальних закладах тощо.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Червень. — С. 3.

СТАНЬ ЧАСТИНОЮ ЗАХОПЛЮЮЧОГО СВІТУ ФАКУЛЬТЕТУ КІНО-, ТЕЛЕМИСТЕЦТВА!

Факультет здійснює підготовку фахівців за спеціальністю «Аудіовізуальне мистецтво та виробництво» і такими спеціалізаціями:

«Режисура телебачення» / «Оператор телебачення» — допоможе стати справжнім професіоналом телевізійної режисури та операторської майстерності, поринувши у світ монтажу, зйомок, озвучування, прямих ефірів тощо. Випускники працюють за фахом на всіх каналах українського телебачення.

«Телерепортерство» — готує універсального фахівця з якісною базовою освітою в галузі тележурналістики та високим рівнем мовно-пластичної і кінематографічної підготовки для безпосередньої роботи в телеєфірі.

Відкриті покази власних творчих відеоробіт та традиційні майстер-класи відомих режисерів, операторів, звукорежисерів і телеведучих дають можливість випускникам отримати навички майбутньої професії.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Червень. — С. 4.

ПОРИНЬ У БАГАТОМАНІТНИЙ СВІТ ТАНЦЮ РАЗОМ ІЗ ФАКУЛЬТЕТОМ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА!

На факультеті є всі умови для творчого зростання особистості, залюбленої в танець, оскільки **ХДАК** — провідний вищий навчальний заклад у сфері хореографічної освіти в Україні, де представлена вся художня палітра хореографічного мистецтва за такими спеціалізаціями:

«Народна хореографія» / «Бальна хореографія» / «Сучасна хореографія» — готує професійних виконавців народних, бальних та сучасних танців. Під час навчання студенти підвищують свій рівень виконавської майстерності, оволодівають знаннями з базових хореографічних дисциплін (мистецтво балетмейстера, класичний танець, народно-сценічний танець, сучасний танець, історичний бальний танець, методика роботи з дитячим хореографічним колективом), беруть активну участь у всеукраїнських та міжнародних конкурсах, фестивалях із хореографічного мистецтва, мають змогу в складі творчих колективів ХДАК (театру народного танцю «*Заповіт*», ансамблю сучасного танцю «*ЕСТЕТ*», ансамблю бального танцю) презентувати свої мистецькі досягнення на світових танцювальних майданчиках.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Червень. — С. 4.

В. Балюк, Н. Козловець, В. Свириденко, Д. Хорошилов

БРАВО, МАЕСТРО!

15 травня у великій актовій залі головного корпусу **ХДАК** відбулося урочисте привітання улюбленого Вчителя, народного артиста України, професора **Костянтина Григоровича Шаші** з 60-річчям його творчо-виконавської та 30-річчям науково-педагогічної діяльності.

«Життєвий шлях Маестро міг би скласти собою основу чудового великого епічного роману», — такими словами розпочала святковий концерт ведуча **Олена Георгіївна Рощенко** — проректор з науково-педагогічної та творчо-виконавської роботи ХДАК, доктор мистецтвознавства, професор. Дійсно, неможливо охопити в одну статтю, в одну промову весь життєвий шлях корифея харківської оперної сцени. Життя по-різному варіювало ним: то забираючи, то повертаючи знов у мистецтво, але такий тернистий шлях не завадив досягти справжньої величі та майстерності на співочій і педагогічній нивах. Костянтин Григорович — Учитель з великої літери, який вкладає в кожного учня не тільки всі набуті знання і вміння з вокалу, а й частинку своєї душі. Серед його колишніх випускників є славетні діячі культури та мистецтва...

Гордістю Костянтина Григоровича є й сьогоднішні вихованці — студенти спеціалізації «Хорове диригування» ХДАК, які безпосередньо взяли участь у святковому дійстві...

Костянтин Григорович не тільки чудовий Педагог, але й чудова, відкрита людина, до якої, наче до теплих сонячних промінчиків, тягнуться всі оточуючі. Тому не дивно, що на концерті було присутньо багато глядачів, серед яких: родичі, друзі, колеги по сцені і, звичайно, вихованці Маестро різних років навчання.

У програмі концерту прозвучало чимало цікавих пісень, романсів, арій як з європейської, так і з національної класики. Кожен учасник ретельно продумав свій сценічний образ (і це стосується не лише зовнішнього вигляду, але й внутрішнього стану, що втілюється в поставі, рухах, погляді). <...>

<...>

Кульмінацією концерту був виступ самого Маестро, який вкотре зачарував усіх присутніх неповторним звучанням свого голосу — вічно молодого тенору, виконавши улюблену пісню «Чорнії брови, карії очі» та арії з опер «Наталка Полтавка» М. Лисенка і «Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського. Костянтин Григорович, як завжди, був на висоті і служив взірцем бездоганного виконання музичних творів. Увесь зал аплодував стоячи, адресуючи винуватцю свята неодноразове гучне «Браво!». Вечір пройшов на одному диханні. Він став яскравою подією для всієї творчої родини ХДАК та залишить приємні спогади ще надовго.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Червень. — С. 5.

РЯД ХАРЬКОВЧАН ОТМЕЧЕН ГОСУДАРСТВЕННЫМИ НАГРАДАМИ ПО СЛУЧАЮ ДНЯ КОНСТИТУЦИИ

Соответствующий Указ подписал Президент Украины Петр Порошенко.

Государственных наград харьковчане удостоены «за значительный личный вклад в государственное строительство, социально-экономическое, научно-техническое, культурно-образовательное развитие Украины, весомые трудовые достижения и высокий профессионализм».

<...>

...почетного звания «Заслуженный работник культуры Украины» удостоен старший преподаватель кафедры *Харьковской государственной академии культуры Леонид Космин*.

Харьковские известия. — 2017. — 1 июля. — С. 2.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Розпорядження
від 14 червня 2017 № 405-р
Київ

ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ СТИПЕНДІЇ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ СТУДЕНТАМ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ТА АСПІРАНТАМ

Призначити академічну стипендію Кабінету Міністрів України студентам вищих навчальних закладів на II семестр 2016/17 навчального року та аспірантам на 2017/18 навчальний рік згідно з додатками 1 і 2.

Виплату стипендії здійснювати в межах стипендіального фонду вищих навчальних закладів.

Прем'єр-міністр України

В. Гройсман

<...>

Додаток 2
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 14 червня 2017 р. № 405-р

Список

аспірантів вищих навчальних закладів, яким призначено академічну стипендію Кабінету Міністрів України на 2017/18 навчальний рік

<...>

Максимовський

аспірант *Харківської державної академії культури*

Микита Ігорович

<...>

Урядовий кур'єр. — 2017. — 1 липня. — С. 10.

В. Чигрин

КУЛЬТУРНИЙ РЕНЕСАНС У СЕЛІ ГЛИБОКЕ

Зазвичай, культура і спорт чомусь помилково відходять на другий план. На щастя, у Харківському районі культурному і фізичному розвитку людей приділяється велика увага. У цьому можна переконатися на прикладі Глибоцької громади, де створюється великий культурний центр.

Першу чергу, сільський клуб вже введено в експлуатацію. Незабаром планують перенести сюди сільську бібліотеку, пізніше — пошту, пункт поліції, АТС та інші заклади. Нещодавно, на конкурсній основі, вибрали нового завідувача клубу — *Євгена Бутова*, випускника *Харківської державної*

академії культури. У нього вже є багато планів щодо розбудови активної діяльності цього закладу культури, організації різноманітних гуртків художньої самодіяльності та творчих колективів. <...>

<...>

Трибуна трудящих. — 2017. — 5 липня. — С. 4.

А. Макаренко

КОНСОЛИДИРОВАННЫЙ РЕЙТИНГ ХАРЬКОВСКИХ ВУЗОВ

Харьковские вузы вошли в консолидированный рейтинг, составленный образовательным ресурсом «Освіта.іа». В качестве исходных данных использованы национальные и международные рейтинги вузов Украины: «Топ-200 Украина», «Scopus» и «Вебометрикс».

Название вуза	Место в общем рейтинге	ТОП-200 Украина	Вебометрикс	Scopus	Итоговый балл
Харьковский национальный университет им. Каразина	2–3	3	4	2	9
<...>					
<i>Харьковская государственная академия культуры</i>	143	143	130	137	410
<...>					
Харьковский институт кадров управления	286	201	336	137	674

Время. — 2017. — 13 июля. — С. 3.

А. Парамонов

О ДОМЕ АРХИТЕКТОРА БОРИСА ПОКРОВСКОГО

Харьков знаменит шедеврами, которые создавали несколько поколений архитекторов. О некоторых мы знаем много, о других — лишь несколько фактов. Одним из тех, чья биография еще не известна нынешнему поколению харьковцев, можно назвать Бориса Семеновича Покровского.

Известно, что он родился в 1836 году, происходил из потомственных дворян, окончил в 1857 году Петербургский институт гражданских инженеров и приступил к службе помощником харьковского городского архитектора, служил городовым и губернским архитектором, а в конце 1871 года вышел в отставку в чине надворного советника.

Покинуть казенную службу Покровский решил по причине большого количества частных заказов — в это время Харьков активно строился. Каменными домами обзаводились чиновники и преподаватели учебных заведений, местное купечество и мещанство, город наполняли иностранные подданные с торговыми и промышленными интересами. Приезжие покупали дворовые места со старыми домами и перестраивали их или возводили новые, Харьков расширялся во все стороны, постепенно начала застраиваться самая удобная — нагорная часть. И опытный архитектор пришлось

для частных заказов очень кстати. На сегодняшний день известно уже более 60 каменных домов в городе, построенных по проектам Бориса Покровского. К сожалению, уцелело немного, это, главным образом, купеческие особняки в нагорной части Харькова, конечно, караимская кенасса, перестроенные по его проекту здания духовного училища (*Академия культуры*) и Вознесенской церкви.

<...>

Харьковская неделя. — 2017. — № 26. — С. 14.

ДАВАЙТЕ ПОЗДРАВИМ!

12 августа — день рождения почетного гражданина г. Харькова, народного артиста Украины **Ефима Ароновича Чемеровского**.

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 12 августа. — С. 2.

Ю. Светличная

МЫ ДОЛЖНЫ ОПЕРАТИВНО И КАЧЕСТВЕННО РЕАГИРОВАТЬ НА ЗАПРОСЫ ОБЩЕСТВА

Глава Харьковской облгосадминистрации Юлия Светличная провела встречу с советниками главы ХОГА, обеспечивающими взаимодействие с общественностью. Во время встречи обсудили инициативы и проекты, в реализации которых требуется поддержка руководства области.

<...>

В ходе встречи Юлия Светличная также вручила государственные награды общественным деятелям области.

<...>

... Старшему преподавателю кафедры *Харьковской государственной академии культуры Леониду Космину* присвоено звание «Заслуженный работник культуры».

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 17 августа. — С. 3.

Н. Підченко

РОЗМАЇТТЯ БАБАЇВСЬКОГО ЛІСУ

Поблизу «Сковородинівської криниці» та на території грушевої галявини «Грушнику» у Бабаївському лісі 16 вересня протягом усього дня з великим успіхом пройшов уже традиційний культурно-мистецький захід «Сад пісень Сковороди», присвячений пам'яті великого філософа, поета і музиканта Г. С. Сковороди.

СТЕЖКОЮ МАНДРІВНОГО ФІЛОСОФА

Цей захід зазвичай знайомить наших земляків та гостей з духовними скарбами Григорія Сковороди, об'єднує людей на засадах духовності, любові, доброти і творчості. Він відбувається як безперервне дійство сучасного музичного фольклорного та поетичного мистецтва, в якому беруть участь народні колективи та гурти, солісти, професійні музиканти Харківщини.

Опівдні заступник голови Харківської РДА Оксана Малишева, начальник управління культури і туризму ХОДА О. Яцина, селищний голова Олександр Мороз, мешканці селища Бабаї та численні

гості поклали квіти до підніжжя погруддя Григорія Савича. Потім усі перемістилися до основного місця події в Бабаївському лісі.

Тут вже вирувало свято. На сцені «Пісенного подвір'я», змінюючи одне одного та підтримуючи бурними оплесками, у дружньому творчому колі виступили 30 фольклорних колективів Харківського, Валківського, Краснокутського, Зміївського, Богодухівського районів та міста Люботина.

На головній сцені «Саду пісень Сковороди» бабаївці та гості побачили і послушали Великий академічний Слобожанський ансамбль пісні і танцю під керівництвом народного артиста України, професора, академіка *Бориса Колногузенка*; заслужених артистів України Ольгу Полежаку та Віталія Бондарева (у ролі Григорія Сковороди);...

<...>

<...> Прослухавши поетичне слово, і глядачі, і учасники наче напилися води з життєдайного джерела, яке надасть нових сил, щоби боротися із злом і вірити у перемогу добра! І наче почули голос Григорія Савовича Сковороди через століття: «Зробимо світ кращий, сотворимо день веселіший!».

<...>

Трибуна трудящих. — 2017. — 23 вересня. — С. 2.

ГРУСТЬ БУДЕТ СВЕТЛОЙ

Джазовий концерт «Грусть будет светлой» памяти одного из лучших харьковских трубачей *Александра Дорожко* состоялся 25 сентября во Дворце культуры Основьянского района.

Александр Дорожко был талантливым музыкантом: трубачом, педагогом, участником почти всех эстрадных и джазовых оркестров города Харькова. Через его руки прошли все современные музыканты-трубачи, которым он смог передать частицу своего таланта. Александр Дорожко преподавал в *Харьковской государственной академии культуры*, Харьковском национальном университете искусств им. И. П. Котляревского, несколько лет работал солистом в Каирской опере. Александра Дорожко хорошо знают и помнят музыканты Харькова и гордятся сотрудничеством с ним.

В концерте, приуроченном к годовщине со дня рождения Александра Дорожко, приняли участие коллективы Национального университета гражданской защиты Украины, Национального университета искусств им. И. П. Котляревского, Национального юридического университета им. Ярослава Мудрого, Государственной академии культуры, а также ансамбль «Jazz By Four» и оркестр Харьковского государственного цирка им. Ф. Д. Яшинова.

Справка. Александр Дорожко был солистом народного эстрадного оркестра им. Анатолия Слатина Дворца культуры Основьянского района. Ушел из жизни 22 мая 2011 года.

Харьковские известия. — 2017. — 28 сентября. — С. 4.

К. Борец

ПАРХОМОВСКИЙ МУЗЕЙ ВОЗВРАЩАЮТ ГРОМАДЕ

30 сентября здание, где расположен музей, будет официально возвращено в собственность громады.

Существование Пархомовского художественного музея оказалось под угрозой в 2011 году, когда здание, в котором размещается уникальная коллекция мировых художественных шедевров, было передано в залог. После признания банкротом последнего владельца началась борьба за сохранение здания музея, сообщает пресс-служба ХОГА. В результате среди кредиторов нашлось банковское учреждение, которое выкупило здание и согласилось передать его на баланс ОКУ «Харьковский художественный музей».

— Уверен, что это даст новый толчок развитию как сферы культуры в Харьковской области, так и в целом в Украине. Этот уникальный музей принесет жителям региона и страны большую пользу, — говорит председатель Краснокутской РГА Алексей Белоцкий.

Сейчас посетители музея в Пархомовке могут увидеть очень символичную экспозицию — «Истории старинных усадеб», в которой представлены фотоснимки замков из разных областей Украины, известных своей интересной историей и связанных с жизнью и творчеством признанных зарубежных художников, композиторов и писателей.

Автор фотовыставки — кандидат исторических наук, культуролог, публицист **Елена Жукова**, которая около 20 лет занимается изучением архитектурного наследия нашей страны. В экспозиции представлены дворцы эпохи Ренессанса, дворцы, построенные в стиле классицизма или в замковом стиле. В частности, здесь можно посмотреть усадьбы Харьковской области, среди которых усадьба Донец-Захаржевских-Задонских в Великом Бурлуке, Куликовских — в селе Ракитное, Шидловских — в Старом Мерчике.

Вечерний Харьков. — 2017. — 30 сентября. — С. 4.

А. Калинина

УРОКИ ВОКАЛА В АКТОВОМ ЗАЛЕ

Преподаватели кафедры сольного пения Харьковского национального университета имени И. П. Котляревского на днях сами вышли на вузовскую сцену и дали замечательный концерт к 100-летию alma mater. В нем принимали участие как маститые преподаватели, имеющие богатый педагогический и исполнительский опыт, так и молодые, подающие большие надежды.

<...>

Особым сюрпризом стало выступление на концерте народного артиста Украины, профессора **Харьковской академии культуры Константина Шаши**, закончившего Харьковский национальный университет искусств имени И. П. Котляревского 55(!) лет назад. Его поздравление говорит о том, что творческое долголетие — характерная черта выпускников вуза, где музыканты разных специальностей (особенно вокалисты) могут на собственном примере показать секреты мастерства. Для студентов — польза, для слушателей — буря эмоций и позитива!

Харьковские известия. — 2017. — 5 октября. — С. 4.

М. Проценко

НАВЧИТИСЯ КРАСІ

ЯК ХАРКІВ'ЯНКА СТАЛА ДРУГОЮ ВІЦЕ-МІС УКРАЇНА

<...>

ВИРІШИЛА ЗА ОДИН ДЕНЬ

21-річна харків'янка **Емілія Шах** у цьому році стала другою віце-міс Україна, посівши третє місце в Національному конкурсі «Міс Україна 2017». Нагадаємо, цей конкурс проводиться в Україні щорічно з 1991 року, а його переможниці відправляються представляти Україну на міжнародних конкурсах Miss World, Miss Earth та Miss International.

— Я вирішила піти на цей конкурс за один день, коли вже завершувався кастинг, і цей день змінив моє життя, — розповіла Емілія. <...>

... Учасниці мали переконати журі в тому, що вони перші не тільки своєю красою.

Аби достойно представити себе та свій регіон у конкурсі, більшу частину свого часу дівчата мають займатися благодійними та соціальними ініціативами, а ще — культурними проектами.

На той час у харків'янки була ціла купа справ. З одного боку — захист диплома в одному виші, з іншого — підготовка до дипломної роботи в іншому. Тому Емілія не була впевненою, що їй вистачить часу ще й на конкурс, адже підготовка до нього була серйозною.

Проте, коли дівчина дізналася про його соціальну спрямованість і розповіла про пропозицію батькам, вони її підтримали, а мама навіть стала вмовляти доньку.

— Останнім поштовхом для мене стали вмовляння мами, — додала дівчина. — Вона розповіла, що за молодих літ сама мріяла взяти участь у конкурсі краси, проте ця мрія так і залишилася нездійсненою. Тому я і наважилася на участь.

ВІД КОМПЛЕКСІВ ДО КОНКУРСІВ КРАСИ

Проте, до успішного виступу на «Міс Україна 2017» та завоювання титулу в житті Емілії відбулося багато чого. Сама дівчина наполовину афганка. Звідси і зовнішність незвичайна, і ім'я та прізвище рідкісні. Але на своїй Батьківщині дівчина була всього один раз у десятирічному віці. Усе її життя пов'язане з Харковом, де вона народилася і проживає сьогодні.

У дитинстві Емілія і не думала, що колись опиниться на яскравій сцені національних і міжнародних конкурсів краси. У три роки батьки віддали її на гімнастику.

— П'ятнадцять років я займалася художньою гімнастикою, вона завжди була для мене на першому місці, забирала багато часу, сил і енергії, — розповіла Емілія. — Свою мрію в цій сфері я здійснила — стала майстром спорту.

Проте, спорт хоч і тримав дівчину в добрій формі, але не додавав упевненості, тому у старших класах, аби впоратися з власними комплексами, Емілія пішла до модельної школи.

— Там навчили багато чому, а найголовніше — цінити та любити свою природну зовнішність, — розповіла вона.

<...>

За її плечима — участь у міських і міжнародних конкурсах краси. Так, у 15 років на «Міс Юність – 2011» Емілія успішно представила свою модельну школу. Далі — «Міс Студентство – 2013», де вона захищала честь *академії культури*, а також Miss Kharkiv International – 2013 — там дівчина брала участь від своєї рідної афганської громади.

<...>

ДУМКИ ЧЕРЕЗ ФІЛЬМИ

І все ж не з модельною кар'єрою та спортом мріє пов'язати своє майбутнє Емілія. Після закінчення школи дівчина відчула потяг до творчості. Харків'янка почала писати твори великих і малих форм, вірші і прозу, сценарії до художніх і анімаційних фільмів.

А в майбутньому дівчина мріє отримати не менш творчу професію — сценарист-режисер. Для цього навчається у двох вишах — на факультеті кіно-, телемистецтва в Харківській державній академії культури та на факультеті міжнародних відносин у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна.

Особливо красуні подобається створювати соціальні фільми, які розповідають про важливі проблеми сучасного світу.

Тому і в конкурсі краси свою благодійну діяльність Емілія пов'язала саме з кіно.

— Мою діяльність у рамках конкурсу було присвячено діткам, хворим на аутизм, які через обставини не можуть спілкуватися, як звичайні діти, тому я навчала їх висловлювати свої думки за допомогою фільму. Разом ми опанували операторську та режисерську майстерність, — розповіла дівчина.

<...>

Слобідський край. — 2017. — 7 жовтня. — С. 15.

КОНЦЕРТЫ

ФИЛАРМОНИЯ. НОВЫЙ ОРГАННЫЙ ЗАЛ

<...>

11 октября, 18.30 — «О любви не говорят...». Лауреат международных конкурсов Наталья Коваль (сопрано). Заслуженный деятель искусств Украины *Александр Скляр* (фортепиано).

<...>

Вечерний Харьков. — 2017. — 7 октября. — С. 13.

ПРАЗДНИК В ПАРКЕ ГОРЬКОГО

ДЕНЬ ЗАЩИТНИКА УКРАИНЫ

В праздничной программе: конкурсы «Козацькі розваги» и концерт участников фестиваля национальных культур.

<...>

15 октября, воскресенье

Главная сцена

<...>

17.00–19.00 — концертная программа *ХГАК*

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 14 октября. — С. 2.

С МУЗЫКОЙ В СЕРДЦЕ

19 октября Харьковский высший колледж искусств отпраздновал 50-летие цикловой комиссии народных инструментов. Юбилей — замечательная возможность отметить профессионализм, инновационные подходы, самоотверженную работу руководства и педагогического коллектива, благодаря которым воспитано не одно поколение музыкантов, внесших существенный вклад в развитие культуры региона и национальной культуры в целом.

— Народные музыкальные инструменты Украины — это ярчайшая страница истории музыкальной культуры украинского народа. Особенно важно то, что в сокровищницу украинских народных инструментов вошли те, которые столетиями изготавливались и совершенствовались именно украинскими мастерами, — рассказывает Любовь Морозко, директор колледжа.

<...>

Гордостью народного отдела является представитель первого выпуска Харьковского культпросветучилища заслуженный деятель искусств Украины, композитор, художественный руководитель и дирижер Харьковского театра народной музыки «Обереги», доцент кафедры народных инструментов *академии культуры Юрий Алжнев*, который щедро дарит свои творения колледжу, принимает участие в различных творческих мероприятиях.

<...>

Поздравить юбиляров пришли их коллеги — главный специалист отдела социокультурного развития искусств и учебных заведений управления культуры и туризма ХОДА Валентина Стецюк; заслуженный деятель искусств Украины, профессор, заведующий кафедрой народных инструментов Харьковского национального университета искусств имени И. П. Котляревского Игорь Иванович Снедков, кандидаты искусствоведения, доценты кафедры народных инструментов Елена Костенко и Любовь Мандзюк; старшие преподаватели кафедры народных инструментов Харьковской государственной академии культуры *Надежда Мельник* и *Александра Савицкая*; методист

областного учебно-методического центра повышения квалификации работников культурно-просветительных учреждений Харьковской области Елена Гончарова.

Харьковские известия. — 2017. — 24 октября. — С. 9.

КОНЦЕРТЫ

ФИЛАРМОНИЯ. НОВЫЙ ОРГАННЫЙ ЗАЛ

<...>

10 ноября, 18.30 — «Романтика романса», заслуженный деятель искусств Украины **Александр Скляр** (фортепиано), Михаил Маркович (баритон).

<...>

Вечерний Харьков. — 2017. — 4 ноября. — С. 12.

ВОТ БЫ СПЕТЬ, КАК ОН ИГРАЕТ!..

Сегодня (7 ноября) празднует свой «круглый» юбилей профессор *Харьковской академии культуры*, заслуженный деятель искусств Украины, пианист, популярный в широких кругах любителей музыки, **Александр Скляр**. Венок поздравлений от представителей музыкальной общественности города «сплела» юбиляру кандидат искусствоведения **Вера Мовчан**. Многая лета и новых успехов в творчестве и педагогике, Александр Давидович!

КОРОЛЬ АККОМПАНеМЕНТА

Александр Чепалов, доктор искусствоведения, профессор.

Александр Скляр, конечно, музыкальное дитя другого века, когда фортепиано на эстраде рифмовалось с именами Александра Цфасмана и других выдающихся джазовых и эстрадных пианистов. Это у Склярова в крови. Но недостижимая, казалось бы, легкость игры, темпераментные ритмы и невероятная по советским временам творческая свобода тогда были все же «подозрительными» из-за ощутимого западного влияния. Не будем забывать, что джаз в классовой борьбе, по мнению советских идеологов, был на стороне загнивающего Запада. Но сегодня этот солнечный стиль (со слезами на глазах, как у Дунаевского) — изящный, импровизационный и оптимистичный — великолепно звучит под пальцами одного из ведущих музыкантов Харькова Александра Склярова.

Профессиональный пианист с отличной школой (окончил в Харькове музыкальное училище и консерваторию, то бишь институт искусств), Скляр мог бы хорошо играть по нотам любую музыку. Но не зря ведь признавался в одном из интервью, что стремиться к уровню Рихтера или Гилельса бессмысленно — до них не дотянуться. А вот найти свой путь в музыке ему всегда хотелось. И ведь нашел! Любое исполнение вокального произведения, особенно популярного, легкого жанра украшает его аккомпанемент с россыпями пассажей, изобретательными подголосками. И вдохновляет любого певца на творческие дерзания, хотя от некоторых приходилось слышать: «Вот бы спеть, как он играет!»

Примеров таких дуэтов, уровня которого достиг Скляр как аккомпаниатор, много, и все значительные. Вот только некоторые из них. В академическом вокале — Елена Образцова и Важа Чачава, Евгений Нестеренко и Евгений Шендерович, в эстрадном жанре аккомпаниаторы Клавдии Шульженко — Давид Ашкенази и Борис Мандрус, замечательный концертмейстер Нани Брегвадзе Медея Гонглиашвили, нынешний партнер многих знаменитостей Левон Оганезов. С последним А. Склярова сближает еще природный юмор и ироническое отношение к любого рода пафосу, знание огромного количества анекдотических историй. А юмор — хороший признак грядущего долголетия!

Александр Давидович Склярів окончил Харьковское музыкальное училище в 1973 году, затем учился на фортепианном факультете Харьковского института искусств. После службы в армии начал преподавать фортепиано в Харьковской специализированной музыкальной школе-десятилетке, но вскоре перешел на работу в Харьковский институт культуры (ныне Академия культуры). Прошел путь от преподавателя до заведующего кафедрой, совмещая педагогическую и организационную работу с творческой (ведущий солист — концертмейстер Харьковской филармонии). С 1998 г. заслуженный деятель искусств Украины, профессор (2003). Награжден Почетным знаком Министерства культуры Украины. Участник многих значительных творческих проектов, в частности главный концертмейстер Международного конкурса эстрадной песни им. К. Шульженко. Выступает в ансамбле с ведущими солистами филармонии, оперного театра и театра музыкальной комедии, а также гастролирующими музыкантами. В 2017 году А. Д. Склярів отмечает не только семидесятилетие, но и 45-летие творческой деятельности.

ЩЕДРЫЙ ТАЛАНТ

Николай Стецюн, композитор, заслуженный деятель искусств Украины.

Харьков издавна славен талантами во всех сферах: в науке, литературе, архитектуре, живописи и музыке. Среди имен прославленных музыкантов почетное место принадлежит пианисту Александру Скляріву, чье исполнительское мастерство впечатляет, воодушевляет и надолго остается в памяти слушателей. В отличие от картин, скульптур и архитектурных творений, музыкальное искусство живо, пока звучит музыка. И вот в этот короткий промежуток ее звучания Александр Склярів своим ярким исполнительским мастерством заставляет нас обратить особое внимание на роль сопровождения певца: вокалист и аккомпаниатор выступают как одно целое, они неотделимы один от другого. В этом талант музыканта, секрет мастерства А. Скляріва, который сочетается с ярким артистизмом и харизмой. Недаром многие певцы мечтают выступить с Александром Склярівым. Незабываемы концерты *Веры Харитоновой*, Андрея Тимошенко, Олега Дзюбы, Альбины Житеневой, Марии Стецюн, особенно когда за роялем Александр Склярів. В знак признания и уважения к таланту музыканта один из своих романсов «Под мостом Мирабо» я посвятил Александру Скляріву.

ЗРИТЕЛИ ИДУТ «НА СКЛЯРІВА»

Марина Чиженко, заслуженная артистка Украины.

Александр Склярів обладает очень важным качеством для музыканта и концертмейстера — чуткостью слуха в ансамбле. Я всегда с удовольствием работаю с ним. Это музыкант, который живет на сцене и концертной эстраде: кроме того, что он великолепный пианист, он еще и прекрасный артист. Очень многие зрители наших концертов идут не только послушать вокальную музыку, но и «на Скляріва», и это не удивительно — ведь Александр Давидович один из немногих концертмейстеров самого высокого уровня не только в Харькове, но и в нашей стране. Хотя известен далеко за ее пределами. Его профессионализм позволяет играть не просто без нот, но и в любой тональности, в зависимости от диапазона солиста или состояния его голоса в данный момент. И, что поразительно, делает он это мгновенно, без какой-то специальной подготовки, хотя многим профессиональным пианистам требуется значительное время для транспонирования произведения. Причем это касается произведений разных стилей и жанров: как музыки классиков, так и старинных романсов. Наш ансамбль, к моему большому удовольствию, сложился прекрасно. Мы — на одной волне и прекрасно дополняем друг друга, у нас никогда нет недопонимания, творческого дисбаланса. Дай Бог Александру Давидовичу здоровья и вдохновения еще на долгие и долгие годы. Я надеюсь, что мы продолжим сотрудничество с этим великолепным музыкантом.

ЭТО ОГНЕННЫЙ ЧЕЛОВЕК!

Мария Стецюн, певица, лауреат международных конкурсов.

Александр Давидович Склярів — огненный человек, который постоянно находится в состоянии творческой пульсации. Он всегда с энтузиазмом откликается на новые интересные идеи и делает все

для их воплощения. Скляр — человек без возраста; он мудр и молод одновременно. Умение быть вне времени — очень ценное качество для артиста. Человеческое и творческое его обаяние ощущается и в жизни, и на сцене. Он обладает изысканным чувством юмора, что является показателем высочайшего интеллекта.

Скляр очень чувствителен к партнеру по сцене: чутко следует за солистом, потому что он не просто исполняет свою аккомпанирующую функцию, а создает произведение в ансамбле здесь и сейчас. Мы одержали победу в конкурсе имени Клавдии Шульженко. На конкурсе обычно запрещены аплодисменты и поклоны, но после нашего выступления начались овации, и нам пришлось выходить на поклон второй раз. И подобные победы, когда даже на конкурсе зрители и члены жюри ощущают себя свидетелями творческого созидания, возможны только в альянсе с профессионалами такого высокого уровня, как Александр Скляр.

МАСТЕР С БОЛЬШОЙ БУКВЫ

Олег Дзюба, народный артист Украины.

Мы с Александром Давидовичем Скляровым работаем уже более 25 лет. Я даже затрудняюсь подсчитать, сколько концертов мы с ним сыграли. В Харькове, начиная с 90-х годов, мы дали не одну сотню концертов. Наш ансамбль с самого начала был уникальным: мы первыми в Харькове начали делать концерты городского, бытового и старинного романса: пели сочинения Н. Зубова, Б. Прозоровского, П. Лещенко; сделали интереснейшую программу А. Вертинского. Вертинский пел под аккомпанемент знаменитого пианиста М. Брехеса, и нам хотелось, чтобы аккомпанемент был приблизительно таким же. Но нот фортепианного аккомпанемента в то время просто не было. И Александр Скляр, с пластинок, на слух «снял» фортепианную партию, при этом добавляя что-то свое, создавая собственную интерпретацию каждой песни. Для исполнения такой сложной программы необходимо тонко чувствовать эпоху, иметь яркое воображение, актерские данные, прекрасное чувство стиля и музыкальный вкус. И Александр Скляр обладает всеми этими замечательными качествами. В концерте он выступает не только концертмейстером, но и соавтором, потому что он прекрасно понимает, что разная программа требует разного звука, разного подхода к исполнению. С ним очень легко работать на сцене. Ему не обязательно нужны ноты, а если кто-то их приносит, Александр Скляр все равно играет по-своему, более широко и интересно.

Сейчас многие работают, преследуя исключительно меркантильные цели. У Склярова же на первом месте всегда стоит творчество: он с интересом и радостью идет навстречу новым интересным идеям. И еще у него очень высокое чувство справедливости. Он не любит авантюристов, отмечает тех, кто видит в искусстве только средство обогащения. Думаю, что только благородный человек может создавать настоящие шедевры. Александр Скляр — Мастер с большой буквы, настоящий профессор, прекрасный педагог. Он профессионал, который достоин самого высокого признания. Он настоящий Артист: не просто играет на рояле, а живет музыкой. Пусть же творческая жизнь продлевает ему годы!

Харьковские известия. — 2017. — 7 ноября. — С. 7.

А. Косарева, В. Шейко

У ПРОСТОРИ КУЛЬТУРНОГО БУТТЯ

Харківська державна академія культури за своє понад 85-річне функціонування організувала і провела численні форуми, серед яких особливе місце посідає міжнародна наукова конференція «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку».

Серед основних завдань конференції: обмін науковим досвідом, апробація результатів наукових досліджень, встановлення міжкультурних зв'язків між науковим співтовариством. Цього року у Харківській державній академії культури відбулася XIV міжнародна наукова конференція

«Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку»: 23 листопада — пленарне засідання та робота секцій; 24 листопада — круглі столи, майстер-класи та семінари, заключне пленарне засідання.

Цьогорічна конференція характеризується збільшенням кількості учасників, зокрема представників іноземних наукових шкіл та культурних установ, активною участю молодих науковців.

Ряд секцій вели обговорення іноземними мовами. У роботі конференції взяли участь доктори та кандидати наук, докторанти, аспіранти, магістри, студенти, викладачі та інші молоді науковці з України, Білорусі, Франції, Німеччини, Данії та Китаю. У програмі конференції заявлені доповіді представників понад як з 10 вищих навчальних закладів Харкова та 9 регіонів України.

24 листопада став не менш цікавим днем для студентів та викладачів закладу. Вони мали змогу зустрітися під час круглого столу з директором Французького культурного центру, офіційним представником Посольства Франції у Харкові Тімоте де Майяром. Формат зустрічі — круглий стіл під назвою «Міжнародні культурні студії».

Гість спілкувався зі слухачами здебільшого англійською мовою, іноді переходив на російську або французьку. Учасників круглого столу з боку академії цікавило питання інтеграції українських студентів у європростір, здебільшого організація співпраці театралів, виступи наших випускників на сценах Франції тощо.

— Ми відкриті для співпраці, якщо мова йде про обмін контактами, які допоможуть українцям стати ближче до Франції, то я завжди готовий допомогти, — висловив зацікавленість Тімоте де Майяр.

Трохи згодом Харківська державна академія культури в особі ректора уклала договір з Французьким культурним центром про спільне проведення заходів.

КОМЕНТАР

Конференція проходила під патронатом ректора Харківської державної академії культури, доктора історичних наук, професора, академіка Національної академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України, дійсного члена Міжнародної академії інформатизації при ООН, автора численних наукових робіт і досліджень, знаних далеко за межами України, **Василя Миколайовича Шейка**. Для нього зацікавленість з боку французької сторони харківськими митцями є цілком зрозумілою.

— Ваш навчальний заклад, певна річ, пишається багатьма освітніми проектами та здобутками?

— Академія знаходиться на порозі свого 90-річчя, сьогодні ми готуємо фахівців за 20 спеціальностями. Ми не повинні застосовувати ознаки меншовартості до наших студентів. За роки свого існування академія підготувала більше 40 тисяч спеціалістів, серед яких — представники Америки, Європи, Азії. Українські хлопці та дівчата на гідному рівні представляють країну після закінчення ВИШів і у тій самій Європі — це і Бельгія, це і Франція, а Польща сьогодні наводнена нашими випускниками.

— Що саме тягне наших випускників до Європи?

— По-перше, показати рівень, на якому ми сьогодні працюємо, по-друге — обмін досвідом, гастролями, певна річ, організують спонсори, вони дають змогу нашим студентам побувати за кордоном, побачити країни, показати нашу вітчизняну культуру. І наші хлопці та дівчата беруть там Гран-прі. Так даруйте, хто в кого ще повинен вчитися?!

— Що слід робити, щоб ця талановита молодь залишалась в Україні?

— Багато наших бальників там працює, запропонували їм там квартири, зарплатню і гідну роботу, це головний мотив! А щоб залишати випускників вдома, слід їх добряче мотивувати!

— Звідки до Вас приходять ця талановита молодь?

— Ну, вона просто після школи не вступає в такі ВИШі, як наш, ці діти мають певну підготовку. Окрім загальноосвітньої школи, вони, як правило, закінчують мистецькі школи, училища. А потім прямують у стіни Академії.

— Як слід шліфувати такі «дорогоцінні камінці»?

— На мистецьких факультетах — це індивідуальний підхід, кожен з наших маестро набирає в свій клас 5–7 студентів. А вже потім передає їм власний досвід.

— Наразі відбулася зустріч з представником французької культурної еліти, Ваші студенти українською, англійською, французькою мовами вільно спілкувалися з гостем, підписали угоду про співпрацю. Коли дивишся збоку на їх діалог, то здається, що вони ніби на одній хвилі?

— Так, французькі митці давно полюють за нашими можливостями, адже зацікавлені в наших людях. А ми пишаємося, що своєчасно заклали фундамент для нових мистецьких напрямів і спеціальностей.

Харьковские известия. — 2017. — 28 ноября. — С. 4.

И. Стрельник

МУЗЕЙ МАКАРЕНКО МОЖЕТ СТАТЬ ИНТЕРЕСНЫМ ТУРИСТИЧЕСКИМ ОБЪЕКТОМ

Харьковские культурологи намерены превратить музей имени Макаренко, который находится в Подворках Харьковского района, в «современный музей с харизмой», привлекательный для туристов.

В минувший вторник, 28 ноября, в музее имени Макаренко презентовали проект «Креативный музейный арт-простор, или Современный музей с харизмой».

— Мы развиваем проект в области креативной индустрии, — рассказывает кандидат исторических наук, заведующая кафедрой музееведения и памятниковедения *Харьковской государственной академии культуры Елена Жукова*. — Нас интересует, может ли современный музей быть туристически привлекательным объектом. Может ли он быть прибыльным, активом, который способен развивать те или другие территории. И вообще, что такое история и способна ли она капитализироваться через те или иные формы музейной работы? Когда мы поставили перед собой такие вопросы, сформировался проект, который мы назвали «Креативный музейный арт-простор, или Музей с харизмой».

Для реализации проекта выбрали музей имени Макаренко, который находится в Подворках Харьковского района. Почему выбор пал именно на этот объект с достаточно спорной тематикой для современного общества?

— Это прекрасный музей. Его мало кто знает, он не отмечен на туристической карте. Когда люди слышат об этом музее, почему-то думают, что он находится на территории колонии, отсюда и появляются определенные стереотипы. Хотя на самом деле он расположен рядом, — рассказывает Елена Жукова. — Это один из наиболее креативных музеев на территории Харькова и области. Когда попадаешь туда, уже не обращаешь внимания на тематику, хотя, согласна, она довольно спорна в современном обществе. Кто такой Макаренко — все знают. Но когда мы попадаем внутрь, рассматриваем экспозиции, интерьеры — это действительно поражает. Потому что при создании интерьеров был использован авторский подход, то есть тот креатив, о котором мы с вами говорим. Поэтому музей Макаренко действительно превращается в заведение с харизмой, становится очень ярким туристическим объектом на карте Харьковщины. И презентацией нашего проекта именно в этом музее мы хотим привлечь внимание еще к одному яркому туристическому объекту, который на сегодняшний день таким не является.

Программа мероприятия включала не только презентацию музея как туристического объекта, но и интересные доклады на тему: «Место музея в современной культурной индустрии», дискуссии, экскурсии по экспозиции мемориального музея. Кроме того, в музее есть специальная смотровая площадка. Если подняться на нее — вся западная часть Харькова будет как на ладони. Нашлось место и лайфхакам для музейных сотрудников о внедрении собственного музейного проекта. Одним словом, мероприятие выглядело не как стандартная конференция, а как своеобразный арт-практикум.

— Были практические советы, как превратить музей в креативный, современный, востребованный обществом проект, который может приносить прибыль, — рассказала модератор проекта Валерия Ситоленко. <...>

<...>

Вечерний Харьков. — 2017. — 30 ноября. — С. 4.

ПРИГЛАШАЕМ НА НОЧЬ ИСТОРИИ

«Ночь истории Харькова» пройдет в ночь с 23 на 24 декабря в Харьковской областной филармонии.

Мероприятие будет разделено на четыре блока, в каждом из которых участников ожидают несколько лекций.

ПЕРВЫЙ БЛОК:

«Путешествие по Слобожанщине», лекторы — Инна Роменская, Алексей Сорокин;

«Харьковские студенты: об обучении и не только о нем», лектор — Марина Григорьева;

«Ваплитяне» vs «плужане», лектор — *Ольга Пискунова*.

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 19 декабря. — С. 2.

НЕМОЕ КИНО С ТАПЕРОМ

Уникальный цикл музыкальных вечеров «Великий немой» будет презентован в Харьковской филармонии в январе 2018 года.

Первый сеанс будет посвящен легендарному Чарли Чаплину. Роль тапера возьмет на себя виртуозный пианист, композитор, заслуженный артист Украины Владимир Соляников.

В прошлом эта профессия была довольно-таки востребована, а некоторые известные музыканты, например Джордж Баланчин и Дмитрий Шостакович, в молодости работали таперами. Обычная манера игры тапера в кинотеатре — импровизация на несложные темы, «подгонявшиеся» по характеру к происходившему на экране. Название профессии «тапер» произошло от манеры исполнения, так как зачастую в наличии имелось лишь пианино низкого качества, на котором приходилось играть, буквально стуча по клавишам. После появления звукового кино необходимость в наличии таперов отпала, и к 1930-м годам они практически исчезли. И вот в 2018 году мы решили возродить традицию вечеров немое кино с тапером.

Ведущим вечера выступит признанный знаток кинематографа, кинокритик и историк кино — *Владимир Миславский*.

Для первого сеанса были выбраны фильмы Чарли Чаплина «Бродяга» (1915) и «Каток» (1916).

<...>

Харьковские известия. — 2017. — 23 декабря. — С. 6.

А. Бессонна

ТУРИСТСЬКО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПУНКТ У СТІНАХ ХДАК

31 жовтня на кафедрі туристичного бізнесу **ХДАК** відбулося урочисте відкриття першого на Харківщині туристсько-інформаційного пункту на базі вищого навчального закладу. На святковому дійстві було присутнє не тільки керівництво Академії, а й представники Управління культури і

туризму Харківської обласної державної адміністрації та Харківського організаційно-методичного центру туризму. Мета проекту — популяризація туристичного потенціалу Харківської області та затвердження внутрішнього туризму як мейнстріму молодіжної культури, а також залучення студентів до участі в туристичних заходах різної спрямованості. У роботі туристсько-інформаційного пункту беруть участь студенти Академії 2-го та 4-го курсів, які навчаються за напрямом підготовки «Туризм» (*Анна Бессонна, Тетяна Густова, Катерина Дудля, Анна Кулик, Каріна Круподьор, Наталія Мазена, Дар'я Маценко, Тетяна Мельник, Аліна Пономарьова, Поліна Рябушенко, Яна Фадєєва, Євгенія Черкашина, Тетяна Черненко, Ярослава Гнойова та Дар'я Рибальченко*). Робота в пункті дає їм можливість удосконалити навички збору, систематизації та поширення інформації щодо рекреаційно-туристичних і культурно-історичних ресурсів Харківщини та дозволяє отримати досвід проведення різних заходів.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Грудень. — С. 1.

А. Бессонна

ТУРИСТСЬКО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПУНКТ ЗВІТУЄ

За два місяці роботи туристсько-інформаційного пункту (ТІП) студенти під керівництвом завідувача кафедри туристичного бізнесу *ХДАК*, доктора історичних наук *Сергія Івановича Лимана* провели декілька проектів, результати яких було оголошено на круглому столі «Музейний простір. Стартапи та інновації». Так, захід передбачав слайд-презентацію «Музейний простір Харківщини» (доповідачі — четверокурсниці *Ярослава Гноєва та Дар'я Рибальченко*), а також підбиття підсумків анкетування щодо актуальних форм туризму серед студентів нашої Академії (доповідач — другокурсниця *Анна Бессонна*). Виявилося, що студенти *ХДАК* не проходять повз музеї нашого міста, а доволі часто їх відвідують, відкриваючи для себе нові можливості в пізнанні світу та збагачуючи свій внутрішній світ. Що ж до форм активного туризму, то перевага надається переважно пляжному відпочинку та пішим походам.

Також перед учасниками круглого столу з цікавою доповіддю виступила *Наталія Василівна Лантвояєва* — директор першого та єдиного в Україні «Музею реклами». А *Людмила Євгенівна Перетяг* — професор кафедри естетичного виховання і технологій дошкільної освіти *ХНПУ імені Г. С. Сковороди* — презентувала один із наймолодших музеїв нашого міста — «Музей іграшки», що функціонує на базі Педагогічного університету.

Отже, новостворений туристсько-інформаційний пункт у *ХДАК* діє! <...>

Бурсацький узвіз. — 2017. — Грудень. — С. 2.

О. Косачова

ДНІ НАУКИ В АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ

Від редакції. Наукові конференції незалежно від часу їх проведення й чисельності учасників — це завжди непересічна подія в житті *Харківської державної академії культури*, бо повноцінне існування та розвиток нашої *Alma mater* не можливі без науки. У даному контексті актуальною була XIV Міжнародна наукова конференція «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку» (23–24 листопада), що традиційно проводилася під патронатом ректора *ХДАК В. М. Шейка* — доктора історичних наук, професора, академіка Національної академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України, дійсного члена Міжнародної академії інформатизації при ООН, який в інтерв'ю на телебаченні зазначив:

«Культурологія, соціальні комунікації, інноваційний розвиток — це підгрунття розвитку суспільства. Як можна без культури говорити про розвиток суспільства? А культурологія — це і є наука про культуру. Соціальні комунікації у свою чергу — це «судини», які несуть інформаційні потоки для розвитку суспільства. Хто володіє інформацією, той володіє світом».

<...>

Серед основних завдань конференції — обмін науковим досвідом, апробація результатів наукових досліджень, встановлення міжкультурних зв'язків серед наукового співтовариства. У роботі цьогорічної конференції взяли участь доктори, кандидати наук, докторанти, аспіранти, студенти, викладачі та інші молоді науковці з України (Харкова, Києва, Дніпра, Полтави, Запоріжжя, Івано-Франківська, Вінниці, Одеси, Черкас), а також Білорусі, Чехії, Данії, Китаю та Росії. У програмі було заявлено близько 230 доповідей.

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Згідно з регламентом роботи конференції 23 листопада о 10.00 відбулося пленарне засідання, яке вітальним словом відкрила доктор педагогічних наук, професор, проректор ХДАК з наукової роботи **Н. М. Кушнарєнко**. Було заслухано доповіді науковців з Харкова, Запоріжжя, Одеси та Мінську (Білорусь), що дозволило комплексно розглянути культурологічну, соціокомунікативну та мистецьку проблематику. Активно обговорювалися питання політичної культури, міжкультурних комунікацій, збереження пам'яток православної культури, об'єктів спадщини ЮНЕСКО тощо.

<...>

СЕКЦІЙНІ ЗАСІДАННЯ

Наукові дискусії проводилися на засіданнях секцій, тематика яких охоплювала весь спектр освітньої та наукової підготовки Академії: культурологія та соціальні комунікації; філософські та соціально-політичні виміри сучасної культури; історія, музеєзнавство, екскурсознавство, туризм; соціальна педагогіка; менеджмент та адміністрування; документально-комунікаційні системи суспільства; інформаційно-комунікаційні технології; театральне та аудіовізуальне мистецтво; музичне та хореографічне мистецтво тощо. <...>

<...>

КРУГЛИЙ СТІЛ «МІЖНАРОДНІ КУЛЬТУРНІ СТУДІЇ»

На другий день наукової конференції у межах наукового форуму відбулося засідання круглого столу «Міжнародні культурні студії», спікерами на якому були Тімоте де Майяр (директор Французького культурного центру, офіційний представник Посольства Франції у Харкові) та Юзефа Чернієнко (директор Харківського товариства польської культури).

Круглий стіл пройшов у діалоговому форматі, адже був розрахований на креативну молодь Академії, яка змогла отримати відповіді на різноманітні питання щодо освіти в Європі, міжнародного культурного обміну та інших питань науки, культури та мистецтва з «перших вуст». Модерувала круглий стіл завідувач кафедри інформаційної, бібліотечної та архівної справи ХДАК, доктор наук із соціальних комунікацій, професор **І. О. Давидова**.

МАЙСТЕР-КЛАС «ШЛЯХ ЧАЮ: ЯПОНСЬКА ЧАЙНА ЦЕРЕМОНІЯ»

Майстер-клас із культури японського чаювання провела знаний в Україні науковець та японознавець, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри мистецтвознавства, літературознавства та мовознавства ХДАК **С. Б. Рибалко**. Одягнена в національний костюм, вона не лише розповіла про традиції церемонії, але й відтворила духовність ритуалу. <...>

МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ СЕМІНАР ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ СПІЛЬНОТИ «PLATEFORME 15»

Семінар на тему «Сучасна наука: академізм vs творчість» був цікавий передусім завдяки можливості ознайомитися з діяльністю інтелектуальної спільноти «Plateforme 15», що розпочала свою діяльність у 2015 р. Як зазначають її організатори (**Н. Є. Шолуха** та **В. С. Мірошніченко**), — це майданчик для формування та вираження думки в форматі семінарів, колоквиумів, круглих столів.

Серед обговорюваних питань семінару: філософська школа Академії, концепти вищої освіти, дискурс академізму в культурології.

P.S. Міжнародна наукова конференція «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку» проходить щорічно восени в Харківській державній академії культури, об'єднуючи наукові школи різних регіонів України та країн Європи. Серед основних завдань заходів конференції: піднесення та популяризація науки, інтелектуальний та евристичний розвиток особистості, знайомство з науковими новаціями, освітніми тенденціями та культурними традиціями країн Заходу та Сходу.
<...>

Бурсацький узвіз. — 2017. — Грудень. — С. 3–5.

ПИШАЄМОСЯ ПЕРЕМОЖЦЯМИ ХІХ ОБЛАСНОГО КОНКУРСУ «ВИЩА ШКОЛА ХАРКІВЩИНИ — КРАЩІ ІМЕНА»

28 листопада 2017 року в Палаці студентів Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» відбулася урочиста церемонія нагородження переможців та дипломантів ХІХ обласного конкурсу «Вища школа Харківщини — кращі імена», на якій двоє викладачів *Харківської державної академії культури* отримали нагороди.

Так, у номінації «За високі досягнення у творчій та культурно-просвітницькій діяльності» перемогу отримав *Сергій Іванович Гордєєв* — завідувач кафедри режисури, професор, кандидат мистецтвознавства, заслужений діяч мистецтв України.

Дипломантом у номінації «Завідувач кафедри» став *В'ячеслав Геннадійович Бойко* — завідувач кафедри хорознавства та хорового диригування, доцент, кандидат мистецтвознавства.

Варто також зазначити, що урочисту церемонію підготувала режисерська група під керівництвом професора С. І. Гордєєва. У концертній програмі взяв участь ансамбль танцю «*Заповіт*»; ведучими церемонії були *Ігор Сікалов* (викладач кафедри режисури ХДАК) та *Іванка Мащенко* (аспірантка ХДАК).

Департамент науки та освіти Харківської обласної державної адміністрації висловив щире подяку ректору ХДАК *В. М. Шейку*, першому проректору *М. М. Каністратенку*, завідувачу кафедри режисури С. І. Гордєєву, старшому викладачу кафедри режисури *В. О. Бугайовій*, художньому керівнику та головному балетмейстеру театру народного танцю «*Заповіт*» та Великого академічного Слобожанського ансамблю пісні і танцю *Б. М. Колногузенку*, викладачам і студентам ХДАК за активну участь у підготовці та проведенні урочистої церемонії нагородження переможців і дипломантів конкурсу «Вища школа Харківщини — кращі імена».

Пишаємося нашими переможцями й учасниками обласного конкурсу та бажаємо натхнення для нових творчих досягнень на професійній ниві!

Бурсацький узвіз. — 2017. — Грудень. — С. 6.

О. Піскунова

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ: АКАДЕМІЯ ВІДЗНАЧИЛА

9 листопада у *Харківській державній академії культури* святкували День української писемності та мови.

Урочистості почалися з написання Всеукраїнського диктанту національної єдності. Перед початком радіотрансляції першокурсники трохи хвилювалися, адже брали участь у подібному заході вперше. Проте із початком диктанту хвилювання швидко минулося і студенти, разом із мільйонами інших українців по всьому світу, уважно слухали голос диктора і старанно записували кожне слово. Виявилося, що іноді навіть така річ, як диктант, може приносити задоволення й радість.

Далі святкування продовжилося не менш приємними подіями: у читальному залі бібліотеки ХДАК зібралася найбільш талановита, творча й ерудована спільнота нашої академії для того, щоб побачити, хто ж є найкращим читачем року, дізнатися про підсумки аж трьох конкурсів і послухати студентську поезію.

Заходи почалися із відзначення найактивнішого відвідувача бібліотеки 2017 року, яким виявився Дмитро Кабаков, студент 3 курсу факультету соціальних комунікацій.

Після цього студенти взяли участь у I літературному фестивалі «Коло творчості», який проходив у режимі відкритого мікрофону. Кожен охочий міг поділитися із присутніми своєю поезією та прозою й отримати заохочувальний подарунок. Найсміливіші молоді поети-студенти академії зачаровували присутніх красою власної поезії, порушуючи різні теми, що хвилюють творчу молодь.

Далі настала черга нагородження переможців VIII Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка і XVIII Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика, котрі проходили у стінах академії у жовтні.

Дипломами переможців VIII Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка були нагороджені:

- *Андрій Д'ячук*, студент 1 курсу факультету культурології;
- *Марта Планіда*, студентка 2 курсу факультету управління та бізнесу;
- *Марина Сметана*, студентка 2 курсу факультету культурології;
- *Євгенія Саболдашна*, студентка 3 курсу факультету культурології.

У XVIII Міжнародному конкурсі з української мови імені Петра Яцика перемогу вибороли:

- *Владміра Кузьменко*, студентка 2 курсу факультету культурології;
- *Ольга Сидорчук*, студентка 2 курсу факультету управління та бізнесу;
- *Аліса Чередниченко*, студентка 1 курсу факультету культурології.

Також свої призи й подарунки отримали переможці конкурсу поетичних роздумів «Україна в серці», який бібліотека ХДАК оголосила у вересні цього року. Читачам найбільше до душі припали вірші, написані *Анастасією Марковою*, студенткою 1 курсу факультету культурології, яка одержала приз читацьких симпатій.

Загалом атмосфера свята була теплою, дружньою, творчою і невимушеною. Сподіваємося, що це стане доброю традицією нашої академії.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Грудень. — С. 7.

С. Євсєнко

НОВИНКИ ІНФОРМАЦІЙНО-БІБЛІОГРАФІЧНОГО ВІДДІЛУ

У роботі бібліотеки ХДАК важливе місце займає укладання бібліографічних покажчиків. Фахівці інформаційно-бібліографічного відділу створили систему видань, спрямованих на популяризацію наукових, педагогічних, творчих досягнень *Харківської державної академії культури*, формування позитивного іміджу вишу.

1. Бібліографічні покажчики «Праці викладачів та співробітників ХДАК», які виходять друком кожні п'ять років до чергового ювілею ХДАК. Нині опубліковано 4 покажчики, які охоплюють інформацію з 1947 по 2013 рр.

2. Дайджести «Віват, Академіє!» як віддзеркалення іміджу ХДАК у пресі. Уже багато років у режимі диференційованого обслуговування керівництва ХДАК відділ здійснює моніторинг преси з метою виявлення публікацій про наукову, навчальну та культурну діяльність нашої академії. Дайджести — це результат такого контент-моніторингу. Уперше видання вийшло під назвою «Що написано пером...» у 1995 р. Цей інформаційно-аналітичний продукт охоплював 66 газетних публікацій та їх фрагментів, що вийшли друком упродовж 1991–1994 рр. У 1998 р. вчена рада ХДАК

прийняла рішення щодо зміни назви дайджесту «Що написано пером...» на «Віват, Академіє!». Ця доленосна ухвала мала інноваційне підґрунтя: дайджест набув статусу продовжуваного видання, що виходить друком із певною періодичністю нумерованими випусками. Перший випуск дайджесту «Віват, Академіє!» опубліковано в 1999 р. Загалом з 1999 по 2013 рр. вийшли друком 6 випусків, які містять 1500 публікацій з 1995 по 2013 рр.

3. Біобібліографічні покажчики, які виходять у серії «Видатні педагоги ХДАК». Серія заснована у 2002 р. згідно з рішенням ученої ради ХДАК. З 2002 по 2016 рр. вийшло друком 15 видань, які різнобічно висвітлюють наукову, науково-педагогічну, організаторську, творчу діяльність видатних науковців ХДАК, відомих далеко за межами України — ректора ХДАК **В. М. Шейка**, **Н. М. Кушнарєнко**, **Г. Г. Ассєва**, **С. І. Гордєєва**, **І. І. Гулеско**, **М. В. Дяченка**, **А. З. Житницького**, **Н. Ф. Колосової**, **С. В. Потрашкова**, **А. А. Соляник**, **Н. Я. Фрідьєвої**, **Г. Й. Чернявського**, **О. І. Чепалова**.

У травні 2017 р. інформаційно-бібліографічний відділ бібліотеки підготував біобібліографічний покажчик «Шейко Василь Миколайович: до 75-річчя від дня народження», присвячений лідеру наукової й освітянської культурологічної школи України, визнаному у світі науковцеві, доктору історичних наук, професору, ректору Харківської державної академії культури, академіку Національної академії мистецтв України, заслуженому діячеві мистецтв України, дійсному члену Міжнародної академії інформатизації при ООН **В. М. Шейку**.

Це третій покажчик, присвячений ювіляру. Мета укладачів видання **С. В. Євсєєнко**, **О. М. Левченко**, **Т. О. Шикаленко**, **О. С. Хижної** — повне висвітлення наукового доробку **В. М. Шейка** з проблем культурології, історії, історії та теорії культури, вищої освіти та інших галузей соціально-гуманітарного спрямування.

Покажчик містить ґрунтовну вступну статтю «Авторитетна постать інтелектуального простору України», підготовлену першим проректором ХДАК, кандидатом історичних наук, професором кафедри музеєзнавства і пам'яткознавства **М. М. Каністратенком** та проректором з наукової роботи ХДАК, доктором педагогічних наук, професором **Н. М. Кушнарєнко**. Яскравим представником наукової й освітянської еліти України назвав **В. М. Шейка** у своєму малюнку кандидат мистецтвознавства, професор, віце-президент Національної академії мистецтв України, народний художник України **В. Д. Сидорєнко**. У статті **Н. М. Кушнарєнко** та **С. В. Євсєєнко** «Бібліометричний профіль провідного культуролога України» вперше ґрунтовно проаналізовано науковий доробок ученого. Біографічну частину видання завершує розділ «Основні дати життя, наукової та науково-педагогічної діяльності **В. М. Шейка**».

Бібліографічна складова покажчика — публікації з 1970 р. по квітень 2017 р. Інформацію систематизовано в 5 розділах. До 1 та 2 розділів увійшли авторські праці, публікації, написані у співавторстві, видання під науковою редакцією, написані українською, російською, англійською та болгарською мовами. Науковий доробок **В. М. Шейка** згруповано за видами публікацій: дисертації та автореферати дисертацій; монографії; підручники та навчальні посібники; статті в наукових періодичних та продовжуваних виданнях, збірниках, тези, матеріали доповідей наукових конференцій; навчально-методичні матеріали; газетні публікації, інтерв'ю тощо. Монографії, підручники та навчальні посібники доповнено зображеннями обкладинок, короткими видавничими анотаціями мовою оригіналу. Бібліографічні описи перевидань підручників та навчальних посібників надаються у хронології під основним джерелом. До окремих видань додаються рецензії.

У третьому – п'ятому розділах містяться відомості, які ознайомлюють читача з різносторонньою науковою, педагогічною, організаційною, громадською діяльністю **В. М. Шейка** — як голови та члена редколегій наукових періодичних та продовжуваних видань, рецензента наукової та навчальної літератури, наукового керівника аспірантів та докторантів, організатора професійних форумів, наукових конференцій тощо. Шостий розділ містить біографічні дані, оцінку наукової діяльності, цитування та посилання на праці вченого, відображення його наукового доробку в бібліографічних

виданнях. Описи супроводжуються довідковими анотаціями. Видання супроводжують фото з особистого архіву В. М. Шейка та архіву ХДАК.

А нещодавно інформаційно-бібліографічний відділ запропонував широкому загалу читачів сьомий випуск дайджесту «Віват, Академіє!», який охоплює матеріали за 2014–2016 рр. і містить 243 публікації про ХДАК (укладачі — С. В. Євсєєнко, О. М. Левченко). Відкриває видання вступна стаття «Харківська державна академія культури в умовах реформування вищої освіти України». Її автори — доктор історичних наук, професор, ректор ХДАК В. М. Шейко, кандидат історичних наук, професор, перший проректор ХДАК М. М. Каністратенко, доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи ХДАК Н. М. Кушнаренко.

Переважає більшість переглянутих видань — це газети, які передплачує бібліотека ХДАК. Використано фонди ХДНБ ім. В. Г. Короленка, окремі матеріали надали викладачі академії. Серед переглянутих газет — «Культура і життя», «Урядовий кур'єр», «Україна молода», «Голос України», «Зеркало недели», «День», «Освіта», «Освіта України», «КП в Украине», «Сегодня», «Время», «Вечерний Харьков», «Слобідський край», «Харьковские известия» та ін. До дайджесту ввійшли також матеріали з газети «Бурсацький узвіз». Нагадаємо, що вона з 2009 р. є офіційно зареєстрованим друкованим засобом масової інформації й являє собою літопис найважливіших академічних подій. Основний текст у дайджесті подано за роками в прямій хронології. Після кожної статті вказано назву газети, дату виходу друком публікації. Дайджест містить допоміжні покажчики: персоналій, творчих колективів ХДАК, періодичних видань, матеріали яких використано у виданні. До покажчика творчих колективів ХДАК увійшли всі фольклорні гурти, театри, хори, про які згадувалося в газетах за означений період. У покажчику періодичних видань подано перелік газет, матеріали з яких використано в дайджесті.

Ознайомитися з друкованими новинками можна в бібліотеці ХДАК. Незабаром на її сайті буде розміщено електронні версії видань. Відділ не зупиняється на досягнутому. Попереду — 90-річчя з дня заснування академії і нові видання бібліотеки, про які ми обов'язково поінформуємо читачів газети.

Бурсацький узвіз. — 2017. — Грудень. — С. 9.

Е. Логвинова

ВОСПОМИНАНИЯ ВЫПУСКНИКОВ «МАСТЕРСКОЙ ГОРДЕЕВА» ОБ АКАДЕМИИ КУЛЬТУРЫ

<...>

Иногда, оглядываясь на прожитые годы, человеку свойственно задумываться, почему же я оказался здесь теперь. И зачастую это происходит в пиковые моменты взлетов или падений, или спустя года. Особенно, когда вспоминаешь, как давно ты учился в школе, в Академии, как долго не видел своих одноклассников и просто студенческих друзей. А ведь нам есть, что вспомнить, и спустя пусть еще так немного лет, мы с радостью можем сказать, что у нас есть семья единомышленников, круг товарищей, с которыми мы прошли пять чудесных и очень разнообразных творческих лет студенчества, с которыми всегда приятно встретиться и есть о чем поговорить!

Сегодня, оглядываясь назад, мы понимаем, что у каждого из одноклассников есть причины благодарить судьбу за то, что мы все каким-то образом оказались в одно время в одном месте. Так сложилась судьба, что мы попали на курс к *Сергею Ивановичу Гордееву* в 2004 году, и с этого началась интересная история для молодых людей, которые сегодня живут в разных городах и странах, но не перестают поддерживать дружеские отношения и помогать друг другу. Это, безусловно, заслуга Академии и наших Педагогов. Ну и, конечно, искусства, творчества — того, чем нам приходилось заниматься вместе ежедневно с утра до вечера.

Однажды мы пришли на порог Академии на вступительные экзамены с перепуганными лицами и широко открытыми глазами. У каждого встреча с вузом и будущими одногруппниками происходила по-разному, но когда мы делились впечатлениями, то было понятно, что каждый — это интересная личность, запоминающаяся и яркая, именно поэтому о нашей учебе в душе каждого остался замечательный добрый след и зажглась искра, которая ведет большинство выпускников по профессии и сегодня.

Не будем кривить душой, несомненно, есть и те, кто сменил профессию, кто пошел по другому пути, но, будучи здесь с нами в годы обучения, каждый занимался своим делом, каждый примерял роль режиссера — тяжелую, интересную роль, и о каждом можно рассказать отдельную историю.

Статистики ради стоит отметить, что из 14 выпускников лишь двое сменили творчество на IT-сферу. Среди нас есть арт-управляющие торговых центров, лучших развлекательных мест города, руководители и владельцы компаний ивент-индустрии, режиссеры-постановщики фестивалей, праздников и конкурсов красоты, ведущие, видеографы и фотографы, музыканты, истинные театралы, педагоги и даже кандидат искусствоведения, а еще мамы и папы замечательных ребятишек! География наших одногруппников все расширяется: это Харьков, Киев, Москва, Санкт-Петербург, Варшава, а кто-то и до Пекина уже добрался! Так что после Академии двери открываются везде, главное — оказаться в нужное время в нужном месте и, конечно, усердно работать над собой!

Ступая каждый год на шаг дальше от нашей мастерской, мы не уходим, а лишь приближаем осознание некоторых уроков, которые подарила нам юность. Приходит понимание тех слов, которые нам пытались донести на парах режиссуры, и многое становится яснее: начинаешь смотреть на все со стороны и часто понимаешь, что ты копируешь модель поведения своего Учителя. А модель у нас была довольно жесткая, холеристичная, в чем-то даже грубая, но точно действенная. Каждый привнес в нее свои штрихи, но когда нам доводится бывать рядом с одногруппниками во время творческо-постановочного процесса, мы четко понимаем: «В каждом из нас сидит маленький Гордеев».

Бурсацький узвіз. — 2017. — Грудень. — С. 10.

«ЯКБИ МОВА БУЛА ЛЮДИНОЮ...»

Саме таку тему було запропоновано для творчої роботи всім учасникам VIII Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді ім. Тараса Шевченка та XVIII Міжнародного конкурсу знавців української мови ім. Петра Яцика. Студенти нашої *Академії* спробували уявити й пояснити, якою була б зовнішність мови-людини, її характер, звички тощо. <...>

<...>

Бурсацький узвіз. — 2017. — Грудень. — С. 11.

2018

А. Анничев

НИЧТО НА ЗЕМЛЕ НЕ ПРОХОДИТ БЕССЛЕДНО...

На днях в выставочном пространстве «YermilovCentre» открылась международная художественно-просветительская выставка «Леся Курбас в Харькове», на которой представлены раритетные экспонаты, хранящиеся в музеях и частных коллекциях Нью-Йорка, Киева и Харькова.

Выставка подготовлена при поддержке Программы Джеймса Фулбрайта в Украине. Основанная сенатором штата Арканзас в 1946 году как программа образовательных грантов с целью укрепления культурно-академических связей между США и другими странами, сегодня она является крупнейшей из всех финансируемых правительством Соединенных Штатов международных обменных программ, призванных улучшить взаимопонимание между народами. В церемонии открытия проекта в красивых национальных костюмах приняли участие артисты Харьковского академического украинского драматического театра им. Т. Г. Шевченко.

Подлинные и ксилографические документы о жизнедеятельности и театральных новациях реформатора украинского театра представили Харьковский литературный музей и музей театра им. Т. Г. Шевченко. Особо следует выделить редкие книги из собрания профессора *Харьковской академии культуры*, заслуженного деятеля искусств Украины *Сергея Гордеева*. Именно возле этих пожелтевших от многолетнего хранения изданий долго задерживались посетители выставки, с интересом вглядываясь в титульные листы книг, подписанных рукой Леся Курбаса.

Подборка печатных раритетов, представленных Сергеем Гордеевым, являет нашим современникам ретроспекцию театральных интересов Курбаса. И то, как он, признавая необходимость изучать творчество режиссеров-лидеров мирового театрального искусства того времени — В. Мейерхольда, С. Михоэлса, Э. Жак-Далькроза и Г. Крэга — не хотел дублировать их новаторские достижения и предупреждал своих актеров о существующей культурной опасности. Переживал, чтобы наш национальный театр не превратился только лишь в украинский вариант русского или западноевропейского эксперимента.

В «YermilovCentre» акцент делается на том, что в 1926 году было принято решение сделать «Березиль» центральным показательным театром Украины. И если в первых спектаклях «Березиль» — «Октябрь», «Рур», «Газ» и других — демонстрировалась оригинальная форма, то работы харьковского периода уже поражали зрителей не только рациональным построением мизансцен, но и предельным эмоциональным накалом конфликтного сценического действия. Сказанное ярче всего подтвердили представленные на выставке фотодокументы, костюмы, фрагменты декораций из спектаклей «Мина Мазайло», «Алло на волне 477!», а также чудом сохранившиеся уникальные видеок cadры первого действия «Народного Малахия» (1928 г.) в исполнении актера-березилевца Иосифа Гирняка.

Специально для этого проекта была создана объемная копия сценографии к спектаклю «Мина Мазайло». На выставке также воспроизводится запись песни «Харьков, Харьков», в свое время популярного джазового гимна «первой столицы». Эта песня из спектакля «Алло на волне 477!» стала своеобразной предтечей украинской популярной культуры, можно сказать, предчувствием скорого появления новых ритмов в музыкальном искусстве Америки и Западной Европы.

Кстати, актеры украинского драматического театра им. Т. Г. Шевченко выступили с предложением сыграть в космических декорациях «ЕрмиловЦентра» несколько сцен из своего спектакля «Мина Мазайло», поставленного в 1987 году на малой сцене «Березиль» Александром Беляцким. Ориентировочно это может произойти 28 января.

В осуществлении международного проекта «Леся Курбас в Харькове» приняли участие: художественный руководитель творческой группы «Yaga Arts Group» Вирляна Ткач (Нью-Йорк);

сотрудник Музея театрального, музыкального и киноискусства Украины Татьяна Руденко и дизайнер Вальдемар Ключко (Киев); координатор проекта, декан театрального отделения Харьковского национального университета искусств, кандидат искусствоведения Яна Партола; доцент Харьковской академии дизайна и искусств, кандидат искусствоведения Валентина Чечик. Активно участвовали в организационных мероприятиях преподаватели творческих вузов, актеры и режиссеры Харькова.

Время. — 2018. — 25 января. — С. 7.

С. Гордеев

В ИСТОРИИ УКРАИНСКОГО ТЕАТРА ЕЩЕ МНОГО НЕРАСКРЫТЫХ ТАЙН

Вчера, 14 февраля, лауреату муниципальной премии им. Г. Квитки-Основьяненко, заведующему кафедрой режиссуры, профессору *Харьковской академии культуры Сергею Гордееву* исполнилось 70 лет, из которых полвека отдано театральному искусству и четыре десятилетия — театральной педагогике.

СУДЬБОНОСНОЕ ЗНАКОМСТВО

— Сергей Иванович, позвольте начать наш разговор с очень важной для вас, как мне известно, темы. Вы были одним из тех, кто непосредственно общался с народной артисткой Украины Валентиной Чистяковой, женой Леся Курбаса. Поделитесь воспоминаниями о ней.

— В судьбе каждого человека бывают счастливые моменты. Таковым в своей жизни считаю знакомство с Валентиной Николаевной Чистяковой. Это произошло еще в студенческие годы. Она обратила внимание на мою речь — хорошо поставленную в театральном училище сценическую речь. Валентина Николаевна поинтересовалась, откуда я приехал, кто был моим педагогом. Я назвал Всеволода Ивановича Цветкова, которого она хорошо знала. В знак особого расположения Валентина Николаевна предложила мне брать книги из библиотеки Курбаса. Она считала, что будущим режиссерам обязательно надо изучать Фрейдера, Евреинова, Мейерхольда и многих других философов и деятелей театра. Узнав, что я интересуюсь поэзией, Чистякова познакомила меня с творчеством поэтов Серебряного века. Наша дружба продолжилась до конца её дней.

Благодаря этому я смог глубоко вникнуть в суть театральных поисков Курбаса и прийти к пониманию того, что Валентина Николаевна была не только одной из лучших его учениц, а достойным продолжателем его театральной школы.

— Как это отражено в ваших научных исследованиях о жизни и творчестве Леся Курбаса?

— Прежде всего надо сказать: для того чтобы заниматься режиссерскими инновациями Курбаса, необходимо исследовать творческий и жизненный путь его жены, дабы точнее ориентироваться в последовательности его театральных экспериментов. Поэтому я сосредоточил свое внимание на творчестве этой выдающейся актрисы. В 1982 году опубликовал во всесоюзном журнале «Театр» большой очерк о Валентине Чистяковой. Впоследствии вышла посвященная ей монография, а в 2005 году я успешно защитил кандидатскую диссертацию «Творчество народной артистки Украины Валентины Чистяковой как явление в украинской театральной культуре XX столетия». Материалы диссертации включены во второй том академического издания «Истории украинского театра».

— Какова судьба большой библиотеки Леся Курбаса? Известно, что основную её часть Чистякова передала Тернопольскому краеведческому музею...

— Часть книг была подарена Музею театрального искусства в Киеве. Другие оказались в Старом Скалате в мемориальном доме деда Курбаса, где проходило детство Леся Степановича, и в музее Харьковского академического театра им. Т. Г. Шевченко. Некоторое количество экземпляров Чистякова подарила выдающемуся украинскому режиссеру Лесю Танюку и известному курбасоведу Николаю Лабинскому. Также несколько книг переданы мне на память о совместном сотрудничестве. С огромным удовольствием представляю эти книги вниманию общественности. Мною собран и с

помощью моих соавторов, преподавателей библиотечного дела, увидел свет каталог «Из книжной коллекции Леся Курбаса», напечатанный в издательстве академии культуры.

— Для каких целей может быть применимо это издание?

— Как показало время, этой книгой сегодня широко пользуются театроведы Украины, магистры, студенты и аспиранты во всем мире, а также все те, кто интересуется и изучает своеобразие театральной эстетики Леся Курбаса.

ЭТАП НЕПОДВЕДЕННЫХ ИТОГОВ

— Сергей Иванович, как началась ваша педагогическая деятельность?

— В 1976 году по приглашению профессора, доктора искусствоведения *Валерия Айзенштадта* стал преподавать специальные дисциплины на кафедре режиссуры Харьковского института культуры. Первый курс выпустил в 1978-м, а сейчас на моем счету более 100 выпускников, работающих режиссерами, постановщиками массовых действий, режиссерами на радио и телевидении многих городов Украины. Некоторые из них преподают творческие дисциплины в вузах ближнего и дальнего зарубежья.

— Режиссер, педагог, исследователь украинского театра. Достигнуто многое, а жажда продолжать исследования не пропадает. Что является вашей мотивацией?

— Вся моя творческая и педагогическая жизнь направлена на глубокие исследования того, что является сферой деятельности такого понятия, как классическая театральная школа. Пытаюсь найти способы интеллектуального обогащения своих учеников, а уже через них передать эти знания следующему поколению. Когда-то К. С. Станиславский сказал: «Традиция, как факел, передается из рук в руки». Мне же посчастливилось познать на практике школу психологического театра переживания из уст своих мудрых наставников. Близко познакомившись с мастерами украинского театра, в частности с воспитанниками курбасовской школы, осознал возможности и богатство метафорического театра перевоплощения. Сегодня в театральной практике синтезированы традиции многих школ, что послужило толчком для выработки новых форм сценической жизни, повлиявших на современный язык театральной выразительности.

— Каким вы видите завтрашний день украинского театра?

— Думаю, что в эклектике методов, приемов и стилей, которые сейчас рождаются в театральных экспериментах Украины, скрывается глубокий смысл. Именно они необходимы для поиска самых неожиданных театральных направлений, способных через несколько лет привести режиссерское искусство к художественно осмысленной гармонии глубокой формы и содержания.

— Берется ли в учет человеческий фактор? Или все может произойти само собой?

— Несомненно, человеческий фактор сыграет первостепенную роль: был Курбас — появились его исследования в области сценического перевоплощения; был Мейерхольд — появилось учение о биомеханике. И так до бесконечности. К примеру, сегодня есть неординарный львовский режиссер Ярослав Федоришин, создавший метафорический театр «Воскресение» и театральный фестиваль «Золотой лев». Интересно работают ученики Эдуарда Митницкого, художественного руководителя столичного театра «На левом берегу».

Через какое-то время украинский театр освободится от всего лишнего и воспрянет, продолжая лучшие традиции выдающихся мастеров прошлого.

— Вас давит груз десятилетий?

— Ощущение такое, что наступает этап неподведенных итогов, но впереди много планов и они этот этап отодвигают все дальше и дальше. Хочется опубликовать архивные материалы, посвященные фестивалю «Березиль – 93», хочется обобщить сорокалетний опыт своего педагогического стажа и издать своеобразный учебник, полезный для будущих поколений театральных педагогов. Мечтаю о театральном фестивале, в котором бы приняли участие самые талантливые режиссеры, актеры, студенты театральных школ из Украины и стран Западной Европы. Надеюсь, что все мои замыслы сбудутся, потому что рядом со мной на кафедре работает плеяда моих сподвижников из числа моих же лучших учеников.

Мне важно ощущение востребованности и осознание, что мой труд полезен людям, ради которых живу и работаю. В истории украинского театра еще много нераскрытых тайн.

Беседовал А. Анничев

Время. — 2018. — 15 февраля. — С. 7.

Т. Невская

ХАРЬКОВСКИЙ ЭЗОП

Недавно у харьковского актера театра и кино Александра Тартышникова случился юбилей — 75. Праздновали в Доме Актера. Погуляли не шумно, но содержательно.

<...>

КРЕДО АКТЕРА И ЧЕЛОВЕКА

— Александр Максимович Тартышников встретился мне на перекрестке творческих путей — его и моего, когда я ставил первый свой спектакль в театре «Березиль», «Король Лир» по Шекспиру, — рассказывает режиссер *Игорь Борис*. — В декабре 1990-го я увидел в большом талантливом ансамбле актеров «Березиля» коллектив единомышленников и почувствовал атмосферу понимания, что такое трагедия «Король Лир», как самого главного героя, так и всех, окружавших его в королевстве. Естественно, одной из самых важных тем стала тема власти и борьбы за нее. Но вместе с выбором актеров на разнообразные, интересные и сложные роли в спектакле, передо мной стал вопрос, кто же будет играть герцога Корнуэльского? И, пересматривая спектакли театра того времени, наблюдая природу существования актеров на сцене, я понял, что есть актер, который сможет создать образ этого необыкновенно трагичного, властолюбивого и очень эгоистичного персонажа, — это Александр Максимович Тартышников. Так состоялось знакомство с Александром Максимовичем, которое стало началом серьезной работы, думаю, не только для меня, но и для него, поскольку потом были и другие спектакли — по Ибсену, Франко, Гоголю, Чехову, где он был занят в разных ролях. Кстати, в работе над Чеховым роль Кулыгина в исполнении Тартышникова стала театральным событием 1995 года. <...> Конечно, были у нас и другие общие работы, например в «Соборе» по Гончару. Но все-таки основательным и системным его вхождением в работу со мной как режиссером стала главная роль в спектакле «Эзоп» по Фигирейдо. Эта роль соединила в Александре Максимовиче два направления актерской техники — наивность ребенка и ощущение эмоционального человека в его фанатизме, искренность и трагедийно-драматическую осязаемость веры в то, что есть правда и только правда. Эзоповым языком он очень тонко выговаривал не только слова, но и поступки, уничтожавшие его противников и дававшие возможность доказать, что он хоть и не совсем красивый внешне, имеет настоящие чувства, которые нельзя уничтожить, — любовь к своей избраннице, к правде. Герой кинулся в пропасть, его уничтожили, но он не потерял в себе правду поступка, мысли и чувства. Это, мне кажется, главное кредо актера и человека. Я желаю Александру Максимовичу самого главного — «Мечтать, пусть обманет мечта. Любить, пусть обманет любовь. И верить, даже если нельзя, и жить до скончания времен». Может быть, мы еще тряхнем стариной, и Вы сыграете Старика в «Старике и море» по Хэмингуэю, и, конечно, я бы с удовольствием с Вами сделал «Любовь под вязами» Юджина О'Нила.

<...>

Харьковские известия. — 2018. — 20 февраля. — С. 7.

СОХРАНИТЬ НЕЛЬЗЯ РАЗРУШИТЬ

Организаторы национального проекта «Ctrl+S. Закон на защите культурного наследия Украины» отправляются в тур по девяти городам Украины, где снимался фильм: Полтава, Киев, Запорожье,

Одесса, Днепр, Ужгород, Ивано-Франковск, Львов, Харьков. В каждом из городов они покажут созданный в рамках проекта документальный фильм-исследование «Сохранить нельзя разрушить» и проведут обсуждение с местными жителями ситуации с защитой архитектурных памятников.

В Харькове прошло две демонстрации фильма: предпоказ для СМИ и премьеры картины для всех желающих в Харьковской архитектурной школе — на показ и обсуждение пришли около 150 человек — архитекторов, реставраторов, активистов, журналистов, документалистов, жителей исторических зданий, просто неравнодушных горожан. На такой же интерес к проекту организаторы рассчитывают в каждом из городов тура.

«В каждом из этих городов прямо сейчас есть проблемные ситуации: в Одессе, например, развивается противостояние вокруг прекрасного здания Одесского завода тяжёлого краностроения «Краян», в Киеве пытаются построить многоэтажную гостиницу прямо на Андреевском спуске, взялись за сомнительную реконструкцию Дома с летающей тарелкой на «Лыбедской», — перечисляет руководительница проекта, директор БО «Благотворительный фонд «Харьков с тобой», правнучка знаменитого академика архитектуры, харьковчанина Алексея Бекетова Елена Рофе-Бекетова. — И так — везде, именно поэтому фильм ждут в каждом городе — эти проблемы разные, но источник у них один, и нам есть что обсудить».

По словам Елены Рофе-Бекетовой, особо организаторы рассчитывают поговорить с жителями исторических домов, которых в старых городах очень много. Не все они знают, что живут в архитектурном памятнике. При этом многие поневоле стали экспертами в сфере защиты культурного наследия, защитниками своих домов. <...>

27 февраля фильм показали в Полтаве, 28 февраля и 1 марта — в Киеве... <...>

... С 3 по 7 и с 19 по 23 марта планируются показы в профильных вузах, где готовят будущих юристов, архитекторов, культурологов: Национальном юридическом университете имени Ярослава Мудрого, Харьковском национальном университете строительства и архитектуры, Харьковской национальной академии городского хозяйства, Харьковской государственной академии дизайна и искусств, *Харьковской государственной академии культуры*.

Сейчас организаторы ведут переговоры о показе фильма на национальных телеканалах.

Харьковские известия. — 2018. — 1 марта. — С. 6.

СЛУЖИТЕЛИ МЕЛЬПОМЕНЫ ОТМЕТИЛИ ПРАЗДНИК

В Международный день театра, 27 марта, в Харькове вручили премии «Человек театра».

Международный день театра, который в конце марта отмечается во всем мире, в Харькове ознаменовался особенно приятным вечером: работникам театров трех областей — Полтавской, Сумской и Харьковской — за достижения в театральной сфере вручили традиционную премию «Человек театра».

Учредителями награды выступило Харьковское межобластное отделение Национального союза театральных деятелей Украины и Дом Актера им. Леся Сердюка.

На торжественной церемонии вручения директор Дома Актера им. Л. Сердюка и председатель ХМО НСТДУ Игорь Арнаутов отметил, что обладателей награды выбирают первичные ячейки межобластного отделения, руководители театров, вузов, выражая свои предпочтения в голосовании. В целом же стать лауреатом премии «Человек театра» могут профессиональные театральные работники: актеры, режиссеры, драматурги, композиторы, художники, монтировщики, звукорежиссеры, художники по освещению, реквизиторы, декораторы, бутафоры, сценографы, гримеры, костюмеры, театральные кассиры, администраторы, помощники режиссера и т. д. Во время торжеств стали известны имена обладателей премии: Е. Серебрякова, О. Леднева, А. Андриенко, Н. Вербенко, Р. Крутикова, Т. Тихомирова, А. Саенко, **Р. Набоков**, А. Абманов, С. Матвиенко, О. Заболоцкий, Р. Жиров, М. Тягниенко.

<...>

Харьковские известия. — 2018. — 29 марта. — С. 9.

«Я И СЕЛА БРУК – 2018»: ЭКСПЕРИМЕНТЫ, ИСКУССТВО И НОВИЗНА

Сценические площадки Харькова приняли региональный театральный фреш-фестиваль-лабораторию «Я и Села Брук». Все, кто интересуется современным искусством, экспериментами и творческим поиском, успели посетить спектакли, перформансы, мастер-классы фестиваля. Проект направлен на поиск и популяризацию нетрадиционных и современных театральных практик.

Стоит отметить, что фестиваль «Я и Села Брук» в Харькове проходит с 2012 г.

Организаторов и участников фреш-фестиваля «Я и Села Брук» объединила идея необходимости «освежения» существующей городской культурной среды.

Они уверены в существовании театральных лидеров, способных генерировать идеи, объединять людей и воплощать замыслы в театрализованных формах, используя личные навыки (режиссерские, драматургические, художественные, актерские, музыкальные, поэтические или зрительские).

25 февраля — день рождения великого украинского режиссера Леся Курбаса. Название фестиваля «Курбалесия», которое трансформировалось в несложный ребус, можно легко разгадать. «Я и Села Брук – 2018» прошел немного позже памятной даты, а именно с 23 марта по 1 апреля. Одним из инициаторов и авторов проекта является **Владимир Гориславец** — главный режиссер харьковского театра «Котелок».

— Все дни фестиваля наполнены до отказа, сформировался свой особый зритель, с первого дня наших перформансов зритель дает обратную связь, а актерами поднимаются очень крутые темы, — рассказала Янина Зеленская — соорганизатор фестиваля.

Участники представили свое творчество в разнообразных формах: блиц-показы, перформансы, тренинги, мастер-классы, акции или концерты. Как и в прошлом году, обязательные условия — отсутствие «классической» театральной сцены, современный материал и продолжительность представления не более часа. После каждого показа прошли открытые дискуссии, в которых приняли участие искусствоведы разных профилей, режиссеры и критики.

В рамках программы фестиваля в Доме Актера прошел мастер-класс заслуженного артиста Украины Игоря Арнаутова и заслуженного артиста Украины Игоря Мирошниченко. Свой мастер-класс они назвали «Капустник в театре».

<...>

На встречу прибыли действующие актеры Харькова, выпускники вузов, школьники из числа тех, кто посещает театральные студии.

<...>

Харьковские известия. — 2018. — 7 апреля. — С. 9.

«ЗАКАБЛУКИ»: 25 ЛЕТ НА СЦЕНЕ!

Юбилейный концерт Народного ансамбля народного танца «Закаблуки» Харьковского высшего колледжа искусств открыл театральный апрель в Харьковском государственном академическом драматическом театре имени Т. Г. Шевченко.

<...>

<...> Сценарий юбилейного концерта включил в себя поздравления представителей власти: Яцины О. А., начальника управления культуры и туризма ХОГА; Г. С. Рукавишиной, начальника отдела департамента культуры Харьковского горсовета; Е. Н. Мошнякова, заместителя председателя Администрации Основьянского района г. Харьков по гуманитарным и социальным вопросам; С. Ю. Андреевой, депутата Харьковского горсовета; **Б. Н. Колногузенко**, народного артиста Украины, председателя Харьковской областной организации Национального хореографического союза Украины, академика, декана факультета хореографии *Харьковской государственной академии культуры*. <...>

<...>

Харьковские известия. — 2018. — 12 апреля. — С. 7.

А. Анничев

В ПРЕДЛАГАЕМЫХ СЦЕНИЧЕСКИХ ОБСТОЯТЕЛЬСТВАХ «ЗИМЫ БОЛЬШЕ НЕ БУДЕТ»

23 апреля в Барановичах (Беларусь) откроется VIII международный театральный фестиваль «Параллельные миры».

В его программе принимают участие любительские театры Беларуси, Германии, Латвии, России, а Украину представляет харьковский театр детей «Сорванцы».

Показ фестивального спектакля «Зимы больше не будет», поставленного художественным руководителем и режиссером «Сорванцов» *Еленой Вартамян* по мудрой сказке Виктора Ольшанского, состоялся 14 апреля с. г. на сцене харьковского Дома актера. Незадолго до этого премьеры сказки для детей и взрослых уже стала событием в жизни театрального Харькова, а зрителей, желающих побывать на этом спектакле, день ото дня становится всё больше. В связи с этим дирекция Дома актера пошла навстречу пожеланиям публики и юным артистам, предоставив «Сорванцам» сцену для демонстрации своих спектаклей по субботам и воскресеньям в дневное время.

<...>

Успеха вам, ребята, на международном фестивале «Параллельные миры»! Мы будем за вас болеть!

ИЗ ДОСЬЕ «ВРЕМЕНИ»

Победитель и лауреат нескольких международных и всеукраинских фестивалей театр «Сорванцы» основан в 1987 году выпускницей *Харьковского института культуры* Еленой Вартамян. За время своего существования обычный школьный драмкружок превратился в образцово-показательный детский театр с богатыми традициями, огромным репертуаром, штатом прекрасных педагогов.

В настоящее время театр является центром эстетического воспитания подростков. Занятия по сценографии, вокалу, хореографии и актерскому мастерству, изучение истории искусств и творческой этики — всё это призвано раскрывать внутренние способности ребенка, обогащать его духовный мир. Штат педагогов и попечители театра — прекрасные организаторы и наставники воспитанников детской труппы. В театре регулярно проводятся творческие вечера с писателями, художниками, актерами, композиторами, певцами.

Руководитель коллектива Елена Вартамян является обладателем сертификата международного театрального товарищества «Система Станиславского в аматорском театре», Елена Павловна — постоянный участник международных семинаров деятелей театров, где играют дети.

Время. — 2018. — 19 апреля. — С. 7.

Н. Чиликина

ОТ КЛАССИКИ ДО МОДЕРНА

В Харькове состоялось событие, которого поклонники классического танца традиционно ждали целый год: на главной городской сцене — сцене Харьковского национального академического театра оперы и балета им. Н. В. Лысенко — с отчетным концертом выступили студенты специализации «классическая хореография» Харьковского высшего колледжа искусств. Вот уже четырнадцатый год концертная программа «От классики до модерна», которую ежегодно готовят преподаватели отделения, вызывает живой интерес взыскательной публики, собирая полный зал.

Как отметила в своем вступительном слове заслуженный работник культуры Украины, директор колледжа Л. Г. Морозко, подготовка дипломированных артистов балета началась в Харькове

благодаря инициативе и кропотливой работе народных артистов Украины С. И. Кольвановой и Т. К. Попеску, а первыми студентами были выпускники Харьковской хореографической школы.

Из 147 выпускников 88 впоследствии стали артистами балетной труппы Харьковского театра (90 процентов труппы состоит из выпускников отделения колледжа!), а некоторые стали настоящими звездами не только родного театра, но и театров разных стран мира — десятки выпускников отделения классической хореографии сегодня достойно представляют харьковскую школу классического танца на многих сценах Украины, Европы, Китая. Солистками ХНАТОБа им. Н. В. Лысенко являются выпускницы колледжа заслуженные артистки Украины И. Хандажевская, А. Шевцова, А. Радиевская.

<...>

Отличительной особенностью концерта 2018 года, как еще одно подчеркивание юбилейного, 50-го для колледжа, года, стало участие в нем студентов отделения народной хореографии (хореографический номер «Волшебные куколки», работа преподавателя Н. Добролюбовой) и струнно-смычкового ансамбля под рук. В. В. Шляхова отделения народных инструментов. Это добавило не только семейной атмосферы мероприятию, но и новых, ярких красок. Также гостями нынешней программы стали студенты *Харьковской государственной академии культуры*, солисты театра танца «Эстет» (рук. *Е. Янина-Ледовская*), исполнившие чувственный дуэт «Он и Она» (пост. *Д. Паукителло*). Работа преподавателей Н. В. Замесовой и А. А. Павленко, хореографическая сюита на музыку композиторов XVI–XVII веков «Мы из вечности», в которой были задействованы все студенты отдела классической хореографии, стала достойным финалом концерта, вызвав у зрителей как эстетическое наслаждение от хореографического калейдоскопа картин и образов, так и философские размышления о месте прекрасного, художественного, вечного в бурной современной жизни ...

Харьковские известия. — 2018. — 26 апреля. — С. 6.

А. Косарева, А. Енушевская

СЛОВО — САМОЕ СИЛЬНОЕ ОРУЖИЕ

Два дня будущие и уже действующие актеры со всех уголков Украины боролись за звание лучшего чтеца. На одной сцене Дома Актера им. Л. Сердюка молодые дарования собрались в рамках VIII Всеукраинского конкурса профессиональных чтецов имени Романа Черкашина. Уникальным голосом, дикцией, эмоциями, артистизмом и сценической культурой все они пытались доказать жюри, что их слово — самое сильное оружие, которое может «убить», «воскресить», а иногда вызвать восторг.

Два дня напряженной работы — 23 и 24 апреля захватили всех. Как результат — жюри и участники получили удовольствие от выступлений, процесса соревнования и общения.

VIII Всеукраинский конкурс профессиональных чтецов имени Романа Черкашина подошел к концу, определив шесть лучших чтецов Украины.

По традиции конкурс проводится один раз в два года и является началом реализации потенциала творческой молодежи, выявления уровня исполнительского мастерства чтецов, популяризации лучших образцов сценической и языковой культуры, повышения профессионального мастерства исполнителей, обмена опытом, дальнейшего укрепления межрегиональных культурных и творческих связей Харькова.

В нынешнем году все это успешно реализовалось хотя бы потому, что в Харьков, несмотря на занятость и учебный процесс, присоединились участники из разных уголков Украины: из Львова, Ивано-Франковска, Ровно, Днепра и Запорожья. И не просто присоединились, а достойно представили свои города. Всего за звание лауреата VIII Всеукраинского конкурса профессиональных чтецов соревновались 27 участников.

<...>

Члени журі: Людмила Важнёва — професор, завідувача кафедрою сценічної мови Харківського національного університету мистецтв ім. І. П. Котляревського, заслужена артистка України; Татьяна Мараховская — заступник директора Департаменту культури Харківського міського ради; Игорь Арнаутів — голова правління Харківського міжобласного відділення Національного союзу театральних діячів України, директор Харківського Дому Актора ім. Леся Сердюка, заслужений артист України; *Майя Струнникова* — артистка Харківського академічного українського драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка, викладачка кафедри майстерства актора *Харківської державної академії культури*, заслужена артистка України.

<...>... звання лауреатів VIII Всеукраїнського конкурсу професійних чтеців, грошові премії та подарунки отримали:

<...>

III місце

Артем Кочергин — студент Харківської державної академії культури;

Богдан Романюк — студент (г. Івано-Франківськ).

<...>

Харківські відомості. — 2018. — 28 квітня. — С. 8.

О. Косачова

ДНІ НАУКИ В АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ

Наприкінці квітня в *Харківській державній академії культури* відбулася щорічна Всеукраїнська науково-теоретична конференція молодих учених «Культура та інформаційне суспільство XXI століття». Науковий захід традиційно проводився під патронатом ректора ХДАК *Василя Миколайовича Шейка* — доктора історичних наук, професора, дійсного члена Національної академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України, дійсного члена Міжнародної академії інформатизації при ООН.

У роботі конференції взяли участь доктори наук, кандидати наук, викладачі, вчителі, наукові співробітники, докторанти, аспіранти, магістри, студенти з різних регіонів України та зарубіжжя. Серед учасників — представники дев'яти міст: Києва, Запоріжжя, Полтави, Одеси, Черкас, Вінниці, Мелітополя (Запорізька область), Маріуполя (Донецька область) та Северодонецька (Луганська область). Звичайно, були заявлені й доповіді науковців із різних вишів Харкова. До того ж конференція стимулювала активний розвиток наукової комунікації з представниками Білорусі.

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Пленарне засідання з вітальним словом відкрила науковий натхненник й організатор усіх конференцій і форумів ХДАК — *Наталія Миколаївна Кушнарєнко*, доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник культури України, проректор із наукової роботи.

Тематика доповідей пленарного засідання охоплювала широкий спектр сучасного наукового дискурсу. Усі доповіді підготували надзвичайно цікаві й інформативні дослідницькі матеріали, які супроводжувалися мультимедійними презентаціями й торкалися актуальних проблем у контексті культурологічної, мистецтвознавчої та соціокомунікативної сфер, зокрема висвітлювалися питання щодо семантики культури та її різновидів; специфіки аудіовізуального мистецтва; особливостей збереження пам'яток культури України; осмислення новітніх прикладних галузей музикознавства; дослідження інформаційних технологій забезпечення освітніх процесів тощо.

<...>

СЕКЦІЙНІ ЗАСІДАННЯ

У програмі конференції на 15-ти секціях було заявлено понад 300 доповідей із актуальних питань розвитку культурології; соціальних комунікацій; менеджменту та туризму; хореографічного, музичного, театрального й аудіовізуального мистецтв. <...>

<...>

КРУГЛИЙ СТІЛ «ВИДАТНІ ХАРКІВ'ЯНИ ТА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ЕЛІТА ХАРКОВА»

Традиційно в межах усеукраїнської конференції проводився круглий стіл «Видатні харків'яни та інтелектуальна еліта Харкова», покликаний сприяти поширенню інформації про історію нашого міста; науковий, культурний і професійний внесок відомих харків'ян у розвиток першої столиці України. Цього року модератором круглого столу став Андрій Федорович Парамонов — український краєзнавець і журналіст, засновник і директор харківського приватного музею-садиби. У центрі уваги молодих науковців були Стефан Таранушенко (мистецтвознавець, історик архітектури, музейний діяч); Леонід Тарабарин (актор театру та кіно, театральний педагог і народний артист СРСР); Альфред Федецький (видатний фотограф XIX ст., один із перших кінематографістів Російської імперії); Олексій Бекетов (академік, доктор архітектури, заслужений діяч мистецтв Української РСР, автор понад 20 архітектурних шедеврів у стилі класики й модерну; Микола Барабашов (видатний астроном, засновник харківської школи планетології, академік АН УРСР); Юрій Кнорозов (історик, етнограф і лінгвіст, засновник радянської школи майяністики), а також видатні особистості харківської географічної школи.

<...>

ІІІ ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКО-КИТАЙСЬКОГО МИСТЕЦТВА «ДІАЛОГ КУЛЬТУР»

У межах конференції цього року відбулася урочиста подія — фестиваль українсько-китайського мистецтва «Діалог культур», на якому були присутні І-й і ІІ-й секретарі посольства Китаю в Україні. Організаторами заходу від академії були викладачі кафедри режисури факультету театрального мистецтва, зокрема **О. Ю. Лачко**. У програмі були представлені вокальні, танцювальні та інструментальні номери студентів КНР з різних вишів Харкова, а також студентів і колективів Харківської державної академії культури. Підтримати учасників фестивалю прийшли делегації з різних навчальних закладів нашого міста. Святкове дійство дозволило гостям і учасникам конференції відчувати взаємопроникнення культур України й Китаю, отримати нові знайомства, позитивні враження та в цілому отримати естетичне задоволення від мистецтва!

<...>

Бурсацький узвіз. — 2018. — Квітень. — С. 1–3.

Е. Логвинова

ВЫПУСКНИК ГОРДЕЕВА — ЭТО ЗВУЧИТ ГОРДО!

Я и мои одноклассники благодарим судьбу за то, что все каким-то образом оказались в одно время в одном месте. Так сложилась судьба, что мы попали на курс к **Сергею Ивановичу Гордееву** в 2004 году, и с этого началась интересная история для 14 молодых людей, которые сегодня живут в разных городах и странах, но не перестают поддерживать дружеские отношения.

Ступая каждый год на шаг дальше от нашей мастерской, мы не уходим, а лишь приближаем осознание некоторых уроков, которые подарила нам юность. Приходит понимание тех слов, которые нам пытались донести на парах режиссуры, и многое становится яснее: начинаешь смотреть на все со стороны и часто понимаешь, что ты копируешь модель поведения своего Учителя. А модель у нас была довольно жесткая, холеристичная, в чем-то даже грубая, но точно действенная. Каждый привнес

в нее свои штрихи, но когда нам доводится бывать рядом с одноклассниками во время творческого постановочного процесса, мы четко понимаем: в каждом из нас сидит «маленький Гордеев».

Какие же уроки мы вынесли за пять студенческих лет, что сохранилось в памяти глубоко и надолго?

НЕ ПРЕКРАЩАЙ РАБОТАТЬ НАД СОБОЙ!

Пары с утра до обеда, после обеда — индивидуальные занятия, а после них — ночные написания постановочных планов. Мучительные поиски картин для этюдов по живописи, рассказов для инсценировок, а потом — внезапные идеи и воплощения любимых спектаклей «Зачарована Десна» и «ПРК, или Те, кого видно в темноте». Иногда кажется, что мы не учились, а попросту работали сутки напролет. Да что там, мы жили в академии, в седьмой квартире одной семьей. Но несмотря ни на что, нам было весело, иногда даже до слез. И только спустя годы понимаешь, что та школа трудоголизма, которую успешно закончил в академии, не закончилась, а поселилась в тебе. Ты уже не можешь и не хочешь, и не умеешь по-другому. Ты выкладываешься «на все 100» всегда и везде. И ты благодарен за это своему Учителю. А когда приходишь на новую работу или в новый проект, то с гордостью говоришь: «Я — выпускник Гордеева», — и тебя уважают, ибо все знают, что «гордеевцы» — трудоголики, фанатики своего дела, готовые «пахать» на благо будущего детища!

РЕЖИССЕР — ЭТО НЕ МЫШКА...

Нас учили, что режиссера должно быть «видно и слышно», именно поэтому в мастерской никогда не было тихо, иногда к нам даже приходили ругаться из соседних аудиторий, тишину которых мы нарушали своим творческим напором. И действительно, о выпускниках Сергея Ивановича говорят, их знают, это можно сказать о каждом курсе, оставившем след и в Харькове, и далеко за его пределами.

Мы любим и умеем рассказывать о себе, мы не боимся подойти и познакомиться первыми, мы находим знакомых в любой точке мира, и за это все мы благодарим нашу мастерскую. Бесспорно, у каждого это проявляется по-своему, кто-то занимается бизнесом, кто-то семьей, но то, что нас «слышно и видно» — это бесспорно!!!

РЕЖИССЕР — ЭТО ...

Режиссер — это педагог, актер, гример, театровед, научный работник, художник-сценограф, постановщик, звукорежиссер, светотехник, бухгалтер, оратор... Будучи студентами, нам пришлось научиться всему, чем в последствии надо управлять и руководить. Нам говорили так: «Первые 50 лет трудно, а потом... ещё труднее!» Сложно не согласиться с этим, хотя во время учебы нам казалось, что это было трудно. А сейчас каждый с уверенностью готов вернуться и еще раз пережить эти трудности, ведь они преодолевались легче, потому что мы были вместе. <...>

<...>

СЕГОДНЯ Я НЕ ЗНАЮ, НО ЗАВТРА...

На парах у С. И. Гордеева мы всегда находились в напряжении, нам каждый день, каждый час задавали вопросы: «А вы знаете, кто такой... (фамилии актеров, режиссеров, художников, названия театров, авторов пьес и книг и т. д.)». И все, если ты не знаешь — тебе стыдно, неудобно, глаза в пол. Но!

На следующий день мы приходили и рассказывали, кто же это и почему мы о нем должны знать. Так нас втянули в игру «хочу все знать». Сначала в шутку, а потом уже всерьез мы делились новыми книгами, дрались за них на балке, старались удивить всех своими знаниями. Выделяться у нас было важно, но и каждый стремился становиться лучше. В нас воспитали (в хорошем смысле) конкуренцию умов, нас приручили «выпендриваться» друг перед другом, а мы, в свою очередь, научились шутить об этом, но не переставали познавать что-то новое, смотреть, читать, обмениваться информацией. У каждого студента были свои интересы, что способствовало многогранности развития курса в целом.

«Не стыдно не знать, стыдно не хотеть знать». Студенчество — это было время активной эволюции. Практически каждый день мы пробовали что-то, чего никогда раньше не делали. Все время

присутствовало ощущение первооткрывателя. Жизнь строилась исключительно по принципу «здесь и сейчас». Поэтому багаж знаний, полученный за пять лет, превзошел ожидания каждого из выпускников.

<...>

УСТА КЛЯЛИСЬ, НО УМ НЕ СВЯЗАН КЛЯТВОЙ

Конечно, как и все нормальные студенты, мы иногда прогуливали и не выполняли задания, за что «получали». Конечно, не всегда отношения с нашими педагогами были радужными, но кто-то же должен был «вправить нам мозги»! <...> Видимо, так сошлись звезды, что нам повезло встретиться всем в нужном месте в нужное время. Как говорит Сергей Иванович: «Его Величество Случай!».

НАУЧИТЬ НЕЛЬЗЯ, МОЖНО НАУЧИТЬСЯ

Для нас это было время «невозможное возможно», когда методом проб и ошибок мы постигали новое, учились и не стояли на месте! <...>

... и по сей день осталась музыка из постановок, которая догоняет, фразы из спектаклей, которые сами просятся на язык, афоризмы педагогов. Это наше богатство, которое не измерить на вес, не пощупать руками, не купить за деньги. Это наш опыт и воспоминания, которыми мы с радостью с Вами поделились!

Бурсацький узвіз. — 2018. — Квітень. — С. 4–5.

А. Базя

ОСВІТА ПРОТЯГОМ ЖИТТЯ

Можливо, для когось буде це новиною, але *Академія культури* проводить освітню діяльність не лише зі студентами. Потребу в збагаченні знань мають майбутні студенти — абітурієнти й люди, котрі, здавалося б, уже професійно відбулися — викладачі, фахівці із соціальних комунікацій, бібліотекарі. Саме цими проблемами опікується Центр безперервної освіти ХДАК, який було створено 1990 року. Нині цей структурний підрозділ веде активну діяльність за декількома напрямками.

По-перше, Центр організує професійно-орієнтаційну роботу, зокрема Дні відкритих дверей, під час проведення яких подається інформація про особливості вступної кампанії, відбуваються зустрічі з деканами та завідувачами кафедр, які презентують свої спеціальності, пояснюють специфіку складання вступних випробувань, відкривають перспективи працевлаштування. Крім того, як у стінах Академії, так і в школах чи інших закладах освіти, проводяться виїзні заходи, спрямовані на поширення інформації про ХДАК. Наприклад, щороку Академія бере активну участь у «Ярмарку вишів», розрахованому на абітурієнтів нашого міста та області, на якому представлені всі заклади вищої освіти Харкова. <...>

Другим напрямом роботи Центру є проведення підготовчих курсів, що користуються значним попитом серед учнівської молоді. Так, 2017 року на підготовчі курси ХДАК зараховано 44 слухачі, котрі готуються до вступу за спеціальностями «Аудіовізуальне мистецтво та виробництво», «Хореографія» та «Сценічне мистецтво». <...>

Справжньою гордістю Центру безперервної освіти є третій напрям діяльності, а саме курси підвищення кваліфікації. Протягом останніх років більше ніж 200 бібліотечних фахівців пройшли ці курси. <...>

<...>

Четвертим напрямом роботи Центру є організаційне та інформаційне забезпечення, стажування науково-педагогічних працівників ХДАК та інших закладів вищої освіти, з якими укладено договори про спільну діяльність. Сьогодні Центр співпрацює на договірній основі з 40 вишами Харкова: відбувається обмін викладачами з метою стажування. Ця діяльність сприяє обміну досвідом, створює умови для плідних творчих та наукових зв'язків. Варто зазначити, що серед закладів-партнерів такі

виші: НТУ «Харківський політехнічний інститут», Національний фармацевтичний університет, Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна, Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого та багато інших. Значні перспективи має співпраця Центру з університетами інших міст України, яких нині п'ять. Як показує практика, у кожному виші існує унікальний досвід фахової діяльності, який варто поширювати серед колег всією Україною. Об'єднання наукової думки, що відбувається внаслідок обміну викладачами, має важливе значення для розвитку сучасної науки й освіти.

Отже, можна стверджувати, що діяльність Центру безперервної освіти є дуже важливою. <...>

Бурсацький узвіз. — 2018. — Квітень. — С. 8.

Л. Маслова

АНСАМБЛЬ «LA MUSICA VIVE» — НОВА ЗІРКА АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ

Нещодавно в стінах *Академії культури* сформувався вокальний ансамбль «*La musica vive*» (що в перекладі з італійської означає «Музика — це життя»). До складу новоствореного колективу входять шестеро студентів із відділу хорового диригування, які підібравши репертуар із різножанрових сучасних пісень, вирішили заявити про себе за межами рідного вишу. Дебютний виступ на великій сцені відбувся завдяки Міжнародному конкурсу-фестивалю «Весняний калейдоскоп талантів». Численна кількість учасників з інших міст та суворе журі не злякало молодих виконавців. Усі були дуже схвильовані, адже це був відповідальний «пробний» рекламний «хід» на музичному олімпі. Утім, незважаючи на внутрішні хвилювання, щоденні репетиції та впевненість у собі допомогли конкурсантам здобути перемогу й посісти перше місце в номінації «Академічний вокал». <...>

Бурсацький узвіз. — 2018. — Квітень. — С. 10.

ХАРЬКОВ: ПАРТНЕРСТВО В ТУРИЗМЕ

X Міжнародний туристический форум «Харьков: партнерство в туризмі» состоится 16–17 мая в Харькове.

Об этом 3 мая в пресс-центре Харьковского городского совета сообщила заместитель директора Департамента международного сотрудничества Юлия Згурская.

По ее словам, это юбилейный форум, поэтому харьковчанам и иностранным гостям стоит ожидать новых тем для обсуждения и необычных перформансов. Тема нынешнего форума — сохранение культурного наследия и влияние этого процесса на развитие туризма в городах.

<...>

Для участия в форуме уже зарегистрировались представители из более чем 10 украинских городов, в том числе — Львова, Одессы, Днепра, а также 17 делегаций из 10 стран мира. По словам Юлии Згурской, всего на форум ожидаются 24 делегации из 14 стран — Грузии, Израиля, Германии, Польши, Словакии, Словении, Венгрии, Чехии, Турции. Впервые или после долгого перерыва примут участие представители из Болгарии, Великобритании, Испании, Кипра, Китая, а также европейская организация Еуропа Nostra, которая занимается вопросами сохранения культурного наследия. Ее представители расскажут о своей работе и, кроме того, помогут в выборе тем для мероприятий, которые проведут в Харькове в рамках Дней европейского наследия.

<...>

17 мая пройдет открытая для всех гостей города и харьковчан часть мероприятия. На некоторое время Покровский сквер превратится в своеобразную машину времени. Как отметила Юлия Згурская, гости смогут увидеть Харьков конца XVII — начала XVIII века, а также познакомиться с современной

культурою. Это будет синтез культур, современности и истории. Эту часть форума готовят при участии Центра краеведения, для школьников проведут выездной урок этнографии. Начало мероприятия — в 11.30.

Как сообщил главный режиссер Харьковского национального академического театра оперы и балета имени Н. В. Лысенко Армен Калоян, на площадке в сквере выступят Большой Слобожанский ансамбль песни и танца, студенты *Харьковской государственной академии культуры*, Харьковского национального университета искусств имени И. П. Котляревского, а также артисты театра оперы и балета.

<...>

Харьковские известия. — 2018. — 5 мая. — С. 3.

ДАВАЙТЕ ПОЗДРАВИМ!

<...>

9 мая — день рождения ректора *Харьковской государственной академии культуры Василия Николаевича Шейко*.

<...>

Харьковские известия. — 2018. — 8 мая. — С. 2.

ИНДИЙСКИЙ ФЕСТИВАЛЬ И КУЛЬТУРНЫЙ УИК-ЭНД

На эти выходные дни центральный парк Горького подготовил для харьковчан и гостей города увлекательную программу. Зрители увидят красочный Индийский фестиваль и культурный уик-энд. В субботу в парке пройдет фестиваль ведической культуры «Праздник колесниц», а в воскресенье свои программы презентует *академия культуры*.

Харьковские известия. — 2018. — 12 мая. — С. 1.

А. Косарева

ФЕСТИВАЛЬ СЛОБОЖАНСКИХ РЕМЕСЕЛ

17 мая в сквере имени Григория Сковороды, что возле Свято-Покровского монастыря в центре Харькова, состоялся фестиваль слобожанских ремесел, популярных в период XVII–XIX столетий.

На фестивале народные мастера Харьковщины подготовили мастер-классы по ткачеству (коцарству), резьбе по дереву, созданию изделий из кожи и камня, изготовлению макетов исторического оружия и одежды, росписи керамических изделий, валянию из шерсти, лепке из глины.

Культурные традиции Слобожанщины времён казачества представили артисты Харьковского национального театра оперы и балета имени Лысенко, студенты *Харьковской государственной академии культуры*, Харьковского национального университета искусств имени Котляревского, перед гостями выступил также Большой Слобожанский ансамбль песни и танца.

Участники и организаторы мероприятия уверены, что данное событие — это своего рода прыжок во времени, ведь харьковчане смогли погрузиться в атмосферу времен гетманщины, лично познакомиться с выдающимися персонажами прошлых веков.

<...>

Харьковские известия. — 2018. — 19 мая. — С. 4.

ІНОЗЕМЦІ ОБИРАЮТЬ ХДАК

Міжнародна освіта сьогодні набуває все більшої популярності. В Україні 2017–2018 навчального року здобувають вищу освіту понад 66 тисяч іноземців, і майже 20 тисяч навчаються в харківських вишах. Іноземні студенти є і в нашій академії. Проблемами цих студентів опікується спеціальний підрозділ ХДАК — Центр міжнародної освіти і співробітництва. Сьогодні в Центрі працюють: завідувач, кандидат педагогічних наук, доцент **Олена Миколаївна Білик**, завідувач підготовчого відділення Ганна Олександрівна Козлова та інспектор Валерія Сергіївна Сіра. <...> Сьогодні в ХДАК навчається 70 іноземних громадян, які приїхали з Китаю, Королівства Марокко, Туркменистану, Азербайджану, Турецької Республіки, Сирії та Грузії, 26 із них — слухачі підготовчого відділення, 16 навчаються в аспірантурі, а решта — студенти базових факультетів.

<...>

...студенти-іноземці ХДАК ведуть цікаве, насичене подіями життя. Вони відвідують різноманітні заходи: фестивалі, виставки, презентації, майстер-класи, концерти. А також самі знайомлять українських студентів із традиціями, культурою рідних країн, пропонуючи майстер-класи, виставки, презентації, вечори. Так, наприклад, 27 квітня пройшов уже III Фестиваль українсько-китайського мистецтва «Діалог культур», який став доброю традицією в нашій академії. На мою думку, це дуже важливий захід, оскільки нам потрібно більше спілкуватися з нашими іноземними колегами, обмінюватися думками, брати участь у проектах та й просто спілкуватися в дружньому колі. Це допоможе не тільки знайти нових друзів, але й розширити світогляд, зануритися в атмосферу іншої культури, здійснити віртуальну мандрівку до загадкового Китаю, дивовижної Туреччини, невідомого Королівства Марокко. <...>

Бурсацький узвіз. — 2018. — Травень. — С. 1.

ЮВІЛЕЙ ВИДАТНОГО ПЕДАГОГА – РЕЖИСЕРА – ТЕАТРОЗНАВЦЯ

ВІТАЄМО!

Від редакції. Нещодавно **Сергій Іванович Гордєєв**, завідувач кафедри режисури ХДАК, відсвяткував свій ювілей. Йому виповнилося 70 років, із яких півстоліття він віддав театральному мистецтву та чотири десятиліття — театральній педагогіці. Список його досягнень і нагород численний: кандидат мистецтвознавства, доцент, професор, заслужений діяч мистецтв України, член правління харківського міжобласного відділення Національної спілки театральних діячів України, лауреат міжнародних театральних фестивалів і творчих премій, художній керівник театру «Академія». За словами колег та учнів, Сергій Іванович — людина порядна й надійна, досвідчений керівник і режисер-практик, обдарований театрознавець й авторитетний педагог, вдумливий дослідник української театральної культури й відомий на Харківщині постановник масових свят, урочистих концертів, театралізованих програм, організатор та учасник мистецьких акцій і фестивалів, зокрема щорічних загальноміських заходів, ініційованих обласним управлінням освіти та науки: «Вища школа Харківщини — кращі імена», «Слобожанське родинне свято», «Масляна» та інші. Сергій Іванович був також ініціатором проведення багатьох міжнародних та всеукраїнських наукових конференцій, «круглих столів», вечорів пам'яті на честь видатних діячів української сцени: «Лесь Курбас і світова театральна культура», «Валентина Чистякова — актриса школи Курбаса», «Лесь Курбас — людина театру» тощо.

За роки своєї творчої та педагогічної діяльності Сергій Іванович виховав декілька десятків поколінь учнів — висококваліфікованих спеціалістів, людей культури, — які реалізували себе на творчій ниві і як режисери масових свят, і як режисери на радіо та телебаченні, і як досвідчені викладачі-колеги в мистецьких навчальних закладах України, Росії, зарубіжжя, зокрема чимало

«гордєєвців» працюють на кафедрі режисури нашої академії — заслужений діяч мистецтв України **О. О. Настаченко**, доктор культурології, професор **А. А. Кікоть**, кандидати мистецтвознавства **В. О. Бугайова**, **Р. Г. Набоков**, лауреати міжнародних театральних фестивалів і конкурсів **М. В. Островська**, **О. Ю. Лачко**, **І. А. Сікалов**, **В. В. Медведєва**, **К. О. Настаченко** та інші.

За вагомий особистий внесок у розвиток і популяризацію українського національного театального мистецтва, багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, активну громадську діяльність і з нагоди 70-річчя від дня народження Сергій Іванович був нагороджений численними почесними грамотами, дипломами й подяками, зокрема від голови Харківської обласної державної адміністрації Ю. О. Світличної; директора Департаменту науки і освіти Харківської обласної державної адміністрації Л. Г. Карпової; ректора Харківської державної академії культури **В. М. Шейка**; голови правління Харківського міжобласного відділення Національної спілки театральних діячів України, заслуженого артиста України І. А. Арнаутова; ректора Київського національного університету культури і мистецтв М. М. Поплавського та інших.

На адресу ювіляра надійшло чимало вітальних листів зі словами подяки та численними побажаннями... <...>

Редакційна колегія «Бурсацького узвозу» також щиросердно вітає шановного Сергія Івановича з ювілеєм і бажає подальших успіхів, нових досягнень і творчого натхнення на користь театального мистецтва й театальної педагогіки зокрема.

Бурсацький узвіз. — 2018. — Травень. — С. 2.

І. Куриленко

ЕТАПИ ТВОРЧОГО ШЛЯХУ ЮВІЛЯРА

ПЕРШІ КРОКИ НА РЕЖИСЕРСЬКО-ТЕАТРАЛЬНІЙ НИВІ

Свій творчий шлях Сергій Іванович розпочав у Ярославському театральному училищі. Як студент він опановував не тільки фахові навчальні дисципліни, а й не пропускав жодної прем'єри кращих театрів Росії, що приїздили до міста, а також постійно відвідував вистави Ярославського академічного театру ім. Ф. Г. Волкова. **С. І. Гордєєва** завжди можна було побачити й на репетиціях цього театру, особливо коли постановником вистав був його кумир — видатний російський режисер, народний артист СРСР Ф. Є. Шишигін. Уроки цього неповторного за своєю творчою індивідуальністю митця відіграли значну роль у формуванні художніх принципів й естетичних смаків Сергія Івановича.

У 1967 році після закінчення Ярославського театального училища, здобувши акторську освіту в першокласних педагогів (**В. І. Цветкова** й В. О. Давидова), С. І. Гордєєв приїжджає до Харкова й вступає на режисерський факультет Харківського інституту мистецтв у клас яскравого педагога, заслуженого діяча мистецтв Росії, професора **О. Б. Скібневського**. Одночасно він розпочинає свою трудову діяльність як артист розмовного жанру в Харківській обласній філармонії, а згодом — у режисерсько-постановчих групах з організації й проведення масових театралізованих свят і видовищ.

ДОЛЕНОСНЕ ЗНАЙОМСТВО

С. І. Гордєєв є одним із тих, хто безпосередньо спілкувався з народною артисткою України Валентиною Миколаївною Чистяковою — дружиною всесвітньовідомого режисера Леся Курбаса. Це доленосне знайомство сталося ще в студентські роки. «Вона, — як згадує Сергій Іванович, — звернула увагу на мою сценічну мову, добре поставлену в театральному училищі. Валентина Миколаївна поцікавилася, звідки я приїхав, хто був моїм педагогом. Я назвав Всеволода Івановича Цветкова, якого вона добре знала. На знак особливої прихильності Валентина Миколаївна запропонувала мені брати книги з бібліотеки Курбаса. Вона вважала, що майбутнім режисерам обов'язково потрібно вивчати Фрейда, Евреїнова, Мейєрхольда й багатьох інших філософів і діячів театру. Дізнавшись, що я цікавлюся поезією, Чистякова також познайомила мене з творчістю поетів Срібної доби. Наша дружба

тривала до кінця її життєвого шляху. У 1982 році я опублікував у журналі «Театр» великий нарис про Валентину Чистякову. Згодом вийшла присвячена їй монографія, а в 2005 році я успішно захистив кандидатську дисертацію «Творчість народної артистки України Валентини Чистякової як явище в українській театральній культурі ХХ століття».

ПОДАЛЬШЕ ПРОФЕСІЙНЕ СТАНОВЛЕННЯ

Якщо під час навчання в училищі Сергію Івановичу пощастило пізнати на практиці школу психологічного театру переживання від своїх мудрих наставників, то в інституті він близько познайомився з майстрами українського театру, зокрема з вихованцями курбасівської школи, він усвідомив можливості й багатство метафоричного театру перевтілення. Після закінчення вишу С. І. Гордєєв почав активно займатися акторською та режисерською діяльністю в Харківському театрі юного глядача, також продовжував брати участь як режисер-постановник в організації та проведенні масових театралізованих видовищ, концертних програм, різноманітних тематичних заходів.

У 1976 році на запрошення професора, доктора мистецтвознавства **В. Айзенштадта** С. І. Гордєєв став викладати спеціальні дисципліни на кафедрі режисури Харківського державного інституту культури. З того часу всі основні етапи його творчої біографії пов'язані з плідною педагогічною діяльністю на кафедрі режисури, яку він очолював упродовж 1987–1990 років і продовжує очолювати з 1996 року й до сьогодні. Саме під багаторічним керівництвом Сергія Івановича кафедра режисури стала однією з провідних у нашому навчальному закладі. Вона вписала яскраві сторінки в історію нашої Альма матер, а її випускники відомі як в Україні, так і далеко за межами.

Усе творче й педагогічне життя Сергія Івановича спрямоване на глибоке дослідження класичної театральної школи. Він як висококваліфікований фахівець й Учитель з великої літери завжди знаходить нові способи інтелектуального збагачення учнів, дарує їм частку своєї режисерської душі, надихає до невтомної плідної праці на театральній ниві.

Сергій Іванович не тільки виховує творчу молодь, а й водночас значну увагу приділяє удосконаленню своєї професійної майстерності, науково-дослідницькій і науково-методичній роботі. Він створює ґрунтовні навчальні комплекси й програми за дисциплінами режисерського циклу, пише численні наукові статті, які друкують у періодичних виданнях («Театр», «Кіно. Театр», «Студії мистецтвознавчі»), готує змістовні доповіді, з якими виступає на міжнародних і всеукраїнських конференціях тощо.

ПЛАНИ НА МАЙБУТНЄ

«Озираючись назад, я прагну вперед», — зізнається Сергій Іванович. — А попереду ще багато планів: хочеться опублікувати архівні матеріали, присвячені фестивалю «Березіль – 93», хочеться узагальнити 40-річний досвід свого педагогічного стажу й видати підручник, корисний для майбутніх театральних педагогів. Мрію про театральний фестиваль, в якому б взяли участь найталановитіші режисери, актори, студенти театральних шкіл з України й країн Західної Європи. Сподіваюся, що всі задуми здійсняться, тому що поряд зі мною на кафедрі працює плеяда сподвижників із числа моїх же кращих учнів. Для мене важливим є відчуття затребуваності й усвідомлення, що моя праця корисна людям, заради яких живу й працюю. В історії українського театру ще багато нерозкритих таїн!».

Бурсацький узвіз. — 2018. — Травень. — С. 3.

Р. Голуб

ТЕАТРАЛИ В СТОЛИЦІ

Не часто театральний факультет, на відміну від хореографічного, їде з виступами за територію Харкова, та ще й проводить майстер-класи. Але знайшлася людина, яка не просто працює на факультет у межах міста, а й робить так, щоб поставити його за приклад студентам столичного театального вишу. Так 2 травня студенти, учасники театральної лабораторії «**ЕКМАТЕДОС**» (під

керівництвом *І. О. Бориса*) виступили на малій сцені Національного академічного драматичного театру ім. І. Франка (м. Київ) та показали уривки з п'єс «Король Лір», «Гамлет», «Матінка Кураж та її діти».

Студенти працювали не за традиційною системою Станіславського, а за школами Гордона Крега, Михайла Чехова, Бертольда Брехта, які, як правило, не використовуються в межах України. І. О. Борис перший серед українців, хто розшифрував алгоритми роботи в даних школах та дав ці знання на своїх парах із майстерності актора. Школи відображають у собі не просто плоский натуралізм, а дійсність через екзистенцію, символізм або гіперболу. Завдяки такому підходу до роботи глядачі бачать перед собою магічний світ зі справжньою думкою, направленою не на розваги, а на філософію людини у всесвіті.

На майстер-класі були присутні студенти та педагоги Київського національного університету театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого, столичні драматурги, поети, хореографи, співаки та актори. Вони оцінили роботу студентів як інтелектуальну та безцінну. Відеозапис обіцяли показати всім зацікавленим київським акторам, які не змогли бути присутніми на малій сцені театру саме в цей день.

Маємо надію, що завдяки зусиллям Ігоря Олександровича Бориса студенти театрального факультету зможуть ще раз побувати не тільки в столиці, а й зможуть вибратися за межі держави: прославляти *Харківську державну академію культури* в Європі, Америці та у всьому світі. Ми того варті!

Бурсацький узвіз. — 2018. — Травень. — С. 8.

О. Піскунова

ЗНАЙОМСТВО З ВИШИВАНКОВОЮ ТРАДИЦІЄЮ

Щороку, в кожен третій четвер травня в Україні відзначають День вишиванки — міжнародне свято, покликане зберегти та популяризувати традиції носіння національного одягу в повсякденному житті. Цього дня українців закликають доповнити звичний гардероб вишиванкою або будь-яким елементом традиційного костюму.

Цікаво, що ідея запровадження Дня вишиванки виникла 2006 року в студентському середовищі: вихованка Чернівецького національного університету імені Ю. Федьковича Леся Воронюк запропонувала всій університетській спільноті на один день змінити звичний одяг на вишиванку та влаштувати тематичні заходи. Згодом подібні акції почали проходити також в інших регіонах України та світу. Наразі до святкування Дня вишиванки долучилися понад 60 країн світу. Свято супроводжується маршами, ярмарками, мистецькими та просвітницькими акціями, що покликані познайомити з традиціями вишивки та українського національного костюму.

Із нагоди Дня вишиванки в *Харківській державній академії культури* також відбулася акція «Одягни вишиванку до ХДАК». Чимало студентів, викладачів та співробітників прийшли цього весняного дня у вишитих сорочках, аби долучитися до святкувань усієї України.

17 травня Академія просто барвила вишиванками білого та чорного кольорів із різноманітними орнаментами. Людей у національному одязі можна було зустріти й на лекціях, і в бібліотеці, і в академічному скверіку. На перервах усі з задоволенням робили фото напам'ять. Основна мета акції, як зазначають і викладачі, і студенти — це збереження українських цінностей, вираження своєї національної та громадянської позиції, сприяння культурній освіченості та збагаченню духовної свідомості кожного громадянина.

<...>

Бурсацький узвіз. — 2018. — Травень. — С. 10.

ПАМЯТИ АКТРИСЫ С АНГЕЛЬСКИМ ИМЕНЕМ

31 мая могло бы исполниться 70 лет заслуженной артистке Молдавии *Ангелине Филипповой*, создавшей галерею запоминающихся женских характеров на сцене Академического русского драматического театра им. А. С. Пушкина.

1990-й. Знаменитый дебютный моноспектакль «Владимир, или Прерванный полет» — необычный, смелый, даже дерзкий по контрастной смене сценических положений, пространственно-временных параметров, интонаций, ритмов. На протяжении полутора часов Ангелина Филиппова в образе Марины Влади «держала» зрительный зал. Именно автобиографическая книга о любви актрисы-французки к русскому поэту и актеру Владимиру Высоцкому легла в основу моноспектакля. Убедительность сценического образа подкреплялась внешним сходством внутренних качеств и таланта Ангелины с известной французкой, оставившей эти мемуары, раскрывающие личность Высоцкого и отражавшие эпоху, в которой он жил и творил.

Спектакль, который привлек внимание зрителей к дебютантке, не был случаен. В свое время она окончила театральный институт с красным дипломом, постигая азы профессии в мастерской Якова Азимова, корифея харьковской русской сцены, уникального педагога, чьи выпускники отличаются отточенной манерой сценической выразительности. Стремление к острой форме было присуще и режиссеру-экспериментатору Григорию Кононенко, актрисой которого она стала в Днепропетровском ТЮЗе. Здесь Ангелина сыграла одну из своих знаковых ролей — Еву в «Божественной комедии»: озорную, капризную, с шармом легкого авантюризма. Впрочем, все ее героини отличались подкупающей женственностью.

Затем был Кишиневский театр русской драмы им. А. П. Чехова. На его подмостках Филиппова была, по замечанию одного из своих коллег, «очарованием, нервом, смыслом» — и в «Тихом Доне» (Аксинья), и в «Чайке» (Аркадина), и в других сыгранных ею спектаклях. Желание работать не покидало эту актрису никогда. Наделяя своей душой сценические персонажи, она всегда оставалась интересной и понятной публике.

Часто перечитывая воспоминания актрис-предшественниц, находила яркие черты для создания оригинальных сценических характеров. Это встречало живой отклик у режиссеров. Так было и в совместной работе с *Игорем Борисом* над ролью Гурмыжской в «Усадьбе «Пеньки» по пьесе А. Островского «Лес», и в создании сценического характера Анны Сергеевны в «Даме с собачкой» по А. Чехову, осуществленной в негосударственном театре. Вневременность камерно-дуэтной истории диктовалась отсутствием конкретного места действия, на сцене стоял раскрытый не звучащий рояль, а музыку творили сами актеры. Любовная линия Анны Сергеевны и Гурова (Александр Васильев) переплеталась с драмой их личной жизни. Это была своеобразная элегия любви. Когда-то в коротком интервью Игорь Борис отозвался об Ангелине Филипповой как об «актрисе тонкого психологического жививания в образ, эмоциональной, умной, пластичной, деликатной».

Художественному руководителю пушкинцев, народному артисту Украины Александру Барсегану актриса была признательна за череду комедийных персонажей в спектаклях по пьесам Р. Куни, но прежде всего — за созвучные нашему времени сценические характеры с разбитыми женскими судьбами. В «Даме без камелий» Т. Рэттигана воплотила образ амбициозной, но обреченной на скорую смерть аристократки Паолы, сочетая краски холодные, надменные и пастельные. В «Безымянной звезде» М. Себастьяна, вопреки общепринятой беспощадно сатирической манере изображения поборницы «строгой морали» мадемуазель Куку, «очеловечила» образ этой несчастной в личной жизни провинциальной учительницы, вызывая у зрителей скорее сострадание, нежели смех. В «Осенних скрипках» И. Сургучева играла трагедию любви зрелой замужней женщины к молодому человеку. Ее Варвара Васильевна, чистая и гордая, выражала чувство горечи от предстоящей разлуки с

любимым не словами, а молчаливыми внутренними монологами. В этом сказывалось профессиональное достоинство актрисы.

Особое место в творчестве Ангелины занимает «роман в письмах» Дж. Килти «Милый лжец». Диалоги выдающейся английской актрисы Патрик Кэмпбел (Ангелина Филиппова) и драматурга Бернарда Шоу (*Александр Васильев*) носили характер чередования фехтовальных выпадов — были и нежные уколы, и подшучивания, и невинный флирт вперемежку с моментами горькой истины, была ирония — как скрытая любовная лирика.

В Харькове Ангелина Филиппова на протяжении двух десятилетий передавала свое мастерство студентам *академии культуры* и национального университета искусств. Сегодня многие из ее выпускников уверенно играют роли на сценах Украины и стран ближнего зарубежья.

К своему 70-летию Ангелина Васильевна мечтала выйти на сцену в комедии «Эта странная миссис Сэвидж» Дж. Патрика в роли респектабельной американки, раздающей деньги для реализации самых добрых, светлых желаний. К сожалению, смерть не дала ей такой возможности...

Порядочность и благородство Ангелины Филипповой притягивали к себе людские сердца. В ней сочетались интеллигентность, юмор, искренность, темперамент, женская мудрость. Незабываемые звуки ее голоса, мелодия речи, о которой можно сказать стихотворными строками Владимира Набокова: речи «полногласной и чистой, как на солнце меч, и величавой, как волнение нивы». Актриса прошла достойный ее таланта путь в искусстве, она доносила со сцены серьезные обнаженные чувства, которые сохраняются в памяти и душах почитателей ее сценического мастерства.

Время. — 2018. — 2 июня. — С. 8.

И. Борис

ХАРЬКОВ. УРОКИ ВОСПИТАНИЯ ТЕАТРАЛЬНОГО ПРОДЮСЕРА

Театральная весна закончилась. Но вопросы театра нашего театрального города, простите за тавтологию, мы обсудили еще не все. Итак, продюсирование, как теперь говорят, театрального продукта в Первой столице и не только. Есть — нет? Хорошо — плохо? Кто в этом преуспел, а кто только силы пробует? Что говорят специалисты? <...>

Декан театрального факультета *Харьковской государственной академии культуры*, заслуженный деятель искусств Украины, профессор, режисер *Игорь Борис*:

— В организации производства и проката продукции театра, кино, телевидения и иных управлений гуманитарной сферой существует три направления. Первое — меценатство. Меценаты — это лица физические или юридические, в основном физические, потому что юридические — это уже структура, вкладывающая деньги в процесс производства и проката, не думающая об их возврате. Второе направление — спонсорство. Спонсоры частично или полностью обеспечивают материальную сторону того, что называется производством и прокатом. Но они обязательно требуют от людей, занимающихся искусством, чтобы логотипы их фирм или структур присутствовали в рекламе продукта этого самого искусства. И третье — продюсерство. Продюсеры не просто вкладывают деньги, они дают художественные указания производителям продукта, потому что их задача — вернуть вложенные финансы. Продюсеры не думают о том, кто и как будет воспринимать продукт, но диктуют, руководят его художественной идеологией. На эту тему со мной пытаются спорить, мол, на рубеже прошлого и позапрошлого столетий именно в продюсерских проектах взойшли звезды Крушельницкой и Заньковецкой, династий Садовских и Тобилевичей, на что я отвечаю: «Не было тогда продюсеров, были антрепренеры. Впрочем, и сам продукт не был так уж хорош...» А антрепризы есть и сейчас. К примеру, у нас половина актеров Харькова работают в антрепризах: Театр Кукол — почти весь, Театр Пушкина, Шевченко, ТЮЗ — половина. Никакого там продюсера нет, есть какой-то организатор всего процесса. Продюсером его назвать нельзя, разве что с натяжкой. Но он тоже приглашает режиссеров, делает спектакль в Киеве, Москве, Чикаго, Нью-Йорке — не

важно, где, и предлагаєт зрителью. А как иначе? Надо же вернуть деньги! И не сбивайте меня с толку вопросом: разве таким образом сделанное смотрят и платят за это деньги?! Если возят, значит, платят, и самодеятельность возят. Не важно, что Вы не заплатите или я, — а кто-то заплатит. Даже пьеса об этом, об антрепренерах, у Островского есть, помните — «Таланты и поклонники». Но это тоже то же!.. Только я — «за» меценатство. Мне все эти продюсерские вещи абсолютно не нужны. Я ищу меценатов и в этом смысле остаюсь Дон Кихотом, приверженцем третьего направления — меценатского.

<...>

Харьковские известия. — 2018. — 5 июня. — С. 5.

Л. Герасименко

ЛЕГЕНДИ, ЛЮДИ ТА ФАКТИ МУЗИЧНОГО ЖИТТЯ ХАРКОВА

ГОЛОВНА СПРАВА ЗВИТЯЖНОГО ЖИТТЯ ЮРІЯ ЩЕРБІНІНА

Нині у нашому місті функціонує щонайменше 15 музеїв (принаймні, скільки я змогла нарахувати), та, на жаль, в жодному інтернет-каталозі немає відомостей про громадський музей «Обереги музичної Харківщини». Дізнатись про нього можна лише з вуст власних знайомих, або випадково натрапивши на сторінку у Facebook Юрія Щербініна. Та все ж, на мою думку, цей музей за відомістю повинен стояти поряд з провідними — історичним та художнім, адже він містить безцінні та унікальні артефакти культурного життя першої столиці.

Приємним є той факт, що Юрій Леонідович майже щодня привітно зустрічає гостей у своїх володіннях, і неважливо, скільки їх — двоє чи більше десяти... Як наслідок, за принципом «сарафанного радіо» все більше людей дізнаються про цю глибу музичного минулого Харкова...

З чого почати опис своїх вражень після відвідин музею «Обереги музичної Харківщини»? Напевно, з його засновника та директора Юрія Леонідовича Щербініна. Це людина, котра кожную частку своєї душі віддає справі цілого життя. З юнацьких років він мріяв про створення музею музичної культури, збираючи рідкісні матеріали, спогади, спілкуючись з легендарними особистостями, їх родичами. І мрія здійснилася лише у 2014 році, коли вже навіть не вірилось, що це можливо. За кожним експонатом музею стоїть своя історія, яку із натхненних уст Юрія Леонідовича можна слухати годинами. Це особистість, для вираження захоплення якою не вистачає слів. Він фактично самотужки створив музей і особисто проводить екскурсії. Сам фотографує своїх гостей, аби зберегти уже сучасну історію для майбутніх поколінь...

Музей займає цілий перший поверх ХНУПС ім. І. Кожедуба. Експозиція, котра складається із 21 стенду, вміщена у двох залах. Домінанти експозиції, їх тематичне спрямування, структура розроблені таким чином, щоб якнайповніше розкрити основні етапи розвитку музичного життя Харкова з кінця XVIII ст. до сьогодні. Тож усі матеріали розташовано за хронологічно-тематичним принципом: від зародження музичного життя в Харкові («Музичні першопрохідці Слобожанщини», «Біля джерел музичного виховання»), через страшну правду історії («Розстріляне відродження», «Шляхами корифеїв») до сьогодні («Харків музично-театральний», «Йшли вони дорогами війни»).

<...>

Експозиція «У слова диригент немає жіночого роду» присвячена першій в Україні жінці — диригенту *Алісі Відуліній*. Випускниця кафедри оперно-симфонічного диригування Київської консерваторії, хоча й дещо нарікає на свою непопулярність у рідному місті як диригент, проте пишається своїми випускниками (Аллін Власенко, Віталій Куценко та інші). Усе життя вона пропрацювала в театрі музичної комедії та в *Академії культури*. У вітрині музею містяться афіші з її концертів років навчання, в яких звучала музика Ліста, Глазунова, Рахманінова, Кабалевського, Вебера, Бізе.

<...>

<...> Захоплююся відданістю Юрія Леонідовича власній мрії, на здійснення якої він чекав майже півстоліття. Цьому можна лише позаздрити... Сподіваємось, що справа його життя знайде вдячний людський відгук та буде обов'язково продовжена небайдужими патріотами свого краю.

Харьковские известия. — 2018. — 9 июня. — С. 5.

КУЛЬТУРНИЙ WEEKEND

Від редакції. 13 травня *Харківська державна академія культури* провела День відкритих дверей, який уперше за всі роки проходив у нетрадиційній формі — за межами вишу. Так, цього разу Академія радо зустрічала гостей — майбутніх абітурієнтів — на території Центрального парку культури та відпочинку імені М. Горького, де завдяки зусиллям режисерської групи викладачів і студентів театрального факультету відбувся культурно-мистецький захід — так званий «Культурний Weekend». Серед його учасників — найкращі творчі колективи ХДАК: театр народного танцю «*Заповіт*», ансамбль сучасного танцю «*ЕСТЕТ*», ансамбль бального танцю «*Креатив*», *академічний хор, естрадно-симфонічний оркестр, оркестр народних інструментів*, театр естрадної пісні «*СТЕП*», фольклорні та інструментальні ансамблі. У концертній програмі також взяли участь харківські колективи, до складу яких входять випускники, викладачі та студенти Академії: музичні групи «Orbis-band», «Take five», «Л'юїс Керол» «Масло», «Эй, прохожий!», танцювальні колективи «Motor Show», «Феймос», «Жемчужина», переможці та фіналісти телевізійних шоу «Х-фактор», «Голос країни», «Танцюють всі».

Паралельно з концертною програмою на центральному майданчику, на території парку функціонували творчі локації факультетів ХДАК, де пройшли концертні виступи, майстер-класи, квести, інтерактиви та вікторини.

Своїми враженнями щодо того, як пройшов «Культурний Weekend», ділиться студентка 2 курсу факультету музичного мистецтва спеціальності «Естрадний спів» *Маргарита Козир*:

— Незважаючи на те, що цілий день ішов дощ, парад студентів і святковий концерт все-таки відбувся! Центральною алеєю парку ми йшли під гучний бій барабанів, поступово наближаючись до сцени, де й розгорталася основне святкове дійство. Перехожі знімали нас на камеру, посміхалися, а кілька школярів сказали, що збираються вступати до нашої Академії. У цей день відчувала особливу гордість, що я — студентка Харківської державної академії культури, що навчаюсь і спілкуюсь із творчими, цікавими та талановитими людьми. Це було справжнє свято для всіх присутніх. Ми побачили, як насправді нас багато. Цей день запам'ятається на все життя, а студентські роки будемо згадувати з любов'ю.

Бурсацький узвіз. — 2018. — Червень. — С. 1.

Д. Донець

ДОЗВІЛЛЯ НАШИХ ПОЛЬСЬКИХ КОЛЕГ

Від редакції. Нещодавно студенти факультету культурології спеціальності «Журналістика» мали змогу познайомитися з медійною сферою Польщі. Вони побували на польському регіональному телебаченні, змогли більше дізнатися про специфіку його функціонування. Безсумнівно, цей досвід стане важливим етапом у формуванні професійних вмінь і навичок майбутніх журналістів. Окрім робочих моментів, студенти *ХДАК* мали змогу прогулятися мальовничими польськими вуличками, обмінятися враженнями та потоваришували з польськими колегами з різних університетів.

Спілкуючись із польськими студентами, ми вирішили поговорити про їхнє дозвілля. Якщо українські студенти здебільшого віддають перевагу театрам, кінотеатрам, кав'ярням або

комп'ютерним іграм, то західні друзі після важкого робочого дня збирають велику компанію та йдуть «на spacer» (тобто на природу, у парк), де проводиться велика кількість розважальних заходів і міні-фестивалів. «Вихідними днями, зазвичай у суботу, ми сідаємо по машинах та їдемо до набережної Вісли. Розводимо багаття та смажимо щось смаченьке на грилі», — коментує пані Евеліна, студентка Варшавського університету ім. Кардинала Вишинського.

Першого дня нам, гостям із Харкова, пощастило відвідати польський музичний фестиваль у парку біля набережної. Молоді гурти виконували музику в стилі рок, поп-рок та блюз. Це дійство було вражаючим. Поляки подарувати нам чудовий незабутній настрій!

Бурсацький узвіз. — 2018. — Червень. — С. 5.

О. Буйлук

АКАДЕМІЧНИЙ ХОР — У ПОЛЬЩІ

Мальовниче польське містечко Хайнувка щороку навесні перетворюється на столицю православного пісенного мистецтва, адже в цей час проходить Міжнародний фестиваль «Хайнувські дні музики церковної». У 2016 році *академічний хор Харківської державної академії культури* здобув Гран-прі на фестивалі й цього року був запрошений на інавгураційний концерт.

Наша подорож розпочалася о 10-й годині ранку. Спека в дорозі виснажувала, але за вікном комфортабельного автобусу змінювалися мальовничі українські пейзажі, які й надихали нас на подальший творчий процес.

На кордон ми прибули о 2-й годині ночі, де нам довелося провести аж 13-ть годин. Далі ми мандрували польською землею протягом 5-ти годин і, нарешті, прибули до містечка Хайнувка. Вражені красою природи, ми навіть забули про втому від довготривалої подорожі. Нам дуже сподобався місцевий готель, в якому нас розмістили. З вікна відкривався чудовий краєвид, а в номері було тихо та затишно. Ми гарно відпочили й були готові до відповідального виступу.

Після смачного сніданку вирушили на репетицію до собору Пресвятої Трійці, де й мав відбуватися фестиваль. Стіни храму були оздоблені різноманітними фресками. Краса надихала нас співати всім серцем. Ми дуже хвилювалися, готуючись до виступу, адже на міжнародний фестиваль було запрошено багато почесних гостей із усієї Європи. Відкривати своїм концертом такий фестиваль було дуже відповідально й почесно. Атмосфера була заворожуюча, ми виходили на сцену, тримаючи в руках лампадки, під прекрасний спів чоловічої партії. Усі ми перехрестилися, поклонилися до вітваря Богу та почали виконувати духовні твори українських і зарубіжних композиторів: Б. Целковнікова «Символ верь», О. Гречанінова «К Богородице прилежно», М. Голованова «Свете тихий», П. Чеснокова «Не надейся, душе моя». Також, ми виконували твори харківських композиторів: І. Гайдєнка «Дивна ніч» та «Добрий вечір тобі» в обробці В. Борисєнка. До речі, дуже вразило поляків те, що за весь час існування фестивалю в цьому році вперше пролунали колядки.

Своїм враженням від концерту ми ділилися вже на фуршеті, на який нас люб'язно запросили. Це був чудовий відпочинок і спілкування. З теленовін про фестиваль ми дізналися відгуки духовенства Польщі та почесних гостей фестивалю безпосередньо про наш виступ. Усі в один голос сказали, що наш спів був як «золото вищої проби», а Владика Савва зазначив, що якби всі так співали, то світ змінився б на краще. Наступного ранку ми готувалися до від'їзду. Прогулюючись містом, ми придбали сувеніри для рідних та друзів. Наші серця були переповнені щастям і від концерту, і від самого містечка, яке щороку в Пасхальні дні поєднує митців православного співочого мистецтва. Із чудовими враженнями та незабутніми спогадами ми повернулися до рідної України.

Бурсацький узвіз. — 2018. — Червень. — С. 11.

«ПРЕДСТОИТ УЧИТЬСЯ МНЕ В УНИВЕРСИТЕТЕ...»

В нынешнем году в Украине насчитали 184867 выпускников одиннадцатых классов, что на 7,5 тыс. меньше, чем в прошлом году.

Поскольку мест государственного заказа всем поступающим в вузы не хватает — в этом году за счет государства будет учиться 52% первокурсников, почти половина абитуриентов пойдет учиться на контракт. А обучение за свой счет в Украине бывает недешевой штукой. В этом году в среднем стоимость высшего образования выросла на 2–4 тыс. грн.

<...>

ВЫБИРАЙ ХАРЬКОВСКИЙ ВУЗ

Агентство Status quo опубликовало цены на обучение по контракту в харьковских вузах в 2018 г.

Отметим, что в таблицах приведены основные специальности, которые можно получить в харьковских вузах, а также указана стоимость обучения на них за один год. Эти расценки действуют для граждан Украины и касаются учебы на дневном стационаре.

Юрист	
Национальный юридический университет имени Ярослава Мудрого (выпускник получает диплом правоведа)	26200 грн (право), 27500 грн (международное право)
<...>	
Культура и искусство	
<i>Харьковская государственная академия культуры</i>	21300 грн (аудиовизуальное искусство и производство)
Харьковский национальный педагогический университет	12260 грн (хореография, музыкальное искусство), 12260 грн (дизайн)
Украинская инженерно-педагогическая академия	8530 грн — первый и второй курсы, 11700 — третий курс, 12650 — четвертый курс (дизайн)
<...>	
Историк	
<...>	
Харьковский национальный университет им. В. Н. Каразина	13900 грн

Время. — 2018. — 31 июля. — С. 4.

Р. Ковалец

ВЗЛЕТ ТЕАТРА ИМЕНИ ЛЕСИ УКРАИНКИ

«Зачем думать?» — так назывался экспериментальный перформативный проект, в котором впервые встретились на львовской театральной сцене *Елена Анчел* и Роза Саркисян. Теперь обе живут во Львове: Елена — главный режиссер Львовского академического театра Леси Украинки, Роза — главный режиссер Первого украинского театра для детей и юношества. Один из вопросов, которые волнуют корреспондентов: «Где Вы научились режиссуре?» На этот вопрос Елена отвечает быстро и просто: «Меня всему научил Мастер, именно он воспитал во мне Режиссера. Я очень многому научилась в академии и благодарна своему руководителю и педагогу за то, сколько труда он вложил в мое обучение», — так она отзывается о своем преподавателе в *Харьковской академии культуры Сергея Ивановиче Гордееве*.

А далее продолжаем обсуждать тот перформанс на камерной сцене театра Леси. Его Елена вспоминает как самый лучший из всех, в которых участвовала. Говорит: никак не могла тогда понять — почему же он не вызвал во Львове никакого резонанса? — и тут же отвечает: теперь ей понятно. Роза Саркисян впервые встретилась с львовской публикой сразу как режиссер — привозила спектакль на фестиваль. Говорит, без обсуждений аудиторию почувствовать невозможно: все города на одно лицо, и ты не понимаешь, кто по ту сторону сцены. Но зато всегда можно отличить публику по вкусам: есть публика Дикого театра, а есть публика театра для детей и юношества. Надо работать с теми, кто к тебе приходит, с теми, кто готов идти на диалог.

<...>

Львовская правда. — 2018. — 22 августа. — С. 2.

В. Мовчан

С МУЗЫКОЙ — «ЗА ЧУМАЦЬКИМ ШЛЯХОМ...»

Новый театральный сезон в Харьковском национальном академическом театре оперы и балета им. Н. Лысенко/Схід OPERA начнется 12 сентября оперой «Мазепа». Но первая премьера сезона уже состоялась. 23 августа, в День города и в преддверие Праздника Независимости Украины оркестр театра, артисты хора и два состава солистов — лауреаты международных конкурсов Алла Мишакова, Юлия Пискун (сопрано), Вероника Коваль, Наталья Матвеева (меццо-сопрано), Игорь Бондаренко, Максим Ворочек (тенор), Никита Маринчак (баритон), Андрей Даценко и Сергей Крыжненко (бас) — в формате open air исполнили масштабную симфонию нашего земляка — композитора **Юрия Алжнева** «За Чумацьким шляхом...».

Об особенностях авторского замысла рассказывают композитор и люди, воплотившие его произведение на сцене, — главный дирижер национального академического театра оперы и балета им. Н. Лысенко/Схід OPERA, лауреат международных конкурсов Дмитрий Морозов и главный хормейстер Харьковского национального академического театра оперы и балета им. Н. Лысенко/Схід OPERA, заслуженный деятель искусств Украины Алексей Черникин.

Юрий Алжнев. Композитор, заслуженный деятель искусств Украины, лауреат муниципальной и всеукраинской премий.

Песенная симфония «За Чумацьким шляхом» — четвертая часть семичастного симфонического макроцикла. Мною уже написано 5 симфоний, еще два сочинения — в процессе работы. Для исполнения в Харьковском театре оперы и балета я выбрал именно это сочинение во многом из-за его масштабности (симфония написана для большого симфонического оркестра, хора и солистов), а также из-за того, что с этой сложной партитурой под силу справиться только высокопрофессиональным коллективам. Дмитрий Морозов и Алексей Черникин — творческие люди, мастера своего дела, и они понимают, что в произведении еще будут открываться новые грани. В симфонии много сложных и интересных микстов и картин, при изображении которых с каждым следующим исполнением оркестр и хор будут звучать совершенно по-другому. Я доволен исполнением. Конечно, исполнение в зале помогло бы более тонко раскрыть особенности симфонии — ведь исполнение в формате open air, как известно, требует огромной подготовки и совершенной аппаратуры, что позволит исполнить любое сочинение без потерь. В Украине это пока, к сожалению, невозможно. Но театр должен выходить на улицу, становиться ближе людям. Если говорить об авторском замысле, то эта симфония — о нашей духовной жизни. О том, что наша национальная культура есть, она существует, несмотря ни на что. Я не случайно избрал именно жанр песенной симфонии — ведь, по моему глубокому убеждению, именно в нем можно передать целый мир, целую вселенную. Сама по себе народная песня — это значительный, многообразный и многовекторный жанр, в ней скрыто множество смыслов, на которые мы даже не всегда обращаем внимание.

<...>

Алексей Черников, главный хормейстер, заслуженный деятель искусств Украины.

Юрий Алжнев — яркий и талантливый композитор, автор самобытных сочинений, которые становятся в один ряд с произведениями классиков украинской музыки. Когда я впервые услышал симфонию «За Чумацьким шляхом...» в записи, то сразу понял, что ее просто необходимо включить в наш репертуар. Да, она очень сложна для исполнения — сложная тесситура, метроритм — рядовой хор ее, конечно, не осилит. Но мы справились. Музыка очень хорошая. В партитуре композитор использовал старинные народные песни, гармонизации и даже элементы современных музыкальных течений. Симфония очень концептуальна и обладает стройной драматургией, в ней все подчинено ясному авторскому замыслу. Это сочинение — один из редких примеров идеального соответствия стихов и музыки, да и стихи выбраны великолепные — настоящие шедевры древней и современной национальной поэзии. Совершенно необходимо сохранить это произведение в репертуаре и исполнять его, прежде всего, к национальным праздничным датам. Следующим этапом, на мой взгляд, должно стать ее исполнение в нашем большом зрительном зале с использованием видеоконтента и элементов театрализации.

<...>

<...> Юрий Алжнев — очень самобытный композитор, я вижу в его творчестве глубокие славянские корни, воплощение славянского эпоса и фольклора, сочетание классических приемов с народными оборотами, умение очень мастерски пользоваться разными тонально-гармоническими красками. Я уверен, что у симфонии огромный потенциал! Это сложная музыка, сочинение на уровне великих композиторов XX века — Лютославского, Пендерецкого, Шнитке. В зале, конечно, она прозвучит намного тоньше. Мы обязательно оставим это сочинение в репертуаре: ведь эта музыка настолько интересна и универсальна, что идеально подойдет для разных концертных программ. Я хочу приобщать наших слушателей к хорошим образцам украинской музыки. <...> Но мы не собираемся останавливаться на достигнутом. Потому и в дальнейшем будем пополнять репертуар лучшими образцами современной украинской музыки.

Харьковские известия. — 2018. — 1 сентября. — С. 7.

Т. Лісна

У ХАРКОВІ РОЗПОЧАВСЯ ТЕЛЕФЕСТИВАЛЬ «ДИТЯТКО»

X Міжнародний дитячий телевізійний фестиваль «Дитятко» проходитиме в Харкові протягом чотирьох днів, з 5 по 8 вересня.

Ювілейне «Дитятко» розпочалося зранку середі відкриттям виставки «Дитинство. Творчість. Фантазії» в інформаційно-виставковому центрі «Бузок». <...>

<...>

Після відкриття фестивалю на учасників чекало святкове шоу «Битва фокусників» і дискотека.

На наступні дні фестивалю також заплановано низку майстер-класів, а ще — інтерактивні лекції, мюзикл «Ти особливий», презентація книги **В. Миславського** «Фактографічна історія кіно в Україні, 1896–1930», відвідування гольф-клубу та аеродрому Коротич (і навіть обіцяно політ у літаку та гвинтокрилі для фіналістів номінації «Наше мирне небо»).

<...>

Нагадаємо, що до конкурсної програми ювілейного «Дитятка» оргкомітет відібрав 176 робіт із 48 країн світу. Серед конкурсантів — переможці та лауреати Берлінале, міжнародних дитячих кінофестивалів у Канаді, Чехії, Німеччині... Деякі конкурсні фільми режисери та продюсери представлятимуть у Харкові особисто.

Оцінює роботи фіналістів міжнародне журі, де є представники Німеччини та Кореї, Ірану та Білорусі, Греції, Іспанії, України. Це декан факультету кіно-, телемистецтва **Харківської державної академії культури Зоя Алфьорова**, програмний директор Міжнародного дитячого кінофестивалю «Gugo» у Сеулі Пітер Ан, режисер Манук Депоян, президент Грецької асоціації анімації ASIFA

HELLAS та міжнародного анімаційного фестивалю Animasyros + Agora Вассіліс С. Карамітсаніс, експерт із засобів масової інформації, журналіст, радіо- та телеведучий Андрій Куликов, експерт із візуальних ефектів компанії PIXOMONDO Томас Кучера, режисер і сценарист Наталя Морозова, режисер і сценарист Хав'єр Наварро Монтеро, кінокритик Хамед Солейманзаде.

Слобідський край. — 2018. — 6 вересня. — С. 10.

И. Стрельник

БУДУЩИЕ ЗВЕЗДЫ КИНО И ТЕЛЕВИДЕНИЯ СОБРАЛИСЬ В ХАРЬКОВЕ

В субботу, 8 сентября, состоится церемония закрытия и награждение победителей юбилейного X Международного фестиваля «Дитятко», который традиционно проходит в Харькове.

<...>

Чрезвычайно высокий уровень детского конкурса, который уже в десятый раз проходит на Харьковщине, отметила председатель Харьковской областной государственной администрации Юлия Светличная.

— На конкурс поступило почти 1300 работ из 91 страны мира, а до финала дошли 176 работ из 48 стран. Юные таланты кино и телевидения со всего мира собрались здесь, на Харьковщине, для того, чтобы показать, на что они рассчитывают и каких достигли вершин, — сказала Юлия Светличная во время торжественного открытия телефестиваля.

<...>

Оценивало работы международное жюри из Германии и Южной Кореи, Ирана и Беларуси, Греции, Испании, Украины. В составе детского жюри — школьники из Румынии, Турции и Украины.

ДРАКОН ИЗ ФИЛЬМА «ИГРА ПРЕСТОЛОВ» ПОСЕТИЛ «ДИТЯТКО»

В этом году Международный детский телефестиваль «Дитятко» проходил четыре дня. <...>

Так, в первый день праздника, после торжественного открытия фестиваля, гостей ждала насыщенная развлекательная программа, зажигательная дискотека и праздничный костер.

<...>

СЕКРЕТЫ ФЭНТЕЗИ И ХАРЬКОВЩИНА С ВЫСОТЫ ПТИЧЬЕГО ПОЛЕТА

Следующий день удивительного детского праздника был полон интересных знакомств и общения с гостями фестиваля в сочетании с мастер-классами. Доктор искусствоведения *Зоя Алферова* поведала о «Тонкостях питчинга», белорусский режиссер Наталья Морозова учила актерскому мастерству на съемочной площадке, а иранский кинокритик Хамед Солейманзаде рассказал, как написать хороший сценарий. Отечественный режиссер анимационных фильмов, лауреат многочисленных международных премий Манук Депоян провел мастер-класс «Анимация: от идеи к реализации». Участникам фестиваля повезло узнать от режиссера популярного анимационного 3D-фильма «Микита Кожемяка» секреты создания этой яркой и захватывающей работы.

Третий день «Дитятка» запомнился гостям посещением аэродрома Коротич и Харьковского аэроклуба имени Валентины Гризодубовой, откуда финалисты номинации «Наше мирное небо» отправились в полет на самолете и вертолете. А вечером участникам фестиваля предоставилась уникальная возможность посмотреть немое кино в сопровождении тапера и послушать популярные мелодии из любимых кинофильмов в исполнении Академического симфонического оркестра харьковской филармонии.

МЕЖДУНАРОДНЫЕ МЕРОПРИЯТИЯ ФОРМИРУЮТ ИМИДЖ ОБЛАСТИ

<...>

Председатель ХОГА Юлия Светличная отметила, что руководство области делает все для того, чтобы популяризировать Харьковщину не только в Украине, но и в мире. И проведение в нашем

регионе подобных масштабных международных мероприятий, безусловно, формирует положительный имидж области.

<...>

ИСТОРИЯ ФЕСТИВАЛЯ

Международный детский телевизионный фестиваль «Дитятко» учрежден Харьковским областным советом в 2009 году по инициативе его председателя Сергея Чернова.

Цель фестиваля — развитие детского телевидения, повышение профессионального уровня телевидения, ориентированного на детскую целевую аудиторию, а также поддержка детских творческих студий.

Фестиваль «Дитятко» является членом международной организации CIFEJ (Международный центр фильмов для детей и молодежи), созданной под эгидой ЮНЕСКО.

Вечерний Харьков. — 2018. — 8 сентября. — С. 1, 2–3.

А. Анничев

ПОЗДРАВЛЯЕМ ОБЛАДАТЕЛЕЙ НОВОЙ ТЕАТРАЛЬНОЙ ПРЕМИИ!

6 сентября в харьковском Доме актера состоялось вручение наград победителям независимой театральной премии имени Вячеслава Панченко.

Торжественную церемонию вел народный артист Украины Остап Ступка.

Об этом событии нашим читателям рассказывает ответственный секретарь Харьковского межобластного отделения Национального Союза театральных деятелей Украины Анна Енушевская.

— Анна Сергеевна, кто придумал и кто поддержал театральную премию им. В. Панченко?

— Этому благородному движению дал жизнь театральный продюсер Роман Панченко, сын Вячеслава Николаевича. Кстати, оглашение итогов этой премии было приурочено ко дню рождения Вячеслава Панченко, одного из лучших театральных администраторов Харькова, к сожалению, рано ушедшего из жизни. Поддержку оказывали юридическая компания «Арес», ротари-клуб «Мрія», который предоставил специальный приз, а также компании «Виват-Украина», «Мегасцена» и ресторан «Altbier». Самое непосредственное участие в организации торжественного вечера принимали председатель ХО НСТДУ и директор Дома актера заслуженный артист Украины Игорь Арнаутов, артисты харьковских театров.

— Какие номинации есть у премии и кто стал в них победителем?

— В номинации «Яркий сотрудник за сценой» прозвучало имя недавно ушедшего от нас заслуженного работника культуры Украины **Владимира Минакова**, художника по свету Харьковского академического театра им. Т. Г. Шевченко.

Триумф в категории «Яркий исполнитель» разделили между собой тоже шевченковцы — заслуженная артистка Украины **Майя Струнникова** за создание образа Мэг в спектакле «Королева красоты» М. МакДонаха и артист Роман Жиров за роль Подсекальникова в спектакле «Самоубийца» Н. Эрдмана.

В номинации «Театральный художник» лауреатом стала Наталья Денисова, главный художник академического театра кукол им. В. А. Афанасьева, за сценографию к трагедии «Гамлет» Уильяма Шекспира.

Самым «Ярким театральным событием сезона» признана организованная и проведенная в ЕрмиловЦентре Вирляной Ткач (Нью-Йорк, США) уникальная театрально-художественная выставка «Лесь Курбас в Харькове».

— А кто стал обладателем премии «За верное служение сцене»?

— В нашем случае эта номинация называлась «Ветеран сцены», которой удостоена заслуженная артистка Украины Валентина Сухарева, много лет служившая в Харьковском академическом театре им. А. С. Пушкина.

— Почему не предусмотрено номинаций в таких видах театрального искусства, как опера, балет, артист оркестра?

— По всей видимости, премия была рассчитана на лучших артистов и работников творческих цехов драматических театров. В следующем году её учредитель пересмотрит общие положения, и, думаю, такие номинации обязательно появятся. Но и в этот раз никто не забыл о мастерах музыкального театра.

Премии от ротари-клуба «Мрія» получил заслуженный артист Украины Александр Лапин, солист Харьковского театра оперы и балета, за исполнение партии Мазепы в одноименной опере П. И. Чайковского.

<...>

Время. — 2018. — 11 сентября. — С. 11.

А. Косарева

ПРЕМИИ УДОСТОЕНЫ ЛУЧШИЕ

В Харьковском Доме актёра им. Леся Сердюка 6 сентября состоялась Первая церемония награждения лауреатов Независимой театральной премии имени Вячеслава Панченко. В торжественной обстановке были названы имена победителей, а сам формат мероприятия был выдержан в лучших театральных традициях.

Много лет Вячеслав Панченко был лицом Харьковского театра кукол, занимая должность заместителя директора. В честь заслуженного работника культуры, который ушел из жизни в январе этого года, его сын Роман Панченко основал премию за достижения в области театрального искусства.

— Премия создана в честь моего отца — человека, который 45 лет прослужил в театре кукол. Он жил этим театром. Поэтому я задумался о том, как бы выразить ему свою благодарность. Вот получилось создать в Харькове такую премию, ведь в нашем городе подобного еще не было, — рассказал театральный продюсер Роман Панченко.

Премии присуждали в 5 номинациях. Помимо исполнителей, награждали ярких администраторов, представителей театрального события сезона, сотрудников за сценой, а также ветеранов сцены. Лауреатам вручили дипломы и денежные премии.

<...>

Вручали награды известные горожане. Среди них — заместитель мэра Харькова Светлана Горбунова-Рубан, лично знавшая Вячеслава Панченко.

— Я хорошо помню и знаю Вячеслава Николаевича. Знаю, как он всегда трепетно встречал нас в театре. И то, что у нас в Харькове возникла такая театральная премия, — это просто замечательно, — отметила Светлана Горбунова-Рубан.

Ведущим театрального события стал популярный украинский актер Остап Ступка.

— Це дуже добра ініціатива, тому що ми повинні пам'ятати про своїх батьків. Не важливо, відомі вони чи невідомі, щоб ми не перетворилися на суспільство короткої пам'яті. Я бажаю цій премії процвітання, щоб вона діяла щороку. Розвивалася і існувала дуже довго, — сказав во время визита в Харьков народный артист Украины Остап Ступка.

<...>

Победители получили дипломы и денежное вознаграждение (в этом году сумма составила 3 000 гривен каждому).

В номінації «Яркий сотрудник за сценой» лауреатом назван **Владимир Минаков**, заслуженный работник культуры Украины, художник по свету Харьковского академического драматического театра им. Т. Г. Шевченко (посмертно).

В номінації «Яркий исполнитель» мнение экспертного совета разделилось, и было принято решение разделить Лауреатство между артистами Харьковского академического украинского драматического театра им. Т. Г. Шевченко: заслуженной артисткой Украины **Майей Струнниковой** (за создание образа Мэг в спектакле «Королева красоты» М. МакДонаха), Романом Жировым (за создание образа Подсекальникова в спектакле «Самоубийца» Н. Эрдмана).

Следует отметить, что актриса театра имени Шевченко удостоена награды за роль 80-летней женщины по имени Мэг в спектакле «Королева красоты». Возрастной сценический грим ей практически не понадобился.

— Я дуже переживала, щоб це не був такий мультик, щоб це не була така бабушка з мультика, тому за допомогою режисера ми шукали якісь елементи, жести, голос.

І, так склалося, що все вийшло. Я безмежно щаслива і вдячна за цю премію. І мені здається, що це актору такий зайвий поштовх, зайвий привід робити щось далі, — поділилась емоціями во время торжества заслуженная артистка Украины Майя Струнникова.

В номінації «Яркое театральное событие сезона» победила художественный руководитель Yaga Arts Group при театре «Ла МаМа» в Нью-Йорке (США), режиссер, писатель, переводчик Вирляна Ткач за организацию и проведение в ЕрмиловЦентре уникальной театрально-художественной выставки «Лесь Курбас в Харькове», посвященной 130-летию известного украинского режиссера-новатора.

<...>

Харьковские известия. — 2018. — 13 сентября. — С. 6.

А. Косарева

ШЛЯХ ДО УСПІХУ: ВАЖКИЙ, АВАНТЮРНИЙ, НЕПОВТОРНИЙ

Він у когорті видатних сучасних українських балетмейстерів професійного народно-сценічного танцю посідає особливе місце. Він — єдиний в Україні лауреат дев'ятнадцяти міжнародних конкурсів різних країн світу, єдиний на Лівобережній Україні балетмейстер, який має звання «Народний артист України». Мова йде про **Бориса Миколайовича Колногузенка**. Наразі він є людиною досить відомою, успішною, з купою послідовників та у свій поважний вік по-юнацьки захоплений усім: жіночою красою, жагою до танцю, спілкуванням та вихованням молоді. Так само колись, у дитинстві, він себе шукав. І перш ніж стати видатним хореографом, пройшов цілу низку авантюрних випробувань у професіях. Про це з іронією згадує видатний танцівник.

Борис Миколайович Колногузенко — народний артист України, дійсний член Української академії наук, професор хореографії, Почесний громадянин Харківської області, Лицар-командор ордену Архистратига Михаїла, декан факультету хореографічного мистецтва **Харківської державної академії культури**.

Б. М. Колногузенко є одним з провідних хореографів України, чия творчість добре відома у багатьох країнах Європи, в Китаї та Сполучених Штатах Америки.

Він є створювачем, художнім керівником та головним балетмейстером Великого академічного Слобожанського ансамблю пісні і танцю і театру народного танцю **«Заповіт»**, які є одними з найкращих творчих колективів України, володарями Гран-прі Всеукраїнського конкурсу народної хореографії ім. Павла Вірського.

Б. М. Колногузенко — автор багатьох навчальних посібників та методичних розробок з хореографічних дисциплін.

Та перш ніж перейти до бесіди з Борисом Миколайовичем про його спогади, відзначимо, що внесок Колногузенка в сучасну хореографічну освіту чималий. Серед його учнів 55 лауреатів міжнародних конкурсів і фестивалів танцю. Він стоїть біля витоків вищої хореографічної освіти сходу та півдня України. Колись виступив у ролі засновника тоді ще у Харківському державному інституті культури спочатку кафедри, а згодом і факультету хореографічного мистецтва, деканом якого він є і нині. Він розумів, що на території Слобожанщини український народно-сценічний танець розвинений слабо і вирішити цю проблему можливо, якщо підняти на високий рівень викладання дисципліни «Український народно-сценічний танець» та створити ансамбль, який буде центром проходження практики майбутніх хореографів і зможе презентувати українське танцювальне мистецтво як на рідній Слобожанщині в Україні, так і в інших країнах. Тому в 1990 р. і з'явився театр народного танцю «Заповіт», який численними концертами, гастролями по країнах Європи та США, перемогами у найпрестижніших конкурсах України та зарубіжжя швидко завоював світове визнання.

Секрет такої популярності студентського колективу не тільки в тому, що Борис Миколайович та його колеги виховують танцівників з високою технікою виконання та яскравою акторською виразністю, але і в тому, що кожна композиція майстра — це міні-спектакль з цікавим сюжетом, а програми його концертів поєднують у собі все різноманіття танців України, проте провідна роль завжди відводиться українському народно-сценічному танцю.

У 2011 році обласна влада доручила провідному хореографу Харківщини створити та очолити ансамбль пісні і танцю Слобідської України (нині Великий академічний Слобожанський ансамбль пісні і танцю).

Ім'я Бориса Миколайовича часто зустрічається на сторінках почесних українських видань.

Цікава розгорнута стаття про життєвий і творчий шлях українського балетмейстера представлена у виданні «Славні імена» восьмого тому серії ЖЗЛ.

Подієюють, що пристрасть Бориса Миколайовича до народної хореографії пов'язана з його родом, адже він — спадкоємний козак. Його прадіди по материнській лінії є представниками славетного козацтва Січі Запорізької.

— Борисе Миколайовичу, Ви, без сумніву, талановита людина. Ви досягли неймовірних успіхів у хореографії. Проте про таких, як Ви, кажуть: «Талановита людина талановита у всьому!» Чи так є насправді? Чи був у Вас вибір у дитинстві: стати музикантом чи стати художником? Коли саме Ви відчули, що танок — це Ваше?

— Ви знаєте, я вважаю ваше запитання влучним, адже щодо майбутньої професії я визначився не одразу, а поки були етапи становлення моєї особистості, я спробував бути фахівцем у різних напрямках. І взагалі, тоді моє життя можна сміливо назвати важким, неповторним та авантюрним. Навіть не знаю, чи слід таке розповідати? Та мабуть, розкажу!

— Давайте спочатку про хореографію.

— Хореографія не була моєю дитячою мрією. Я навчався у середній школі № 58 міста Краснодар. При школі був танцювальний гурток, туди ходив мій молодший брат Сергій. Я його туди водив, чекав, поки той танцював, просто сидів і дивився. Одного разу керівник танцювального гуртка, у якому займався брат, показувала певну комбінацію рухів, і ні у кого вона не виходила. Це тоді мені було десь 10 років, а брат ще менший був. Потім ми вийшли на перерву, я показав брату ці рухи і докорив, мовляв, та що ж там повторювати, це ж легкі рухи. Потім я йому показав, як слід танцювати. Тоді мене не підвела зорова пам'ять. Тут підійшла педагог і питає: «А ти хто такий? Давай до нас у гурток. Будеш танцювати!» Я став ходити до танцювального гуртка, педагог до мене придивилася і зазначила, що тут, у шкільному гуртку, мені робити нічого. Потім запросила мене у палац культури. Брат пізніше кинув заняття. А взагалі у моїй родині усі були здібні до танцю.

— А партнерки по танцю тоді які були?

— Партнерка — це дуже важливо. Пам'ятаю, що у мене була партнерка на ім'я Таня. Приваблива дуже. Цей факт теж позначився на моєму бажанні займатися хореографією. З нею танцювати було

саме задоволення. Взагалі, я був дуже влюбливий. Вперше полюбив дівчинку ще у 2-му класі. Щоб ви розуміли, для мене жінка — це щось, що є в природі найголовніше і найпрекрасніше. Хоча від жінок у мене були і неприємності, але все одно в мене така чітка виразна чоловіча натура, без жінки життя не уявляю.

— Коли вперше професійно пов'язали життя з хореографією?

— Коли педагог врешті порадила батькам віддати мене у хореографічне училище. Вона сказала, що я дуже талановитий. Тоді мене відправили у Воронеж. В училище з'їхалися люди з різних областей. Я став учнем цього училища, до речі, був другий у групі за рейтингом. Але гуртожитку не було, і ми всі жили по квартирах.

— А у дитинстві, окрім хореографії, чим захоплювались?

— Малювання трохи захоплювало. Але ж нас батьки нікуди не водили, ні на які гуртки. Ми з хлопцями самі знаходили собі заняття. Хореографічне училище я так і не закінчив, тоді це було внутрішнє моральне горе для мене. У родині обстановка була мінусова, проблеми були серйозні. Тоді батько забрав мене з училища додому, платити не став, привіз до Краснодара, відправили мене закінчувати звичайну школу. Це була перша трагедія. Мені снилися танці, мене це бентежило. Якось з товаришем йшли центром міста, побачили об'яву від школи бальних танців. Заняття там були безкоштовні. Я потрапив до ансамблю бального та естрадного танцю під керівництвом легендарного НЕВВІ (М. П. Бібікова). І тоді я знов ніби повернувся до життя, перемагав у конкурсах, паралельно захоплювався поезією, закінчивши середню школу, хотів йти на факультет журналістики, і раптом новина — відкривається інститут культури і мистецтв (нині — університет культури і мистецтв), тоді другий в країні. 14 абітурієнтів на місце конкурс був. Сильних було багато, і аж 5 іспитів довелось складати.

— Хореографічне училище Ви покинули через брак грошей. А тут як все було?

— Працював, тобто підробляв, де тільки міг. На будівництві добре платили. Це заважало фізичній формі. Але ж що робити. Ходили з хлопцями на товарну станцію, розвантаживши вагон із гравієм, можна було заробити добряче, на ті часи — великі гроші. Я ще працював викладачем гри на фортепіано, тоді не вистачало фахівців у музичних школах. Гри я навчився у хореографічному училищі, там це було обов'язковим. Так пройшов рік роботи у музшколі. Це трохи краще, ніж про того славетного художника у фільмі, де головний герой — Остап Бендер, пам'ятаєте? (Сміється.) І врешті що мої учні, що діти у дипломованих фахівців грали однаково. Я про свою авантюрну молодість можу розповідати годинами. Якщо вам цікаво.

— Так, дуже цікаво.

— Часто, коли був студентом, ночував в інституті, двері балетного класу перекривав ніжною стільця. Черговий проходив, двері смикав — замкнуто, аж потім я включав частину світла, танцював мінімум години дві, а там скільки сил вистачало. Потім накривався пальто та ночував на стільцях. Але частіше доводилось підробляти вночі. Розвантажувати вагони було важко. Пам'ятаю, після 4-го класу я — малий пацан — влітку завжди десь працював, ніколи не гуляв. Якось ми з хлопцями місяць пололи бур'ян, а бригадир потім кинув нас на гроші. Це найболючіший спогад дитинства. Все зароблене віддавав матері. Ще я намагався накопичувати, пам'ятаю, двірником працював, десь три місяці, а потім в кінці літа подарував матері пральну машину. Я тоді був дуже задоволений. Коли навчався в старших класах і вже навіть в інституті, то на півдні у піонерських таборах піонервожатим підробляв, художнім керівником. А давайте я вам розкажу, як я був скульптором, це взагалі диво було і неймовірна авантюра.

— Як це скульптором, а хіба Ви мали хист до цього?

— Спочатку події розвивалися за звичним сценарієм, товариш запропонував поїхати в табір біля моря. Мама дала мені 5 карбованців, я їй пообіцяв, що там мене приймуть добре. Приїхали ми на місце, товариш заселився, а я намагався не потрапляти на очі адміністрації, адже був там нелегально, проте мене все одно побачили і я пішов з табору. Та то не біда! Там багато так званих домів

відпочинку було. Познайомився на танцях з дівчиною, вона виявилась офіціанткою, а ще людиною з доброю душею, запрошувала мене на обід, відпочивальники все одно все не з'їдали, тож мені діставалося. Потім зустрів там маму однокласниці, яка була директором місцевого піонерського табору. Вона питає мене: «Боря, ти як, ти чого тут сам без батьків, без друзів? Ти ж у мистецькому виші навчаєшся, ану ходімо, я тебе працевлаштую! Ми якраз готуємось до виставки. Скульптор наш поїхав, у мене ціла група робітників-скульпторів без керівника залишилися, то берись до справи!» (Сміється.) Я їй сказав, що все зможу, хоча нічого не вмів. Ця турботлива пані мене поселила, нагодувала, забезпечила роботою. Я ж не дарма пригадав Остапа Бендера! На ранок я познайомився зі своєю бригадою скульпторів, спитав, хто що робить, вони і без мене знали, що до чого. Якщо не вистачало матеріалів, то я ходив до директора табору і писав заявки. Усі були мною задоволені.

— Ви у гарній фізичній формі, Ви по-юнацьки веселий, працюєте з молоддю, і, певна річ, слідкуєте за новачками у хореографічному середовищі. Як ставитесь до нових сучасних танців?

— Дивлюсь за всіма тенденціями. Є цікаві виконавці, цікаві напрямки у хореографії, тільки мене особисто не влаштовує те, що нівелюється жіноча та чоловіча основа у танці, адже вона не повинна бути однаковою. По-перше, жіночий та чоловічий початок повинні в мистецтві бути чітко виражені і в пластиці, і в техніці. І це стосується будь-якого напрямку. По-друге, багато сучасних телевізійних конкурсів — це здебільшого шоу, у них є цікаві моменти, але, на мою думку, такі заходи уводять людей від національного та від класичного танців. Підтримки національного танцю зараз не існує.

— Ви є суворим керівником?

— На жаль, я не суворий керівник. Проте це не означає, що проблем з колективами не існує. Їх дуже багато, дуже не просто працювати зараз. Існують проблемні моменти щодо бази для репетицій. Але з оптимізмом дивлячись у майбутнє, я вважаю, що на Лівобережній Україні немає аналогів таким колективам. А ті, хто зі мною працюють, як і я, закохані в національне танцювальне мистецтво.

Харьковские известия. — 2018. — 11 сентября. — С. 7.

А. Липківська

ГЛЯДАЦЬКА — ЧИ ЕКСПЕРТНА?

У Харкові відбулася церемонія вручення новоствореної незалежної театральної премії імені В. Панченка.

Як не дивно, Харків за всі роки незалежності досі не спромігся на власну театральну премію. І це при тому, що місцеве відділення Національної спілки театральних діячів — одне з найактивніших в Україні, а театральне життя б'є ключем — якщо й не завжди у поважних великих театрах, то безупинно — у численних недержавних угруповуваннях, котрі буквально б'ються за місце на двох ігрових майданчиках Будинку актора ім. Леся Сердюка.

Але, як часто буває, прорив здійснюють не ті, кому належить за посадою та характером діяльності, а ті, кому це — поза жодними «посадами» — просто треба і видається необхідним.

Тож і започаткував для свого міста премію імені В'ячеслава Панченка його син Роман, театральний продюсер.

Нагадаємо, В'ячеслав Панченко — харківська легенда, «адміністратор номер один», який 45 років прослужив у Театрі ляльок ім. В. Афанасьєва, з них більш ніж 30 був заступником директора. Багато чим з того, що знаний театр має на сьогодні, він завдячує саме Панченку. Зокрема — і колекцією ляльок, що посідає чільне місце в його музеї. А ще — атмосферою уваги, турботи, дружніх посиденьок, яку В'ячеслав Миколайович створював скрізь, від рідного театру і міста, до тих гастролей та фестивалів, які організовував і де бував.

6 вересня — день народження В'ячеслава Панченка, перший без нього: він помер цьогоріч у січні, у 68. Тож вручення премії вийшло строкатим, бо вмістило у себе й сумні емоції, і світлі спогади,

і вшанування переможців, і концертні номери геть різних жанрів (варто було приїхати до Харкова вже для того, аби послухати Юлію Антонову з опери та Олега Каданова із «Екс-Оркестру Че»).

Номінації на разі були такі: «Яскравий виконавець», «Яскрава театральна подія сезону», «Яскравий працівник за лаштунками», «Ветеран сцени», «Художник», а також «Артист-вокаліст» (премія партнерів). Гладачі висували кандидатів у соцмережах, потім фахівці-експерти визначали переможців. Першими лауреатами стали актриса театру ім. О. Пушкіна Валентина Сухарева, яка за місяць відзначатиме 95-річчя (!), актори *Майя Струннікова* та Роман Жиров, художник театру ляльок Наталя Денисова, вокаліст Олександр Лапін, художник по світлу *Володимир Мінаков*, якого знала й шанувала вся театральна Україна (він, на жаль, теж залишив нас цього року). Як подію сезону відзначено виставку «Лесь Курбас у Харкові», присвячену 130-літтю з дня народження видатного режисера.

Премія анонсована як щорічна. Але чи буде вона й надалі «сімейна» — або максимально репрезентативна? Гладацька — чи експертна? Для театральної спільноти — чи для міста й публіки? На ці запитання засновникам премії ще належить відповісти. Те, що цей проект має рости й розвиватися, Роман Панченко розуміє — принаймні анонсує надалі і фестиваль, і майстер-класи.

Отже, як зичив у таких випадках Лесь Курбас — доброї роботи!

День. — 2018. — 11 вересня. — С. 6.

Т. Лісна

«ДИТЯТКО» ОБ'ЄДНАЛО ВСЮ КРАЇНУ Й НЕ ТІЛЬКИ

Цієї суботи, 8 вересня, у Харківському академічному драматичному театрі ім. О. С. Пушкіна відбулося урочисте закриття ювілейного X Міжнародного телевізійного фестивалю «Дитятко» та церемонія нагородження його переможців.

А цього року визначати найкращих було не легко, адже конкурс зібрав чималу кількість учасників і робіт. До оргкомітету фестивалю надійшли 1285 конкурсних робіт від 1088 учасників з 91 країни світу! Загальна тривалість надісланих робіт склала понад 260 годин.

Як зазначили організатори конкурсу, цього року до сім'ї «Дитятка» долучилися представники ще десяти країн, серед яких — Ісландія, Куба, Парагвай, Люксембург, Танзанія та інші. Уперше Україна на фестивалі представлена всіма регіонами, включаючи Донецьку та Луганську області, а також Автономну Республіку Крим.

<...>

Президент фестивалю, голова Харківської обласної ради Сергій Чернов відзначив високу якість робіт, поданих на конкурс.

— Упевнений, що завдяки вашій енергії, добрій волі наш рух «Дитятко» обов'язково виконає свою місію — сіяти добро і цим об'єднувати світ, саме завдяки цьому наш фестиваль живе десять років, — сказав, звертаючись до учасників фестивалю, Сергій Чернов.

<...>

<...> Протягом фестивальних днів для його учасників організатори підготували чимало цікавинок і розваг, тож сумувати не довелося. <...>

Режисер з Білорусії Наталя Морозова провела для учасників фестивалю «Дитятко» майстер-клас з акторської майстерності.

<...>

Режисер анімації Манук Депоян, автор стрічки «Микита Кожум'яка», провів майстер-клас з історії анімації. Під час майстер-класу він також показав уривки зі своїх фільмів.

Доктор мистецтвознавства, професор, декан факультету кіно-, телемистецтва *Харківської державної академії культури Зоя Алфьорова* розповіла про підготовку до пітчінгу (презентація кінопроекту).

<...>

Слобідський край. — 2018. — 11 вересня. — С. 6.

И. Стрельник

ХОР ИМЕНИ ВЕРЕВКИ ПОДДЕРЖИВАЕТ БОЕВОЙ ДУХ БОЙЦОВ

Национальный хор имени Григория Вережки, прославивший Украину на весь мир, родился 75 лет назад в Харькове. Он был создан практически через две недели после освобождения города от гитлеровских оккупантов — для поднятия боевого духа армии в борьбе с захватчиками. К сожалению, история повторяется — и сегодня прославленный коллектив поддерживает боевой дух бойцов, отстаивающих Украину в Донбассе.

Художественным руководителем и главным дирижером созданного в 1943 году коллектива был назначен научный сотрудник Института фольклора АН УССР Григорий Гурьевич Вережка. В постановлении Совета народных комиссаров УССР говорилось: «Организовать государственный украинский хор в количестве 134 человека (84 — певцы, 34 — артисты оркестра народных инструментов, 16 — артисты балета), поставить перед ним задачи: способствовать развитию украинского народного хорового и музыкально-хореографического искусства и его пропаганды среди трудящихся масс.

По словам заслуженного деятеля искусств Украины, профессора *Харьковской государственной академии культуры Веры Осадчей*, обычно все академические коллективы создавались в столице. Но поскольку Харьков уже был освобожден от гитлеровцев, а Киев еще находился в оккупации — коллектив появился именно в нашем городе.

— И это очень символично — мы гордимся, что хор имени Вережки родился именно в первой столице Украины, — говорит генеральный директор, главный режиссер-дирижер хора Зиновий Коринец. <...>

<...>

СЛОБОЖАНСКИЕ ТРАДИЦИИ СОХРАНИЛИСЬ ДО СИХ ПОР

Сегодня Национальный заслуженный академический украинский народный хор Украины имени Г. Г. Вережки насчитывает более 150 участников. В репертуаре хора — более тысячи произведений.

— В программах хора — исторические думы, казацкие и чумацкие песни и танцы, шуточные хоровые сценки, семейно-бытовая, обрядовая лирика — песни и танцы, исполняемые на праздниках урожая, на свадьбах, а также колядки. Хор также включает в концертные программы песенные сокровища многих народов мира, — рассказывает Зиновий Коринец. — Органичными для коллектива стали и оригинальные композиции, в которых музыка, пение и танец выступают триединым компонентом.

<...>

По словам Веры Осадчей, Слобожанщина может гордиться тем, что Григорий Вережка свою концепцию хора и народного звучания профессионального коллектива строил как раз на знании слобожанской народной исполнительской традиции, которая сохранилась до сих пор.

— В украинском хоровом исполнительстве существует региональное своеобразие. И даже сейчас этот хор звучит не как львовский, не как ровенский — а как левобережно-украинский, — замечает она.

Кстати, по словам Веры Осадчей, выпускники 1990-х годов кафедры украинского народного пения Харьковской академии культуры на протяжении нескольких лет связывали свою творческую судьбу с хором имени Вережки.

— Среди них — и нынешний хормейстер Большого академического Слобожанского ансамбля песни и танца — *Роман Пасека*, — говорит Вера Осадчая.

Вечерний Харьков. — 2018. — 22 сентября. — С. 1, 12–13.

М. Лебедь

БЛИЗНЕЦЫ ПЕЛИ И ТАНЦЕВАЛИ ПОД ДОЖДЕМ

В Харькове состоялся фестиваль близнецов, на который приехали почти 80 пар близнецов и четыре тройки тройняшек. Даже дождь не испортил настроение участников красочного мероприятия, которое продолжалось три часа.

Открывал праздничную программу парад близнецов в сопровождении духового оркестра, сообщает PR-агентство Bagels&Letters. Веселая колонна близнецов, двойняшек и тройняшек в сопровождении духового оркестра прошла по улице, и их радостно приветствовали гости и случайные зрители. <...>

<...>

<...> Победительницами конкурса и обладательницами главного приза — двух смартфонов — стали 19-летние сестры *Ирина и Наталья Полонские*, студентки *Харьковской академии культуры*. Все шестеро членов жюри высоко оценили номер девушек — театрализованный этюд «Морж и Плотник» по мотивам всемирно известной сказки «Алиса в Стране чудес».

<...>

Вечерний Харьков. — 2018. — 6 октября. — С. 13.

В. Чигрин

ПРОФЕССОР ЕЕ ВЕЛИЧЕСТВА РЕЖИССУРЫ

Харьковчанам безумно повезло, ведь рядом с нами, в столице Слобожанщины, живут, работают и созидают замечательные творческие личности. Некоторых из них уже при жизни можно назвать настоящими классиками современности. К таким личностям, безусловно, относится заслуженный деятель искусств Украины *Сергей Иванович Гордеев* — известный режиссер и художественный руководитель театра «Академия», кандидат искусствоведения, член правления Национального союза театральных деятелей Украины, заведующий кафедрой режиссуры *Харьковской государственной академии культуры*, профессор, лауреат международных театральных фестивалей и творческих премий. Недавно Сергей Иванович отметил свой 70-летний юбилей. Однако он весьма активен, молод душой и сердцем, полон творческой энергией, окрылен обширными планами на перспективу. Сергей Гордеев — сегодняшний гость «Трибуны трудящихся».

ПОВЕРИТЬ В МЕЧТУ!

Судьба свела меня с уважаемым Сергеем Гордеевым в Харькове, в далеком 1992 году, когда я, выпускник факультета журналистики МГУ им. М. В. Ломоносова, приехал по распределению в Харьков и уже несколько лет работал в популярном еженедельнике «Панорама». Сергей Иванович в те годы не только мечтал о реформаторстве, но и активно занимался созданием нового театрального факультета в тогдашнем Харьковском институте культуры.

Скептики недоумевали: зачем в Харькове еще один театральный факультет? Ведь есть уже уважаемое театральное отделение института искусств им. И. П. Котляревского. Что даст аналогичный факультет в так называемом «Кульке»? Для чего плодить невостребованные актерские и режиссерские отделения?

Безусловно, в начале 90-х годов прошлого столетия эта затея казалась фантастической. Но Гордеев и его единомышленники упорно шли к созданию совершенно нового, современного факультета, способного готовить кадры для профессионального театра, кинематографа и телевидения: первоклассных режиссеров, актеров, сценаристов — настоящих звезд сцены и экрана.

Помню, как в 1992 году я с интересом слушал увлекательный рассказ Гордеева о создании новой харьковской школы режиссуры и сценического актерского мастерства. О грандиозных планах Мэтра основать учебный театр, на спектакли которого ломались бы любители сценического искусства со всего города. Он мечтал посылать лучшие сценические работы на престижные международные театральные фестивали, получая на них призовые места.

В еженедельнике «Панорама» я сделал тогда несколько публикаций о грандиозных планах Гордеева. Хотя, откровенно говоря, тогда даже некоторые коллеги Сергея Ивановича с некоторой иронией относились к его планам. Не верили? А может, ревновали? Боялись конкуренции?

Как бы там ни было, но Гордееву удалось блестяще воплотить в жизнь свою заветную мечту. Благодаря ему Харьков теперь имеет не единственную высшую театральную школу — режиссерского и актерского мастерства, а две. Выпускники-гордеевцы основали успешные театры, ставят блестящие постановки в разных театрах и в телеэфирах. Не это ли настоящая награда для Мастера, воплотившего в жизнь свою мечту!

ЯРОСЛАВЛЬСКИЕ ИСТОКИ

Свой творческий путь Сергей Гордеев начинал в Ярославльском театральном училище. Как студент он овладевал не только специальными дисциплинами, но и не пропускал ни единой премьеры лучших театров России, которые приезжали в Ярославль — также один из важнейших театральных центров страны. Именно в этот период зарождались основные принципы и вкусы театральной эстетики Гордеева.

В 1967 году после окончания Ярославльского театрального училища, обретя актерскую профессию, он приезжает в Харьков и поступает на режиссерский факультет Харьковского института искусств, одновременно начиная свою трудовую деятельность в Харьковской областной филармонии. А позже — в режиссерско-постановочных группах по организации и проведению театрализованных праздников и зрелищ.

Работая в Украине, Сергей Иванович никогда не забывал своих «ярославльских истоков» и, прежде всего, сценическую эстетику Волкова — одного из корифеев и основоположников российского театра. Если во время обучения в Ярославльском театральном училище Сергею Гордееву посчастливилось на практике соприкоснуться со школой психологических переживаний и внутренних поисков лирических героев русской классической сцены, то в Харькове он познакомился с украинскими театральными классиками прошлого и современности: Лесем Курбасом, Николаем Синельниковым, Амросием Бучмой, Натальей Ужвий, Лесем Сердюком, Марьяном Крушельницким, Леонидом Тарабаринным, Валентиной Чистяковой, Александром Беляцким и другими деятелями отечественного театра. Кстати, Сергей Гордеев один из тех, кто непосредственно общался с народной артисткой Украины Валентиной Чистяковой — супругой легендарного Леся Курбаса, знаменитым режиссером-постановщиком Александром Беляцким, работавшим многие годы в Харьковском ТЮЗе...

А в 1976 году Гордеев начал преподавать специальные дисциплины на кафедре режиссуры Харьковского государственного института культуры, которую вскоре возглавил и преобразил до неузнаваемости. Именно под многолетним руководством Сергея Ивановича Гордеева кафедра режиссуры стала одной из ведущих не только в Харькове, но и во всей Украине, а самобытные и неподражаемые «гордеевские методы» режиссуры давно уже узнаваемы на сценах многих театров нашей страны и даже за ее пределами.

СТРЕМИТЬСЯ — ВПЕРЕД!

Всю свою творческую и сценическую жизнь С. И. Гордеев посвятил глубокому исследованию классической театральной школы, внедрению лучших методов украинской, русской и мировой

режиссуры в современные постановки спектаклей, массовых представлений и зрелищ, кинофильмов, телевизионных программ.

В академии, со своими студентами, он воплощает на сцене свой стиль, внедряет новаторские методы режиссуры, создает совершенные спектакли, о которых говорят не только в Харькове, но и далеко за его пределами.

Да, он строгий и требовательный преподаватель. На первых порах учебы очень не сладко приходится его студентам. Но со временем все его ученики начинают понимать и осознавать эту необходимую и важную жесткость своего Учителя. Без этого нельзя добиться желаемого результата. Проявляя робость, мягкотелость или допуская слабину в своей профессии, не до конца используя потенциал и внутренние резервы, у студентов есть опасность так и не стать высокопрофессиональными режиссерами в будущем. Ведь «не добрав», «не дотянув», «не осилив» во время учебы в академии в процессе формирования фундаментальных знаний и основных приемов режиссуры — в будущем молодой режиссер не сможет полноценно работать с труппой, твердо настаивая на воплощении актерами на сцене своей концепции видения сценической постановки.

Настоящий режиссер во многом должен быть требовательным и жестким — и к себе, и к актерам. Без этого нельзя добиться желаемого результата, без этого нет движения вперед. «Гордеевская школа», безусловно, дает будущим режиссерам все эти качества, необходимые для достижения поставленных задач и конечного результата.

— Оглядываясь назад, я всегда стремлюсь вперед, — говорит Сергей Гордеев. — Впереди еще много планов и оригинальных задумок. Для меня важным является ощущение востребованности и осознание того, что моя деятельность нужна людям. Ради этого я живу и работаю.

...Элегантный, статный мужчина с портфелем медленно идет по Лопанской набережной. Задумчиво смотрит на спокойную водную гладь тихой речушки. Выйдя на ажурный мост, он на миг останавливается, прорабатывая в голове какие-то мысли, а затем решительно идет по старинному мосту, сворачивая на улицу Конторскую, где расположен его родной факультет и кафедра. У профессора режиссуры, очевидно, родилась интересная идея, и он спешит воплотить ее в жизнь...

Трибуна трудящих. — 2018. — 19 жовтня. — С. 4.

А. Анничев

О СКОЛЬКО НАМ ОТКРЫТИЙ ЧУДНЫХ ГОТОВИТ ПРОСВЕЩЕНЬЯ ДУХ!..

По рекомендации ученого совета *Харьковской государственной академии культуры* (ХГАК) свет увидел биобиблиографический указатель, посвященный кандидату искусствоведения, профессору ХГАК, заслуженному деятелю искусств Украины *Сергею Гордееву*, переизданный и дополненный новыми информационными материалами, систематизированными библиографами библиотеки ХГАК.

Книгу предваряют статьи коллег Сергея Ивановича, именитых деятелей культуры и искусства страны. Так, известный режиссер, народный артист Украины Владимир Лукашев, хорошо знакомый харьковчанам по спектаклям, поставленным им на сцене нашего оперного театра, а ныне художественный руководитель Киевской национальной филармонии, высоко оценил новое издание: «Наравне с продуктивной педагогической деятельностью, Сергей Иванович активно участвует в организации творческих и образовательных акций, направленных на возрождение национальной культуры. Его научные работы получают высокую оценку государственных и общественных организаций. В разное время его статьи и книги заслуженно награждались творческими премиями, лауреатскими званиями и правительственными наградами. Именно ему, как известному в Украине ученому, было поручено создание аспирантуры по специальности «Театральное искусство» на кафедре режиссуры ХГАК. Издание новой книги — еще одно свидетельство причастности Сергея Ивановича к

когорте исследователей, доказательно изучающих наследие и творческие открытия выдающегося реформатора украинского театра — Леся Курбаса».

Ни для кого не является секретом, что математики и физики делают выдающиеся открытия в возрасте от 20 до 40 лет, а большинство масштабных искусствоведческих и культурологических трудов написаны людьми старше 50-ти. Объясняю это тем, что для гуманитарного научного анализа нужна накопленная жизнью база, в которой, как сказал поэт, обретается «опыт, сын ошибок трудных». В гуманитарных науках гораздо меньше четко сформулированных правил и законов, поэтому научная деятельность в сфере общественных наук, как мне кажется, намного сложнее.

Более того, в современном обществе находит широкое распространение мнение, будто истинные науки — только естественные и точные. К гуманитарным направлениям многие относятся только как к вычурному славословию. Соответственно, финансовые и интеллектуальные ресурсы направлены в основном на необозримые просторы естественных наук, минуя проблемы, возникающие в культуре и искусстве. В результате их состояние оказывается, мягко говоря, плачевным.

Именно поэтому мы не можем сегодня оставить без внимания научные работы профессора Сергея Гордеева, столь необходимые новому поколению потенциальных исследователей истории украинского театра как авангардного направления в творческом наследии нашей национальной культуры.

В библиографическом указателе собраны и классифицированы научно-педагогические и методические пособия, необходимые для последовательной подготовки от степени бакалавра, магистра до кандидата искусствоведения.

Издание дает студенту творческого вуза редкую возможность профессиональной ориентации в определении того или иного направления для дальнейшего исследования постановочной практики либо исполнительского мастерства на примере научных разработок Сергея Гордеева.

<...>

Интерес вызывает глава, прослеживающая фестивальную жизнь Украины, в которой активное участие принимал и принимает С. И. Гордеев. Многие крупные фестивальные проекты создавались при его непосредственном участии, как, например, вошедший в историю Харькова первый международный театральный фестиваль «Березиль – 93», в программу которого входили спектакли коллективов из дальнего и ближнего зарубежья.

Многие научные исследования профессора С. Гордеева сегодня используются в учебном процессе творческих вузов, а «Педагогические условия формирования личностных и профессиональных качеств у студентов высших театральных школ» и «Театральная педагогика в контексте новых образовательных стандартов» уже изданы как в Украине, так в Беларуси и России.

...Честное слово, если бы после окончания Харьковского института искусств мне в руки попался такой указатель, то, используя всю предоставленную библиографами информацию о Сергее Гордееве, давно бы стал профессором. Но, к сожалению, в то время указатель еще не был ими составлен.

Время. — 2018. — 23 октября. — С. 11.

КРУПНЕЙШИЙ КИНОФЕСТИВАЛЬ ВОСТОЧНОЙ УКРАИНЫ KHARKIV MEETDOCS ПОДВЕЛ ИТОГИ

28 октября в Харькове завершился второй международный кинофестиваль Kharkiv MeetDocs Eastern Ukrainian Film Festival. На закрытии вручали призы победителям двух конкурсов. Победительницей первого в истории Харькова питчинга стала София Возняк с проектом фильма «Маршрут № 1/3», а обладателем Гран-при второго фестиваля короткометражного украинского независимого кино «Бардак» (он проходил в рамках Kharkiv MeetDocs) стал Александр Онуфриев с работой «Заинька». Фильмом закрытия стал фильм-победитель фестиваля Docudays UA «Вэаюфром» харьковского режиссера Дмитрия Лавриненко, наибольший ажиотаж вызвали показы фильма Сергея

Лозниці «Донбасс» и фильм «Ампутация» Лидии Стародубцевой и Игоря Померанцева, а среди прочих показов выделялся «2020. Безлюдная страна» Корнея Грицюка — первый украинский фильм в жанре мокьюментари.

<...>

Напомним, крупнейший кинофестиваль Восточной Украины Kharkiv MeetDocs Eastern Ukrainian Film Festival проходил в Харькове с 24 по 28 октября в рамках Недель Германии. Организаторами стали Общественная организация Media Frontline e.V. при поддержке Федеративного министерства иностранных дел Германии (Auswärtiges Amt) и Госкино Украины. Он проходил на нескольких площадках, в том числе в вузах: Fabrika.Space, Планета Кино, *Харьковская государственная академия культуры* и Харьковский экономический университет имени Семена Кузнеця.

<...>

Гостями фестиваля стали:

Наталья Ворожбит — драматург, сценаристка, член жюри питчинга

Сергей Буковский — режиссер, член жюри питчинга

Зоя Алфёрова — искусствовед, член жюри питчинга

Анна Паленчук — продюсер, член жюри питчинга

Вольфганг Мёссингер — Генеральный консул Германии в Донецке (офис в Днепре)

Георг Жено — режиссер, драматург

Феликс Кригсхайм — продюсер, режиссер

Нильс Бёкамп — продюсер, режиссер

Зубин Сетна — режиссер, монтажер

Валентин Марченко — заместитель генерального директора Национальной кинематеки Украины, преподаватель КНУТКТ им. Карпенко-Карого

Юлия Синькевич — генеральный продюсер ОМКФ

Саша Протяг — режиссер

Екатерина Стрельченко — режиссер

Корней Грицюк — режиссер

Олег Якушенко — режиссер

Светлана Залогова — режиссер

Лидия Стародубцева — режиссер

<...>

Харьковские известия. — 2018. — 1 ноября. — С. 4.

А. Пугач

БЕЗ РЕТУШІ

У Харкові завершився Другий міжнародний кінофестиваль Kharkiv MeetDocs.

Кінофорум не лише надав можливість переглянути унікальні стрічки, а й став освітньою платформою для молодих документалістів. Цьогоріч форум отримав назву Kharkiv Meet Docs Eastern Ukrainian Film Festival і тривав п'ять днів. До програми увійшов 21 повнометражний фільм, були показані роботи учасників та призерів Канн і Берлінале, претенденти на премію «Оскар» та інші картини з України, Німеччини, Ізраїлю, США, Польщі, Великобританії. Це не лише документальні, а й художні стрічки.

<...>

Другий Kharkiv Meet Docs увійде в історію міста як платформа для першого пітчінгу кінопроектів у Харкові. Фестиваль пішов далі, і впродовж трьох днів готував учасників до конкурсу проектів під час занять із провідними німецькими режисерами, продюсерами та монтажерами. Одним

із тьюторів стала й продюсерка Одеського міжнародного кінофестивалю Юлія Сінькевич. Вона зауважила, що такого не робив ще жоден із фестивалів в Україні.

За умовами фесту, до участі в пітчінгу було відібрано проекти, в фокусі яких життя, події та проблеми на сході України. До складу журі увійшли драматург та сценаристка Наталя Ворожбит, Сергій Буковський, продюсер Анна Паленчук та харківська професор мистецтвознавства *Зоя Алфьорова*.

<...>

Кінофорум відбувся в межах Тижнів Німеччини в Україні, а проект було підтримано Міністерством закордонних справ Німеччини в межах програми розвитку співробітництва між громадськими організаціями Німеччини та країн Східного партнерства. Генеральний консул ФРН у Донецьку (офіс у Дніпрі) Вольфганг Мьоссінгер особисто був присутній на відкритті фестивалю.

<...>

День. — 2018. — 1 листопада. — С. 6.

В. В.

НА ЕКСКУРСІЮ ДО ХНАУ

Судячи з усього, ХНАУ ім В. В. Докучаєва стає не лише провідним науково-навчальним центром, а й цікавим туристично-екскурсійним об'єктом. У межах спеціальної угоди, підписаної між ОКЗ «Харківський організаційно-методичний центр туризму» та туристично-інформаційним відділом агроуніверситету, детально розроблено надзвичайно цікаві маршрути по території як самого університету та містечка Докучаєвське, так і Роганської об'єднаної територіальної громади. Відбулися також практикуми по роботі з екскурсійними об'єктами, до яких долучилися також завідувач кафедри музеєзнавства і пам'яткознавства *Олена Жукова* і студенти-старшокурсники *Харківської державної академії культури*.

<...>

Трибуна трудящих. — 2018. — 2 листопада. — С. 1.

КОНЦЕРТ, ПОСВЯЩЕННИЙ ЮБИЛЕЮ

Гала-концерт VII Міжнародного многожанрового фестивалю-конкурса искусств «Dance Song Fest-перезагрузка» состоится 4 ноября во Дворце культуры «Железнодорожник». Концерт посвящен 90-летию со дня основания *Харьковской государственной академии культуры*. В нем примут участие победители и финалисты телепроектов «Голос страны» и «Х-фактор».

Харьковские известия. — 2018. — 3 ноября. — С. 1.

ПО ЗАСЛУГАМ И ЧЕСТЬ

Работники культуры Харьковщины получили государственные награды. Об этом говорится в Указе Главы государства № 362/2018.

<...>

Почетное звание «Заслуженный работник культуры Украины» присвоено:

— *Виктории Бугаевой* — старшему преподавателю кафедры *Харьковской государственной академии культуры*.

<...>

Харьковские известия. — 2018. — 13 ноября. — С. 2.

ПОРТРЕТ СЕМЬИ ХУДОЖНИКА В ИНТЕРЬЕРЕ

Галерея «Мистецтво Слобожанщини» презентує виставку живописи, графіки і скульптури сучасних художників. <...>

<...>

Во время ее работы состоится ряд культурологических мероприятий:

<...>

12 декабря в 17.00 — цикл лекций «Путешествие на Дальний Восток: культура, события, люди». Лекция 5. Лектор — доктор искусствоведения, профессор *С. Рыбалко*.

<...>

Харьковские известия. — 2018. — 29 ноября. — С. 5.

Н. Супруненко

«Я ВРАНЦІ ГОЛОС ГОРЛИЦІ ЛЮБЛЮ...»

Серед світлої теплої осені в Харківському обласному організаційно-методичному центрі культури і мистецтва була справжня зміна настроїв і погоди: від зими до весни, від весни до літа, від літа до осені, бо звучали пісні, переливаючись у душі слухачів, наповнюючи їх повнотою життя і веселками відчуттів!

Концерт, присвячений 25-річчю творчої діяльності заслуженої артистки України **Вікторії Осипенко**, вилився у справжнє дивовижне свято, що дарувало наснагу й надію на те, що все в нас буде добре, все налагодиться, бо народ, який так уміє співати — апріорі мусить бути щасливим!

«Я вранці голос горлиці люблю...» — так назвала співачка свій творчий вечір, і саме зі співу горлиці він розпочався. Вікторія Осипенко співала у супроводі скрипаля В'ячеслава Шляхова цю пісню на слова Ліни Костенко і музику Ольги Богомолець. Такий початок відразу ж налаштував усіх на ліричний лад, а чарівний спів заворожував, захоплював, примушував усотувати в себе всі нюанси музики та слів...

Слід наголосити, що це унікальна для Харкова програма, яку переважно складають давні українські народні пісні без супроводу. Камерна атмосфера душевної розмови зі слухачами через традиційну народнопісенну лірику та традиційний сольний спів. І все це разом пробуджувало в присутніх внутрішнє відчуття потреби зануритися у чистий струмінь народного виспівування, щирість, правду і духовну міць традиційної культури нашого народу.

Ведучий, заслужений працівник культури України, поет Віктор Бойко вміло влітав у канву творчого вечора і розповіді про співачку та її колег, і поезії.

Вікторія Осипенко має унікальний голос, вона стала лауреатом Міжнародного фестивалю-огляду традиційної культури «Покуть» у номінації «солоспів», лауреатом огляду-конкурсу Українського фонду культури «Нові імена України» у складі вокального тріо «Обереги». Концертна діяльність Вікторії Осипенко охоплює Україну, Польщу, Угорщину, Францію, Німеччину. Вона — неодмінна учасниця добродійних акцій для робітників, студентів, воїнів Збройних Сил України, школярів. Програма «На заборолі голос чути» у виконанні тріо з успіхом звучала в Харківській філармонії та Державній філармонії в Києві.

Творча концертна діяльність Вікторії Осипенко — це значний внесок у розвиток національного українського мистецтва. Вона працює в *Харківській державній академії культури* на кафедрі українського народного співу та музичного фольклору, доцент кафедри естрадного та народного співу, учасниця жіночого вокального тріо «Обереги», яке стало для неї творчою родиною. Саме тому так щиро і сердечно її вітали подруги, учасниці тріо «Обереги», заслужені артистки України — директор Обласного організаційно-методичного центру культури і мистецтва Людмила Омельченко та викладач Харківського вищого коледжу мистецтв Олена Шишкіна. Утрюх вони підкорювали серця слухачів

своїм співом. Робота в цьому унікальному колективі під керівництвом відомого харківського композитора, заслуженого діяча мистецтв України **Юрія Алжнева** стала справжньою школою професійного зростання. Високою виконавською майстерністю завоювало чимало прихильників вокальне тріо «Обереги», творчий шлях якого починається з 1995 року.

Щиро привітали Вікторію Осипенко й колеги з Харківського вищого коледжу мистецтв, гості зі столиці України: директор Національної філармонії, заслужена артистка України Руслана Лоцман і солістка Національної філармонії Тетяна Школьна, заслужені діячі мистецтв України — композитор Юрій Алжнев, фольклорист **Віра Осадча** і режисер цього концерту Олександр Савенко.

На вечорі були учні заслуженої артистки України Вікторії Осипенко та її педагоги, про яких вона говорила зі сцени щиро й тепло. Надзвичайну пісню «Колись я квіткою була», музику якої написав перший учитель Вікторії Іван Яровий, було присвячено вчителям співачки. Колись саме Іван Трохимович першим із викладачів повірив у її талант.

У концерті взяли участь і творчі колективи, якими керує Вікторія Осипенко, — фольклорний гурт «**Лада**» Харківської державної академії культури та чоловічий ансамбль духовної музики «Суголосся» Харківського вищого коледжу мистецтв. Саме в цих навчальних закладах співачка працює викладачем. І саме ці колективи допомогли розкрити всю широту і різнобічність творчої та педагогічної роботи заслуженої артистки України Вікторії Осипенко.

Підтримати матінку прийшов і юний виконавець Тарас Осипенко, син Вікторії, що ще більше зігріло родинну хвилю вечора. Оплескам не було зупину, творча атмосфера зали заворожувала кожного, дедалі більше підсилюючись, їй наче вже не вистачало простору, неначе хотілося вирватися в місто і заповнити його своїми чарами. І навіть після завершення програми настрої у всіх був надивовижу піднесений, світлий, родинний — хотілося, щоб це тривало ще і ще!

Культура і життя. — 2018. — 30 листопада. — С. 5.

Е. Логвинова

ВЫПУСКНИК ГОРДЕЕВА — ЭТО ЗВУЧИТ ГОРДО!

Недавно в Харьковском Доме актера увидела несколько газет с замечательным очерком журналиста Василия Чигрина «Профессор ее величества режиссуры» о заслуженном деятеле искусств Украины, заведующем кафедрой режиссуры *Харьковской академии культуры С. И. Гордееве*.

Я и мои бывшие одноклассники благодарим судьбу за то, что все каким-то образом оказались в одно время в одном месте. Так сложилась судьба, что в 2004 году мы попали на курс к Сергею Ивановичу Гордееву. И с этого началась интереснейшая история для 14 молодых людей, которые сегодня живут в разных городах и странах, но не перестают поддерживать дружеские отношения между собой. Когда я показала некоторым друзьям «Трибуну трудящихся» с очерком о нашем учителе — Гордееве, — все просто взахлеб прочитали эту публикацию и начали вспоминать годы учебы в Харьковской государственной академии культуры и великого Мастера режиссуры. Большое спасибо за чудесную публикацию...

Трибуна трудящих. — 2018. — 7 грудня. — С. 8.

В ПАМЯТЬ О ВЫДАЮЩИХСЯ ХАРЬКОВЧАНАХ

Заседание городской комиссии по вопросам топонимики и охраны историко-культурной среды прошло 21 декабря в Харьковском городском совете. Заседание провел первый заместитель городского головы Игорь Терехов.

<...>

... Комиссия поддержала инициативу Совета Почетных граждан и Департамента культуры об установке мемориальной доски народному артисту Украины **Феликсу Чемеровскому**. Ее планируют разместить на здании Муниципального центра культурных инициатив (ул. Скрипника, 7), где в начале 1990-х режиссер основал Камерный еврейский театр и руководил им.

Игорь Терехов отметил, что на сегодняшнем заседании члены топонимической комиссии приняли ряд важных для города решений.

«Будет создан памятник защитникам Украины, которые отдали свою жизнь за целостность нашей страны и погибли в зоне АТО. В Харькове откроют мемориальную доску нашему знаменитому земляку, Почетному гражданину города Харькова, который многое сделал для развития культуры в городе — Феликсу Чемеровскому, и памятник основателю современной харьковской школы судебной медицины и криминалистики Николаю Бокариусу. Сегодня институт его имени очень много делает для раскрытия преступлений», — сказал первый вице-мэр.

Харьковские известия. — 2018. — 27 декабря. — С. 2.

МНОГАЯ ЛІТА, ALMA MATER!

У 2019 році *Харківській державній академії культури* виповнюється 90 років. За роки свого існування Академія виховала цілу плеяду видатних учених, докторів та кандидатів наук, професорів, доцентів, в її аудиторіях працювало багато видатних митців, діячів культури і мистецтва. Під головуванням ректора — доктора історичних наук, професора, академіка Національної академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України **Василя Миколайовича Шейка** Академія закріпила статус культурологічно-мистецького закладу вищої освіти України загальнодержавної форми власності, акредитованого за IV рівнем. Ювілейна дата — значна подія, яка не має минути повз нас, великої родини ХДАК, адже саме тут, в стінах Alma mater, минають щасливі роки студентського життя.

Напередодні Нового року в просторій та затишній залі КЗК «Харківського муніципального культурного центру» (колишнього ПК «Металіст») свої яскраві вітання з 90-річчям ХДАК висловлювали провідні діячі музичного мистецтва України, викладачі та студенти вишу.

Концерт був сповнений неймовірною аурую позитиву та новаторства. Пролунали твори сучасних українських композиторів, талановитих митців — заслуженого діяча мистецтв України, доцента, художнього керівника театру народної музики «Обереги» **Ю. Б. Алжнева**, завідувача кафедри інструментів духового та естрадного оркестрів, кандидата мистецтвознавства, доцента **І. А. Гайденка**.

Почуття радості та хвилювання переповнювали присутніх у концертній залі, адже відбулася яскрава подія в музичному житті Харкова за участю творчих колективів факультету музичного мистецтва ХДАК: *естраднo-симфонічного оркестру* (керівник І. А. Гайденко, диригент — Ю. Б. Алжнев); *академічного хору* (керівник, диригент — **В. Г. Бойко**); фольклористичних гуртів «*Фарби*» (керівник — **Г. М. Бреславець**), «*Лада*» (керівник — **В. В. Осипенко**); солістів — **Павла Гаряжи** (труба), **Богдана Клика** (естрадний вокал), **Артема Кочергіна** (читець).

Музичні твори, виконані в програмі ювілейного вечора, дивували та зачаровували слухачів оригінальністю авторського задуму. Так, відкрила концертну програму «Величальна академії» (муз. І. Гайденка, сл. М. Дреганової) для мішаного хору та естрадно-симфонічного оркестру. Створена спеціально на честь ювілею, величальна пісня є концептуальним увиразненням високопрофесійного статусу закладу в галузі вищої академічної освіти, що підноситься у височінь на «крилах» освіти та науки.

У композиції «Воїнам світла» (муз. Ю. Б. Алжнева) — відчувалося сполучення елементів епічної оповідності з загостреним психологізмом та глибоко особистим відбиттям загальнозначущої гуманістичної теми боротьби за мир.

У представленій увертюрі для оркестру «Кропивницькому...» (муз. І. А. Гайденка) автор зосередив увагу слухачів на широкому діапазоні різних емоційних станів: від філософської лірики, романтичної патетики до відвертої експресивності, палкого сплеску.

Не оминула наш концерт і хвиля ліричності: пісня «Не говори печальними очима...» (муз. І. А. Гайденка, сл. Л. Костенко) у виконанні Богдана Клика в супроводі естрадно-симфонічного оркестру не залишила байдужим жодного слухача.

У «Театральній сюїті» в 3-х частинах («Інтермедія», «Добро та зло», «Карнавал») І. А. Гайденка дався взнаки багаторічний досвід роботи композитора в театральному жанрі. Відчувалися динамізм, безперервність і напруженість розгортання музичної думки подібно до театральної дії. Драматургія композиції вказує на наявність каденції на початку твору, музичну форму якої можна репрезентувати як одночастинний цикл зі вступом та своєрідним фіналом, в якому відбувається синтез головних тем.

Музична різдвяна дія в ІХ частинах «Ми є тому, що нас не може бути...» (сл. Л. Костенко, муз. Ю. Б. Алжнева) як зразок складного оркестрово-хорового твору потребувала глибокої уваги слухача. В осягненні прадавніх основ української народної духовної традиції Юрія Борисовича вирізняє глибока закоріненість у сутність українського міфологічного сприйняття і світовідчуття.

Після закінчення концерту глядачі висловлювали своє захоплення та дякували артистам, організаторам за можливість долучитися до прекрасного. Гарний настрій та щирі почуття ще більше об'єднали дружню родину ХДАК.

Концерт-присвята, який було висвітлено в харківських ЗМІ, зокрема в програмі медіа-групи «Новини-об'єктив» (від 18 грудня 2018 р.), дозволив виявити яскравість і різноманітність творчих сил нашої Академії та міста!

Бурсацький узвіз. — 2018. — Грудень. — С. 1.

О. Косачова

«КУЛЬТУРОЛОГІЯ ТА СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ: ІННОВАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ» —

саме під такою назвою наприкінці листопада в стінах *Харківської державної академії культури* пройшла щорічна міжнародна наукова конференція. Прикметно, що з часу її заснування (на початку 2000-х років) у ній брали участь лише досвідчені науковці: доктори, кандидати наук та аспіранти. Утім на сьогодні її цільова аудиторія значно розширилася: з доповідями виступають не лише викладачі з науковими званнями, а й учителі загальноосвітніх шкіл, наукові співробітники та студенти з різних регіонів України та зарубіжжя. Так, наприклад, цього року на конференцію зареєструвалися науковці з Хорватії, Польщі, США та Китаю. Серед учасників — представники з 8 міст України: Києва, Харкова, Івано-Франківська, Дніпра, Вінниці, Одеси, Сум, Мелітополя. Науковий захід традиційно проводився під патронатом ректора Харківської державної академії культури **Василя Миколайовича Шейка** — доктора історичних наук, професора, дійсного члена Національної академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України, дійсного члена Міжнародної академії інформатизації при ООН.

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Пленарне засідання — це, безсумнівно, одна з найважливіших складових конференції. На ньому традиційно виголошуються найгрунтовніші та найактуальніші доповіді, що є цікавими для представників різних наукових шкіл, студентів та викладачів різних факультетів вищих освітніх закладів України та зарубіжжя. Цього року мали честь презентувати свої розвідки перед науковим загалом учені, які реалізують свій творчий потенціал у сфері культурології, мистецтвознавства та соціальних комунікацій.

Пленарне засідання традиційно відкрила проректор з наукової роботи ХДАК, доктор педагогічних наук, професор **Наталія Миколаївна Кушнарєнко**. Вона привітала учасників та гостей

конференції, окреслила її формат і подала невелику історичну довідку щодо еволюції наукового форуму.

Тематика доповідей пленарного засідання охоплювала широкий спектр сучасного наукового дискурсу. <...>

<...>

СЕКЦІЙНІ ЗАСІДАННЯ

У програмі конференції на 14-ти секціях було заявлено понад 220 доповідей з актуальних питань розвитку культурології, соціальних комунікацій, менеджменту та туризму, хореографічного, музичного, театрального та аудіовізуального мистецтва тощо. <...>

<...>

МАЙСТЕР-КЛАС

«Підготовка до першого пітчінгу: досвід участі в міжнародному кінофестивалі «KharkivMeetDocs».

Випускниця факультету кіно-, телемистецтва ХДАК, а на сьогодні — продюсер і режисер «StudioDocTransformazija» **Софія Возняк** поділилася з учасниками і гостями конференції безцінним досвідом участі (та головне — перемоги) в пітчінгуванні власного проекту — фільму «Маршрут № 1/3».

Пітчінг — це презентація кінопроекту з метою знаходження інвесторів, які готові фінансувати цей проект. С. Возняк детально розповіла про етапи підготовки до пітчінгу...

<...>

Співспікером майстер-класу стала декан факультету кіно-, телемистецтва, професор **З. І. Алфьорова** — знаний фахівець у галузі аудіовізуального мистецтва та член журі різноманітних конкурсів і фестивалів. Вона доповнила доповідь С. Возняк корисними для студентів порадами та настановами.

P.S. Йоганн-Вольфганг фон Гете писав: «Людина має вірити, що незбагненне можна досягнути». Наукові конференції Харківської державної академії культури покликані сприяти обміну думками між досвідченими та молодими науковцями, професорами та аспірантами, викладачами та студентами. Творимо науку разом — і всі наукові скарби відкриються нашому зору! Долучайтеся, шановні науковці!

Бурсацький узвіз. — 2018. — Грудень. — С. 2–4.

«ЯКЩО УЧИТЕЛЬ ПОЄДНУЄ В СОБІ ЛЮБОВ ДО СПРАВИ І ДО УЧНІВ, ВІН – ДОСКОНАЛИЙ УЧИТЕЛЬ»

З цими словами російського письменника Льва Толстого важко не погодитися, особливо, коли йдеться про відомого режисера-практика, кандидата мистецтвознавства, професора, заслуженого діяча мистецтв України, завідувача кафедри режисури нашої Альма матер **Сергія Івановича Гордєєва**. За словами колег, він є Педагогом із великої літери, який виявляє максимальну вимогливість до своїх учнів, виховує в них відчуття лідерства, трудоголізму і навіть фанатизму на режисерській ниві. Важливо також, що кожен студент знаходить в особі Вчителя кращого друга й наставника, який завжди вислухає, зрозуміє і дасть цінні поради.

Уже майже рік минув з того часу, як Сергій Іванович відсвяткував свій 70- річний ювілей, а до редакції нашої загальноакадемічної газети продовжують надходити численні матеріали-спогади про незабутні студентські роки від вдячних випускників режисерської майстерні Гордєєва. Тож із найцікавішими статтями «гордєєвців» ми пропонуємо познайомитися нашій читацькій аудиторії.

Бурсацький узвіз. — 2018. — Грудень. — С. 5.

Е. Кабула

«НЕ ХЛОПОЧИТЕ ЛИЦОМ...», ИЛИ ВОСПОМИНАНИЯ «ВЫПУСКНИКОВ-ГОРДЕЕВЦЕВ» О ПРЕКРАСНЫХ СТУДЕНЧЕСКИХ ГОДАХ...

Нет, не думайте, что в названии воспоминаний вкралась ошибка! Именно с этой фразы начиналось знакомство с профессией режиссера. Первые режиссерские этюды и первые актерские пробы. «Ах, ну зачем же вы лицом-то хлопочите? Не надо врать! Где ваша органика? Где правда?»... **Сергей Иванович Гордеев** не успокаивался, пока не добивался от нас — молодых студентов первого курса, только-только закончивших школу и оторвавшихся от мам-пап, этого волшебного, волнующего и раскрепощающего наш творческий потенциал ощущения правды на сцене... А потом это чувство правды и сопричастности с окружающими нас людьми вошло не только в режиссерскую профессию, но и в нашу жизнь.

Четыре года мы учились профессии. В дипломе наша специальность звучала так: «Режиссер любительского театра». Мы считали, что любительский — от слова «любить». Мы любили театр, профессию, режиссуру, наш курс, педагогов, творческие праздники, капустники, наши этюды, инсценировки, «отрывки», композиции, и, конечно, спектакли. Каждый из нас был сценаристом и художником, певцом и танцором, актером и режиссером, а также зрителем — самым добрым и отзывчивым. Когда мы сидели в зрительном зале, а однокурсники играли на сцене, мы переживали не меньше, а иногда и больше самих актеров. И это было счастье: сопереживание, общая творческая работа и общая победа.

Курс наш делился на две группы (да-да, в восьмидесятые годы так было!) по 12–13 человек. Каждую группу вел (и отвечал за наше нравственное и творческое здоровье!) «свой» педагог. У нас были группа **В. А. Дмитриева** и группа **С. И. Гордеева**. Конечно, между нами была конкуренция! Но была и искренняя дружба и взаимопомощь! Сценическое движение преподавал **В. А. Дмитриев**: падения и пощечины, фехтование и бои, координация движения и этикет — необходимые навыки для будущего режиссера.

Сценическая речь! Сколько пришлось исправлять недостатков! **В. К. Комкова** и **А. И. Кулишенко** учили нас навыкам сценической речи. Упражнения и скороговорки, исправление многочисленных «гэ» и «шо», неправильных ударений и «каши во рту», чтение стихов и прозы, а также множество других полезных вещей выработали культуру речи и привили любовь к слову. Я так полюбила этот предмет, что в последствии стала педагогом по сценической речи! Через два года после окончания вуза, с горящими глазами и творческими идеями, я пришла работать на кафедру. Суммируя опыт моих преподавателей (а позже — и коллег), старалась передать накопленные знания своим ученикам. Это счастье, когда ученики отвечают взаимностью и «перерастают» своих учителей. **Ирина Тищенко** — преподаватель сценической речи в нашей Академии, ведущая телепрограммы «Вечірня кава» на харьковском телевидении — моя ученица.

Но главным предметом на нашем курсе была «Режиссура». Репетиции до ночи (а иногда и до утра, если удавалось спрятаться в аудиториях или договориться с добродушными дежурными), постановочные планы, изучение теории Станиславского (знаменитое «если бы», события и конфликты... применяли на себе в жизни и на сцене) и снова репетиции, репетиции, репетиции...

Не знаю, смогли бы мы состояться как творческие личности в будущем, если бы не Гордеев?! Не уверена.

Хотелось бы вспомнить так рано ушедшего от нас **Дмитрия Тадеушевича Прево** — нашего педагога по режиссуре и актерскому мастерству на II и III курсах. С ним мы поставили музыкальный спектакль «Алиса в стране чудес», который и сейчас, тридцать лет спустя, помнят педагоги и зрители. Забавные фразочки Алисы (моя любимая роль!), Чеширского Кота (**Володя Юрченко**), Белого Кролика (Саша Ивченко) разошлись на цитаты. Даже сейчас, когда мне грустно, я пою песни Алисы...

А уже на IV курсе за нас взялся Сергей Иванович! Большой спектакль «Суджанские мадонны» о войне, женщинах на войне, нравственном выборе и доброте не оставил равнодушных. Если нет ничего за душой — такой спектакль не сыграть... Неправда сразу видна. Мы старались. Мы были честными.

Сейчас, более 30 лет спустя после окончания института, понимаешь, насколько ценный багаж мы получили за годы учебы. Многие выпускники курса состоялись в профессии: **Алексей Настаченко** — режиссер харьковского театра-студии «Мадригал», заслуженный деятель искусств Украины, старший преподаватель нашего вуза. **Валентина Медведева** — красавица и бессменная «героиня» наших курсовых спектаклей — также нашла себя в профессии педагога: она читает «Грим» и «Режиссуру» в академии, **Ирина Луговская** — директор Дома культуры в Запорожской области, **Ирина Коваль**, **Мария Сухинич**, **Виктор Ровдо** и другие однокурсники также работают в области культуры, а **Александра Ивченко** — кандидат юридических наук, доцент Национального юридического университета им. Я. Мудрого. А ведь есть еще ученики!

«Сценическая речь» — основной предмет, который я читала. Но моя истинная страсть и любовь — «Режиссура» и «Актерское мастерство». Многие мои студенты, с которыми ставили спектакли и шоу, ездили на театральные фестивали и «не один пуд соли съели», стали преподавателями. Худенький и тоненький Рома Набоков (выпуск 2000 года) превратился в импозантного **Романа Геннадьевича Набокова** — кандидата искусствоведения, режиссера и бессменного ведущего харьковских шоу-программ, **Марина** (теперь уже старший преподаватель) **Островская** и **Виктория** (теперь уже кандидат искусствоведения, заслуженный работник культуры Украины) **Бугаева** стали прекрасными профессионалами в педагогике, **Анна Куринная** (выпуск 2004) — кандидат искусствоведения и преподаватель сценарного мастерства, **Татьяна Борисова** работает на СТБ в Киеве, имеет свою программу. И многие-многие другие мои сокурсники и ученики, о которых я всегда вспоминаю с любовью... Невозможно перечислить всех!

Но главное, все мы — ученики С. И. Гордеева.

«Кто набирает курс в этом году? Гордеев?»... И выстраивается очередь из абитуриентов, потому что если Гордеев набирает курс и удастся поступить, пройти все этапы обучения до самого конца, значит через пять лет из стен академии выйдут профессионалы своего дела — режиссеры.

«Зачем вы пришли в наш институт? Если кто-то хочет отсидеться, ничего не делать — не получится! Здесь надо работать!» — неустанно повторяет заведующий кафедрой, профессор С. И. Гордеев. И в аудиториях на ул. Конторской снова и снова слышно гордеевское: «Не хлопчите лицом! Мне нужна правда! Правда в жизни и на сцене...»

Бурсацький узвіз. — 2018. — Грудень. — С. 5–6.

А. Куринная

«КОЛОКОЛЬЧИКИ-ЗВОНОЧКИ», ИЛИ «РЕЖИССЕРСКАЯ АРМИЯ» ГОРДЕЕВА

<...>

Был 1999 год. Отзвучал последний звонок в школах. В актовом зале *Харьковской государственной академии культуры* шел День открытых дверей. Нам, уже не школьникам, но еще не студентам, рассказывали о том, что тогда еще так сложно было даже представить. О том, что будет через целых пять долгих-долгих лет (как нам тогда казалось). О профессиях нашей мечты! И была среди этого длинного списка одна — совсем праздничная, совсем волшебная, совсем магически-притягательная, яркая, как тысячи воздушных шаров — «Режиссер эстрады и массовых зрелищ».

Первый студенческий звонок. Нас было девятнадцать. Окрыленные идеей чудесной профессии человека, создающего праздник для других, мы учились на стыке веков: поступили в академию в конце XX века, а выпустились в начале XXI-го! Но нас было уже пятеро. Это было потом, а пока... мы поступили! Теперь мы зовемся группой 1-М или короче — «массовики». Вот наши имена: **Леша**

Мазурчук, Аня Куринная, Коля Назаренко, Таня Борисова, Олег Егоров, Оксана Галонская, Володя Хмелев, Аня Короткова, Виталик Рудь, Юля Цибзова, Саша Криволапов, Юля Волкова, Наташа Ананко, Рома Павленко, Андрей Ярушин, Славик Луханин, Катя Максименко... А вот имена наших педагогов по специальности — Елена Васильевна Кабула (к сожалению, она вела у нас всего лишь первый год) и мастер нашего курса — Сергей Иванович Гордеев. Именно поэтому нас еще называли «гордеевцами».

И вот с этого абзаца начинается режиссерская проза студенческой жизни XX–XXI века. Учиться у Сергея Ивановича было непросто. Он муштровал нас. Он требовал жесткой дисциплины. Он оттачивал нас, то и дело указывая на нашу «мешковатую осанку», «вялую дикцию», «заспанный» или «неопрятный» вид, что совершенно не имело ничего общего с «режиссером». Он приучал нас к жесткой дисциплине. Из вчерашних девочек и мальчиков мы превращались в режиссерскую армию — «солдат в юбках и брюках». Он говорил с каждым из нас: «Это для меня «звоночек»! Вы уверены, что хотите стать режиссером?». И снова принимался за тренинг и муштру. Учеба, а потом, репетиции, репетиции, репетиции до поздней ночи. О да, мы не знали пощады!

Учебный корпус на ул. Конторской, 1, многое повидал на своем веку. Были в этом корпусе и мы. В ауд. № 7 мы ставили наши первые этюды и спектакли. За импровизированными кулисами мы пытались спрятаться и попробовать хоть пятнадцать минут поспать после бессонной репетиционной ночи. Тут же в кружечках заваривался и поедался самый быстрый студенческо-режиссерский продукт — вермишель «Mivina», а весной — редиска с булкой.

То и дело к нам в «семерку» заглядывали педагоги: М. А. Энтин, М. Я. Розин, В. И. Цветков... Они наблюдали наши режиссерские «потуги», они бывали на наших показах, но их самих уже больше нет... и, как не грустно, больше не будет...

Так мы росли и, действительно, менялись. А потом наступила «новая эра» — «Шинели». Так назывался наш первый спектакль — инсценировка одноименного произведения Н. В. Гоголя, которую мы героически перепечатывали для репетиций огромное количество раз на старенькой ретро-печатной машинке Сергея Ивановича (ноутбуков у нас тогда еще не было, да и компьютеров тоже). Машинка эта была черного цвета и клавиши ее были черные, тяжелые, с немного затертыми буквами. Сценарии печатались под черную копирку на белых листах бумаги. И стилистика этого спектакля получилась такой же графически черно-белой.

Сергей Иванович любил нашу «Шинель». Акакий Акакиевич Башмачкин (Леша Мазурчук), Чиновники (Коля Назаренко, Таня Борисова, Саша Криволапов), Хозяйка (Аня Куринная), Немка (Оксана Галонская), Гриша (Олег Егоров)... Мы все жили этим спектаклем. «Шинель» шла на сценах Академии, Харьковского дома актера, на сцене международного фестиваля в Евпатории... И всякий раз в финале спектакля Башмачкин оказывался на затемненной сцене, подсвеченный фитильками восковых свечей. Пронзительно и ритмично звенели звоночки. Затем гасли и свечи. Наступала пауза. Буквально какую-то долю секунды. Пауза! И снова набирался свет в зале! И... аплодисменты грохотали как разряды грома. Нет, такое не забывается никогда!!!

Не забывается «Шинель», и наш эстрадный спектакль «Зазеркалье», и «Мистер Академия» и многие-многие номера и концерты, которые мы ставили нашей уже слаженной «режиссерской армией». Интересное это было время — студенческое.

2004 год. Была у Сергея Ивановича такая традиция: после удачного дипломного показа он дарил нам... колокольчики. Есть такой и у меня. Он белый, керамический с голубой каймой по краю, и звон его такой тоненький и пронзительный, как бы сказать, напоминающий звоночек...

Июнь. Мы выпускались. Нам тогда не дали дипломов вовремя (они задерживались где-то в Киеве), но наши младшие «гордеевцы» устроили чудесный выпускной-капустник со своими «дипломами». И это тоже не забывается! И даже потом, когда в деканате нам вручили те, которые мы так долго ждали пять лет (годы, как оказалось, просто пролетели!), эти бумажные дипломчики —

«Аттестаты профессиональной зрелости в сфере культуры и искусств» остались самыми дорогими и важными, вместе с их причудливым, но таким правильным, текстом:

«В руки Вам дан он — диплом!
И этот вопрос совсем не прост.
Даже, чтоб в самый ужасный шквал,
Он путеводной звездой сиял!
Смело шагайте в искусство масс,
Выгнувши парус в тугой пляс!
Хоть и слишком тяжелый у Вас груз,
Но знаем: каждый из Вас — не трус!!!»

Вместо P.S. Кто знает, как бы сложилась наша творческая судьба, если бы мы попали к другому мастеру? Сергей Иванович Гордеев научил нас выдержке, выносливости, силе воли, дисциплине, воспитал в нас лидерские качества. И эти уроки дали свои «плоды». Каждый из «гордеевцев» по своему состоялся в искусстве и педагогике. Это и есть отголоски тех самых прославленных «звончков» Сергея Ивановича.

Бурсацький узвіз. — 2018. — Грудень. — С. 6–7.

ФОТОВИСТАВКА СТУДЕНТОК-ВОЛОНТЕРОК ХДАК

Аліна Буланова і *Настя Фарафонова* — студентки 2 курсу факультету культурології спеціальності «Журналістика», які поза межами навчального закладу проявляють активну громадянську позицію, не залишаючись байдужими до сьогоденної політичної ситуації в країні. Уже більше року вони прагнуть активно реалізувати себе на волонтерській ниві: працюють над проектом, що передбачає фотовиставку та короткометражний фільм про волонтерську діяльність в Україні. Цим самим дівчата не лише поширюють інформацію про війну на сході країни та російську збройну агресію, а й подають цікаві журналістські матеріали про діяльність волонтерських рухів у прифронтових містах, оприлюднюють особливості співпраці волонтерів з бійцями в шпиталях, у центрах реабілітації тощо, де вони не просто спілкуються з учасниками АТО, будучи терплячими слухачами, а й є справжніми (хоч і не дипломованими) психологами-сповідниками, які лікують поранені людські душі.

Треба зазначити, що пілотна фотовиставка, організована Аліною та Настею (під керівництвом *Ірини Борисівни Іванової* — доктора філологічних наук, доцента кафедри журналістики ХДАК), вже була оприлюднена в Харківській філармонії, а також у стінах рідної Альма матер. Виставка, як зазначають дівчата, присвячена людині... людині на війні: і простому хлопцеві-бійцеві, який ціною життя прагне захистити Батьківщину, і жінці-лікарці, яка вночі чергує на вокзалі або в шпиталі, прагнучи вчасно надати допомогу пораненому... Виставка й досі є активною. Усі охочі можуть познайомитися з нею у волонтерському пункті «Південний пост», що знаходиться на третьому поверсі залізничного вокзалу нашого міста.

На сьогодні дівчата подаються на грант, щоб показати проект за межами України, нагадуючи європейцям про тяжкі наслідки збройних конфліктів і поширюючи ідею волонтерства та єдності народу вцілому.

Бурсацький узвіз. — 2018. — Грудень. — С. 7.

ВИДАВНИЧІ НОВИНКИ ІНФОРМАЦІЙНО-БІБЛІОГРАФІЧНОГО ВІДДІЛУ БІБЛІОТЕКИ

Одним із важливих напрямів роботи бібліотеки *Харківської державної академії культури* є її видавнича діяльність. Співробітники інформаційно-бібліографічного відділу самовіддано працюють над створенням бібліографічних, біобібліографічних покажчиків, дайджестів.

Дієвим засобом репрезентації науково-освітнього доробку вчених ХДАК є біобібліографічні покажчики.

У 2002 р. рішенням ученої ради ХДАК засновано серію «Видатні педагоги Харківської державної академії культури». Основне завдання серії — всесторонньо розкрити наукову, науково-педагогічну, організаторську, творчу діяльність викладачів академії, їх особистий внесок у розвиток *alma mater*.

У межах серії вже видано 15 біобібліографічних видань, присвячених життю та діяльності науковців ХДАК: ректора академії *В. М. Шейка* (2002, 2012, 2017), *Н. Ф. Колосової* (2002), *Н. М. Кушнарєнко* (2005, 2010), *А. З. Житницького* (2005), *І. І. Гулеско* (2007), *С. І. Гордєєва* (2008), *Г. Й. Чернявського* (2011), *Г. Г. Асєєва* (2013), *М. В. Дяченка* (2013), *А. А. Соляник* (2014), *Н. Я. Фрідьєвої* (2015), *О. І. Чєпалова* (2015), *С. В. Потрашкова* (2016). Покажчики, присвячені проректору з наукової роботи ХДАК Н. М. Кушнарєнко та Н. Я. Фрідьєвій, були представлені на конкурсі Харківського зонального методичного об'єднання бібліотек закладів вищої освіти III–IV рівнів акредитації «Бібліотекар року» і визнані переможцями за номінацією «Кращий бібліографічний покажчик».

Біобібліографічний покажчик «Шейко Василь Миколайович: до 75-річчя від дня народження», в якому висвітлено життєвий шлях, науковий та науково-педагогічний доробок відомого вченого-культуролога, історика, лідера української культурологічної школи, доктора історичних наук, професора, заслуженого діяча мистецтв України, члена-кореспондента Національної академії мистецтв України, ректора Харківської державної академії культури В. М. Шейка, увійшов до всеукраїнського бібліотечного «Біографічного рейтингу», започаткованого у 2017 р. Інститутом біографічних досліджень Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського за номінацією «Біобібліографічний покажчик».

Нещодавно вийшло друком чергове видання, присвячене 70-річчю з дня народження, 50-річчю творчої та 40-річчю педагогічної діяльності Сергія Івановича Гордєєва — професора, кандидата мистецтвознавства, заслуженого діяча мистецтв України, театрознавця, завідувача кафедри режисури ХДАК.

Укладачі біобібліографічного покажчика *Євсеєнко С. В., Левченко О. М., Хижна О. С., Шикаленко Т. О.* розробили таку структуру видання, яка дозволила висвітлити всі грані наукової та творчої діяльності С. І. Гордєєва.

Розпочинається покажчик біографічними нарисами народного артиста України, художнього керівника Національної філармонії України В. А. Лукашева, доктора філософських наук М. В. Дяченка, доктора культурології *А. А. Кікоть* та розділом «Основні дати життя, наукової, науково-педагогічної та творчої діяльності С. І. Гордєєва».

Бібліографічна складова покажчика — публікації з 1968 р. по серпень 2018 р. Матеріал згруповано в чотирьох розділах. До першого розділу ввійшли авторські праці С. І. Гордєєва, написані у співавторстві та редакторські: монографії, статті в наукових збірниках, періодичних виданнях, енциклопедіях, матеріали наукових конференцій, бібліографічні видання, інтерв'ю, навчально-методичні матеріали тощо. У другому та третьому розділах містяться матеріали про наукову діяльність ученого: офіційне опонування дисертацій, відгуки на автореферати дисертацій, рецензування монографій та навчальних видань, участь в організації наукових конференцій. У четвертому розділі

зібрано джерела про різносторонню наукову, науково-педагогічну, творчу та громадську діяльність С. І. Гордєєва.

Бібліографічні описи згруповано в хронологічно-алфавітному порядку.

1-й розділ «Авторські праці та видання за редакцією С. І. Гордєєва» містить 173 праці, починаючи з публікації 1969 р. — рецензії на виставу Харківського театру юного глядача «Робін Гуд». Сергій Іванович — автор монографії «Валентина Чистякова — легенда української сцени», навчального посібника «Майстерність режисера. Евристичні завдання по управлінню творчим процесом» (у співавт.), 46 статей, опублікованих в українських та зарубіжних наукових збірниках і журналах, укладач бібліографічних видань — каталогу «3 книжкової колекції Леся Курбаса» (у співавт. з **В. В. Сєдих** та **І. М. Фоменком**) та бібліографічного покажчика «Творчий спадок Леся Курбаса у ХХІ столітті» (у співавт. з бібліографами С. В. Євсєєнко та О. М. Левченко). С. І. Гордєєв — активний учасник наукових конференцій. Про це зокрема свідчать 40 його публікацій у збірниках матеріалів конференцій, що проходили в Харкові, Києві, Ярославлі, Баку, Уфі, Мінську і т. д. У доробку науковця — 46 навчально-методичних видань.

С. І. Гордєєв — відомий в Україні постановник масових свят, театралізованих програм, організатор та учасник мистецьких свят і фестивалів.

У покажчику подано інформацію про режисерську діяльність С. І. Гордєєва — 43 вистави, 147 театралізованих масових видовищ, свят, концертів, записи Харківською обласною державною телерадіокомпанією театральних вистав у постановці режисера та передач за його участю. А розділ «Участь С. І. Гордєєва в журі конкурсів та фестивалів» розкриває ще один напрям діяльності митця.

Багатоаспектно розкривають тему допоміжні покажчики — іменний, предметний, покажчик назв авторських праць та видань за редакцією С. І. Гордєєва.

Професійно розроблений предметний покажчик висвітлює основні теми наукової діяльності вченого. Це акторська та режисерська майстерність, питання виховання актора, історія українського театру, зокрема творчість народної артистки України В. М. Чистякової, театральна, хореографічна освіта, художнє оформлення вистав, театральна педагогіка Леся Курбаса тощо.

В іменному покажчику наведено перелік співавторів, авторів публікацій про ювіляра, перелік персоналій діячів культури і мистецтва, котрим присвячені публікації С. І. Гордєєва (Леся Курбас, В. М. Чистякова, **В. М. Айзенштадт**, Ф. Є. Шишигін, Ю. О. Станішевський, В. О. Давидов).

Покажчик — науково-допоміжний — має свою цільову та читацьку аудиторію: науковців, дослідників історії українського театру, зокрема творчості Леся Курбаса та В. М. Чистякової, фестивального руху Харкова, театральних педагогів, аспірантів та студентів театральних факультетів закладів вищої освіти. Означене видання підтримує імідж С. І. Гордєєва як ученого, розкриває творчо-педагогічну школу науковця, діяльність очолюваної ним кафедри режисури ХДАК.

Розкривають творчу особистість ювіляра й фотоматеріали — яскравий фотолітопис, в якому в різні роки С. І. Гордєєв — актор, режисер, науковець, педагог. Зазначено світлини видатних особистостей, з якими впродовж багатьох років спілкувався ювіляр. Надано фото державних нагород, афіш свят і вистав, постановки яких були здійснені на різних сценічних майданчиках Харкова, Києва, Полтави та інших міст України. Зокрема 2 афіші з бенефісів ювіляра 2003 та 2008 рр. мають дуже красномовні назви: «Я долі іншої і не бажаю...» та «Я стверджую — життя прекрасне!».

Усі публікації в покажчику наявні у фонді бібліотеки ХДАК — основного джерела та зберігача праць науковців академії.

Біобібліографічний покажчик «Гордєєв Сергій Іванович: до 70-річчя від дня народження, 50-річчя творчої та 40-річчя педагогічної діяльності» чекає своїх читачів!

Бурсацький узвіз. — 2018. — Грудень. — С. 8–9.

ПЕРШИЙ КРОК ДО ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ

У Законі України «Про вищу освіту» (Стаття 33) бібліотеку названо одним із основних підрозділів закладу вищої освіти, фонд якої має відповідати вимогам стандартів освітньої діяльності. Бібліотека *Харківської державної академії культури* є освітнім, науковим, інформаційним, культурно-просвітницьким структурним підрозділом, має багатогалузевий фонд (більше 306 тис. примірників), який щорічно поповнює виданнями з теорії та історії культури, бібліотекознавства, бібліографознавства, книгознавства, музичного, театрального, хореографічного мистецтва, менеджменту й адміністрування, туризму, психології, теорії кіно та телебачення, педагогіки. До складу фонду входять і електронні видання (документи, запозичені з інтернет-ресурсів відкритого доступу): підручники, монографії, наукові збірники тощо (2715 видань). Бібліотека передплачує періодичні видання. У 2018 р. — це 80 назв журналів за всіма напрямками підготовки студентів та 19 назв газет. З 2007 р. колектив бібліотеки цілеспрямовано створює повнотекстову базу даних видань викладачів академії.

Бібліотека ХДАК завжди радо зустрічає читачів — викладачів та студентів. Особлива увага — до студентів-першокурсників.

Традиційно у вересні–жовтні співробітники інформаційно-бібліографічного відділу проводять екскурсії бібліотекою, успіх яких залежить від ретельної підготовки. З першого ознайомлення з бібліотекою студенти повинні відчувати доброзичливість, щирю турботу про них, намагання допомогти в навчанні. Ми розуміємо, що часто від таких зустрічей залежить, чи відвідуватимуть студенти бібліотеку.

Розпочинається бесіда з короткого огляду історії ХДАК, факультету, на якому навчаються присутні студенти, з розповіді про їхню майбутню професію, наявність законодавчої бази, проведення наукових конференцій, можливість участі в конференціях ХДАК, навчання в аспірантурі та захисту дисертацій.

Бібліографи ознайомлюють присутніх зі структурою бібліотеки, фондом, особливостями обслуговування у відділах бібліотеки — на загальному, навчальному, науковому, нотно-музичному абонементі, в інформаційно-бібліографічному відділі, читальній залі, електронній читальній залі. Читачі мають можливість переглядати книжкові виставки, організовані в читальній залі, відвідувати Дні інформації, Дні магістра, Дні аспіранта, які відбуваються в інформаційно-бібліографічному відділі. Бібліотека має професійно розроблений довідковий апарат. Студенти ознайомлюються з алфавітним, систематичним каталогами, розміщеними в інформаційно-бібліографічному відділі, та з електронним каталогом, скористатись яким можна в 17 кім., електронній читальній залі та звернувшись до сайту бібліотеки (<http://lib-hdak.in.ua/>). Пошук в електронному каталозі можливий більше ніж за 30 критеріями. Записи поновлюються щоденно. Нині їх більше 230 тис. Під час розповіді про сайт звертається увага на проект «Єдина картка читача», на можливість спілкуватися з бібліотекою в соціальній мережі Facebook.

Кожна екскурсія супроводжується виставкою навчальних, довідкових, періодичних видань за напрямом підготовки студентів, ознайомленням з електронними ресурсами, наявними в бібліотеці ХДАК.

16 вересня до бібліотеки завітали студенти I курсу факультету кіно-, телемистецтва — майбутні телережисери, телеоператори, телерепортери разом із завідувачем кафедри телерепортерської майстерності *Т. О. Логіновою*, завідувачем кафедри телебачення *Ю. Б. Коваленко*, куратором *Є. В. Суботою*.

До послуг студентів факультету — навчальні і наукові видання з теорії та історії кіно, телебачення, монтажу, ораторського мистецтва, звукорежисури, медіадосліджень тощо. Є в бібліотеці унікальні енциклопедії, словники, багаторічні колекції журналів «Искусство кино» та «Кіно-Театр».

Зацікавила студентів розповідь про колекцію рідкісних та цінних видань бібліотеки.

Немало цікавого очікує й студентів хореографічного, режисерського факультетів, факультету менеджменту та адміністрування, культурології, музичного мистецтва, соціальних комунікацій.

Ласкаво просимо до бібліотеки!

Бурсацький узвіз. — 2018. — Грудень. — С. 10.

О. Піскунова

ПРО МОВУ, СТУДЕНТСТВО І ПОДАРУНКИ

У *Харківській державній академії культури* спільними зусиллями працівників бібліотеки та викладачів кафедри мистецтвознавства, літературознавства і мовознавства відзначили День української писемності й мови та День студента.

УВАГА! КОНКУРС!

Заходи з популяризації та поширення державної мови розпочалися відкриттям I етапу IX Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка та XIX Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика. Студенти 1-х та 2-х курсів усіх факультетів академії успішно впоралися з різноманітними завданнями не лише теоретичного, але й творчого характеру.

ПИШЕМО РАЗОМ

9 листопада в одній аудиторії зібралося близько 70 викладачів, працівників і студентів академії для того, щоб взяти участь у масштабному флешмобі — Всеукраїнському радіодиктанті національної єдності. Разом із мільйонами інших українців по всьому світу присутні уважно слухали голос диктора і старанно записували кожне слово. Виявилося, що навіть така річ, як диктант, може приносити задоволення та об'єднувати.

СТУДЕНТИ — НАЗАВЖДИ

А 15 листопада найталановитішу, творчу й ерудовану спільноту академії зібрав II Літературний фестиваль «Коло творчості», День студента і ще багато приємних приводів. Присутні мали нагоду побачити студентські світлини поважних і знаних нині викладачів академії, дізналися про відомих діячів культури і мистецтва, які свого часу навчалися у ХДАК.

ВІДДАЙ ЛЮДИНІ КРИХІТКУ СЕБЕ...

У межах фестивалю в режимі відкритого мікрофона кожен охочий міг поділитися власними творами. Молоді письменники зачаровували присутніх красою поезії та прози на тему кохання. Найталановитіші з них отримали дипломи учасників і переможців творчого конкурсу «Всьому початком є любов».

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ!

Свої нагороди отримали й переможці IX Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка та XIX Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика, а саме: *Ольга Гросул*, *Софія Панасюк*, *Катерина Сорокіна* (студентки I курсу факультету культурології), *Валентина Домашенко* і *Вероніка Мілуш* (студентки II курсу факультету хореографічного мистецтва), *Анастасія Шкурко* (студентка I курсу факультету соціальних комунікацій).

Дипломи і пам'ятні подарунки також отримали найграмотніші учасники радіодиктанту: *Світлана Євсеєнко* (бібліограф бібліотеки ХДАК), *Ельнора Зульфїгарова* й *Олеся Мурашко* (студентки II курсу факультету культурології) — і найактивніша читачка бібліотеки *Анастасія Лузан* (студентка II курсу факультету соціальних комунікацій).

Доброю традицією стало частування гостей свята гарячим чаєм і різними смаколиками. Цьогоріч тепла, дружна, творча й невимушена атмосфера була доповнена поетичними передбаченнями від класиків української літератури.

Бурсацький узвіз. — 2018. — Грудень. — С. 11.

«TRAVEL SHOW» ПО-СТУДЕНЧЕСКИ

Накануне Нового года сцена *Харьковской государственной академии культуры* зажглась светом 7 ярких и необыкновенно талантливых факультетов родной Альма-матер. 7 известнейших государств мира, 14 достойных конкурсантов, 7 приглашенных профессионалов, занимавших почетные места жюри, и лишь одно шоу, сумевшее объединить студентов всех направлений и специальностей Академии культуры. «Travel Show» — уникальное событие в жизни нашего творческого вуза, организованное студентами-режиссерами 4-го курса под руководством **Марины Васильевны Островской** — старшего преподавателя кафедры режиссуры.

Оценивали яркие творческие номера лучшие из лучших: заслуженный работник культуры Украины, заведующая кафедрой телерепортерского мастерства ХГАК — **Татьяна Александровна Логинова**; заслуженный работник культуры Украины, старший преподаватель кафедры режиссуры ХГАК — **Виктория Александровна Бугаева**; старший преподаватель кафедры режиссуры ХГАК — **Валентина Викторовна Медведева**; преподаватель кафедры медиакоммуникаций ХНУ им. В. Н. Каразина — Анатолий Васильевич Подорожко; многократный чемпион Украины, призер чемпионатов мира по современной хореографии, руководитель студенческого ансамбля НТУ ХПИ, директор «IDance Studio», преподаватель кафедры современной и бальной хореографии — **Денис Сергеевич Паукителло**; заслуженный работник культуры Украины, заведующая отделом по работе с творческими объединениями Муниципального центра культурных инициатив — Ирина Иосифовна Чемеровская; возглавлял же команду жюри проректор по учебной работе ХГАК, доктор искусствоведения, профессор — **Юрий Иванович Лошков**.

Впервые на сцене ХГАК в едином театрализованном шоу продемонстрировали свои таланты и поборолась за главный кубок ректора 14 представителей абсолютно всех факультетов академии.

<...>

Студенты ХГАК в очередной раз доказали, что именно в творческом объединении всех направлений и специальностей рождается настоящая семейная атмосфера, поддержка и взаимовыручка. Каждый, кто принимал участие в студенческом конкурсе «Travel Show», безусловно, стал победителем в тот вечер, вне зависимости набранных баллов за все пройденные испытания.

Бурсацький узвіз. — 2018. — Грудень. — С. 12.

ПОКАЖЧИК ПЕРСОНАЛІЙ

- Айзенштадт В. К. 64, 78, 113
Алжнєв Ю. Б. 48, 86–87, 104, 105
Алфьоров А. М. 15
Алфьорова З. І. 87, 88, 96, 101, 102, 107
Ананко Н. 110
Апчел О. А. 85
Асєєв Г. Г. 59, 112
- Бессонна А. 55
Білик О. М. 76
Бойко В. Г. 10, 13, 28, 57, 105
Борис І. О. 15, 31, 65, 79, 80, 81
Борисова Т. 110
Бреславець Г. М. 29, 105
Бугайова В. О. 57, 77, 102, 109, 116
Буланова А. 111
Бутов Є. 42
- Варганян О. 68
Васильєв О. 81
Відуліна А. К. 82
Возняк С. 107
Волкова Ю. 110
Воскобойнікова Ю. В. 14
- Гайденко І. А. 28, 105
Галонська О. І. 110
Гаряжа П. 105
Гнойова Я. 55
Гордєєв С. І. 15, 57, 59, 60–61, 62, 63–65, 71–73,
76–77, 77–78, 85, 97–99, 99–100, 104, 107,
108–109, 109–111, 112
Гориславець В. М. 11, 12, 67
Грицаненко В. Г. 7
Гросул О. 115
Гулєско І. І. 59, 112
Густова Т. 55
- Давидова І. О. 56
Дегтяр А. О. 24
Домашенко В. 115
Дорожко О. Є. 45
Дмитрієв В. 108
Дудля К. 55
Дяченко М. В. 59, 112
Д'ячук А. 58
- Ентін М. А. 33, 110
- Євсєєнко С. В. 59, 112, 115
Єгоров О. 110
- Житницький А. З. 59, 112
Жукова О. В. 11, 24, 46, 53, 102
- Зульфїгарова Е. 115
- Іванова І. Б. 111
Івченко О. 109
- Кабула О. В. 110
Канїстратенко М. М. 57, 59
Кікоть А. А. 77, 112
Клик Б. 105
Коваленко Ю. Б. 114
Коваль І. 109
Козир М. 83
Колногузенко Б. М. 29, 45, 57, 67, 91–94
Колосова Н. Ф. 59, 112
Комкова В. К. 108
Короткова А. 110
Космін Л. Г. 42, 44
Кочергін А. 70, 105
Криволапов О. 110
Круподьор К. 55
Кудрич Л. В. 18, 22
Кузьменко В. 58
Кулик А. 55
Кулішенко А. І. 108
Курінна Г. В. 110
Кушнаренко Н. М. 26, 56, 59, 70, 106, 112
- Лачко О. Ю. 71, 77
Лебедь А. 35
Левченко О. М. 59, 112
Лиман С. І. 55
Литвинов О. І. 7, 23
Логїнова Т. О. 114, 116
Лошков Ю. І. 116
Луговська І. 109
Лузан А. 25, 115
Луханін В. В. 110
- Мазєпа Н. 55
Мазурчук О. 110
Максименко К. 110
Максимовський М. І. 42
Марков Л. В. 10
Маркова А. 58
Маценко Д. 55
Машенко І. О. 15, 57
Медведева В. В. 77, 109, 116
Мельник Н. В. 48
Мельник Т. 55
Миславський В. Н. 14, 54, 87
Мілуш В. 115
Мінаков В. І. 89, 91, 95
Мірошніченко В. С. 56
Мовчан В. О. 49

Мурашко О. 115

Набоков Р. Г. 15, 66, 77, 109

Назаренко К. 110

Настаченко К. О. 77

Настаченко О. О. 77, 109

Олійник Н. П. 34

Оприщенко А. Л. 16

Осадча В. М. 96, 104

Осипенко В. В. 29, 103–104, 105

Островська М. В. 77, 109, 116

Павленко Р. 110

Павлов Є. О. 15

Панасюк С. 115

Пасека Р. 97

Паукштелло Д. С. 69, 116

Піскунова О. Б. 54

Плаксін Є. Ф. 10

Планіда М. 58

Полонська І. 97

Полонська Н. 97

Пономарьова А. 55

Потрашков С. В. 59, 112

Прево Д. Т. 108

Рибалко С. Б. 30, 31, 56, 103

Риб'янцева І. П. 32

Рибальченко Д. 55

Ровдо В. 109

Розін М. Я. 110

Рощенко О. Г. 28, 41

Рудь В. 110

Рябуха Н. О. 14

Рябушенко П. 55

Саболдашна Є. 58

Савицька О. В. 9, 29, 48

Сєдих В. В. 113

Сидорчук О. 58

Сікалов І. А. 57, 77

Скібневський О. Б. 77

Склярів О. Д. 36, 48, 49–51

Сметана М. 58

Соляник А. А. 59, 112

Сорокіна К. 115

Струннікова М. В. 70, 89, 91, 95

Субота Є. В. 114

Сухинич М. 109

Тищенко І. 108

Фадєєва Я. 55

Фарафонова Н. 111

Філіппова А. В. 80

Фоменко І. М. 113

Фрідьєва Н. Я. 59, 112

Харитоновна В. Ф. 32–33, 35–37, 50

Хижна О. С. 59, 112

Хмельов В. 110

Цвєтков В. І. 77, 110

Цибзова Ю. 110

Чадов А. 35

Чемеровський Ю. А. 44, 105

Чепалов О. І. 49, 59, 112

Черєдниченко А. 58

Черкашина Є. 55

Черненко Т. 55

Чернявський Г. Й. 59, 112

Чоха Л. 14

Шах Е. 46–47

Шаша К. Г. 41, 46

Швецов О. О. 12–13

Шейко В. М. 15–18, 19–21, 25, 26, 29, 37,
52, 55, 57, 59, 70, 75, 77, 105, 106,
112

Шигимага Т. П. 33

Шикаленко Т. О. 59, 112

Шишкіна О. А. 29

Шкурко А. 115

Шолуха Н. Є. 56

Щєпакін В. М. 14

Юрченко В. 108

Ян То 27

Ян Чєн 27

Янина-Лєдовська Є. В. 69

Ярушин А. 110

ПОКАЖЧИК ТВОРЧИХ КОЛЕКТИВІВ ХДАК

- Академічний хор під кер. В. Бойка 10, 13, 28, 83, 84, 105
«Академія», навчальний студентський театр під кер. С. Гордєєва 20, 76, 97
«Біг-Бенд», джазовий оркестр під керівництвом Ю. Ковача 20
«Гільце», фольклорний ансамбль під кер. В. Осадчої 20
«Заповіт», театр народного танцю під кер. Б. Колногузенка 16, 20, 29, 41, 57, 83, 91
«Зорина», фольклорний гурт 20, 39
«ЕКМАТЕДОС», експериментальна майстерня театральних досліджень під кер. І. Бориса 20, 78
Естрадно-симфонічний оркестр під кер. І. Гайденка 83, 105
«Естет», ансамбль сучасного танцю під кер. Є. Яніни-Ледовської 20, 41, 69, 83
«Креатив», ансамбль бального танцю під кер. З. Носової та В. Меліхова 83
«Лада», фольклорний гурт під кер. В. Осипенко 20, 39, 104, 105
«Магніфіка», фольклорний ансамбль 20
Оркестр народних інструментів під кер. Н. Мельник 83
«Співаймо!», фольклорний гурт 20
«СТЕП», студентський театр естрадної пісні під кер. Л. Кудрич 20, 40, 83
«Стожари», фольклорний гурт під кер. О. Савицької 9, 20, 29
«Фарби», фольклорний гурт під кер. Г. Бреславець 8, 20, 29, 39, 105
«Цим-Бан-До», інструментальне тріо під кер. О. Савицької 9, 20
«Academy», камерний оркестр під кер. С. Романенка 20
«La musica vive», вокальний ансамбль 74
«Vivat, Academia!», ансамбль скрипалів під кер. С. Романенка 20
«SYMBOLSTREAM», ансамбль 20

**ПОКАЖЧИК ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ,
МАТЕРІАЛИ З ЯКИХ ВИКОРИСТАНО У ВИДАННІ**

- Бурсацький узвіз : газета Харківської державної академії культури 14, 15, 27–29, 37–41, 55, 57,
58, 60, 61, 71, 73, 74, 76–79, 83, 84, 106, 107, 109, 111, 113, 115, 116
Вечерний Харків 8, 10–12, 13, 24–26, 33, 46, 48, 49, 54, 89, 97
Время 7, 43, 63, 65, 68, 81, 85, 90, 100
День 95, 102
Культура і життя 21, 104
Львовская правда 86
Сегодня 13, 30, 31
Слобідський край 47, 88, 96
Трибуна трудящих 22, 34, 37, 43, 45, 99, 102, 104
Урядовий кур'єр 18, 25, 32, 37, 42
Харьковские известия 8–10, 12, 15, 18, 19, 22–26, 31, 35, 42, 44–46, 48, 49, 51, 53, 54, 65–67, 69,
70, 75, 82, 83, 87, 91, 94, 101–103, 105
Харьковская неделя 44

ЗМІСТ

Від укладачів.....	3
 <i>Шейко В. М., Кушнарєнко Н. М.</i>	
Концепти науково-освітньої й управлінської діяльності закладів вищої освіти культури і мистецтв.....	4
2017	7
2018	62
Показчик персоналій.....	117
Показчик творчих колективів ХДАК.....	119
Показчик періодичних видань, матеріали з яких використано у виданні.....	119

Довідкове видання

Віват, Академіє!

Дайджест
Випуск 8
(2017–2018)

Укладачі:
Світлана Василівна Євсеєнко
Олена Миколаївна Левченко

Під редакцією
Світлани Василівни Євсеєнко

Коректор
Світлана Василівна Євсеєнко

Комп'ютерний набір і верстка
Олена Миколаївна Левченко

Підписано до друку 28.06.2019 Формат 60x84/8
Гарнітура «Times». Ум. друк. арк. 14,07. Обл.-вид. арк. 12,9
Наклад 100 Зам. № 0506

Харківська державна академія культури
Бурсацький узвіз, 4, Харків, Україна, 61057
Тел. +38(057)731-27-83
dbv17acad@gmail.com